

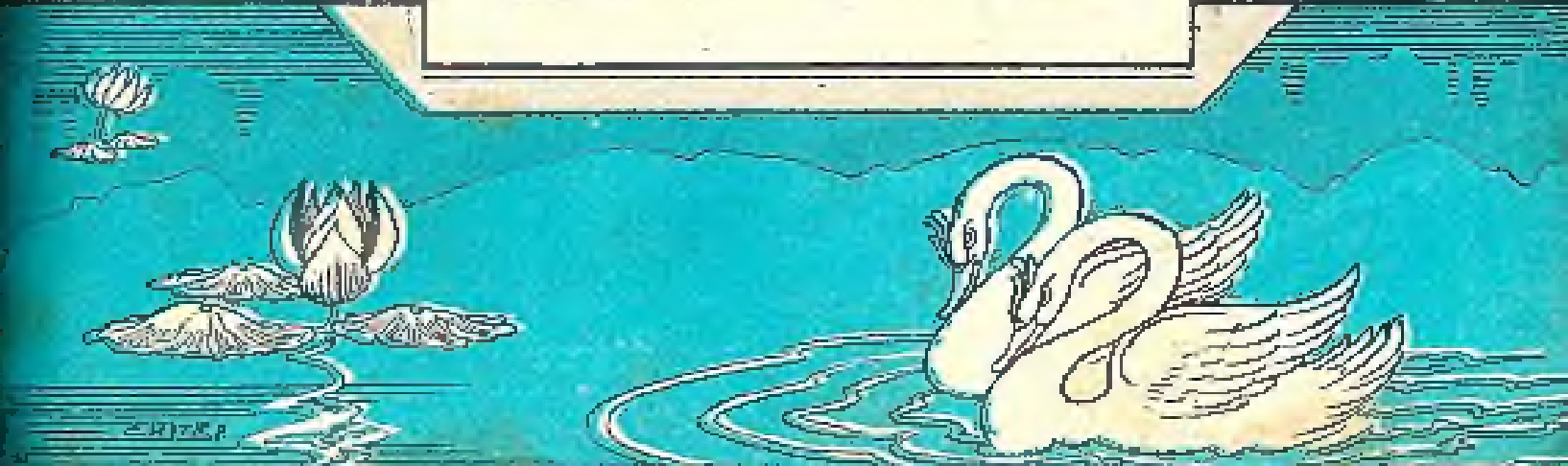
ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : ನಾಗರಾಜ್

ಸಂಚಾಲಕರು : 'ಚಕ್ರಪಾಣಿ'

ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ 'ಶಿಲಾರಥ' ಧಾರಾ ವಾಹಿ ಮುಗಿದುದರಿಂದ, ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ 'ಯಕ್ಷಪರ್ವತ'ವೆಂಬ ಹೊಸ ಧಾರಾವಾಹಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. "ಶಿಲಾರಥ"ದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಕೆಲವರು ಈ ಧಾರಾವಾಹಿಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಇದು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಭಿನ್ನವಾದ ಹೊಸ ಹೊಸ ಕಥೆಯೇ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ, ಚಂದಮಾಮ ಸಂಸ್ಥೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಿ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಗಳು ತುಂಬಿದುದರ ಸ್ಮರಣಾರ್ಥವಾಗಿ ಮುಂದಿನ ಅಂದರೆ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ಸಂಚಿಕೆ, "ರಜತೋತ್ಸವ ಸಂಚಿಕೆ"ಯಾಗಿ ಹೊರಬೀಳುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತೇವೆ.

ಸಂಪುಟ: ೪೮] ಜೂನ್ '೭೨ [ಸಂಚಿಕೆ ೬

ಅಮರವಾಣಿ

ದುಷ್ಟಾ ಭಾರ್ಯಾ ತತೋ ಮಿತ್ರಂ
ಭೃತ್ಯೋಹಂಕಾರ ಸಂಯುತಃ
ಸಸರ್ವೇಚ ಗೃಹೇ ವಾಸೋ
ಮೃತ್ಯುರೇವ ನ ಸಂಶಯಃ

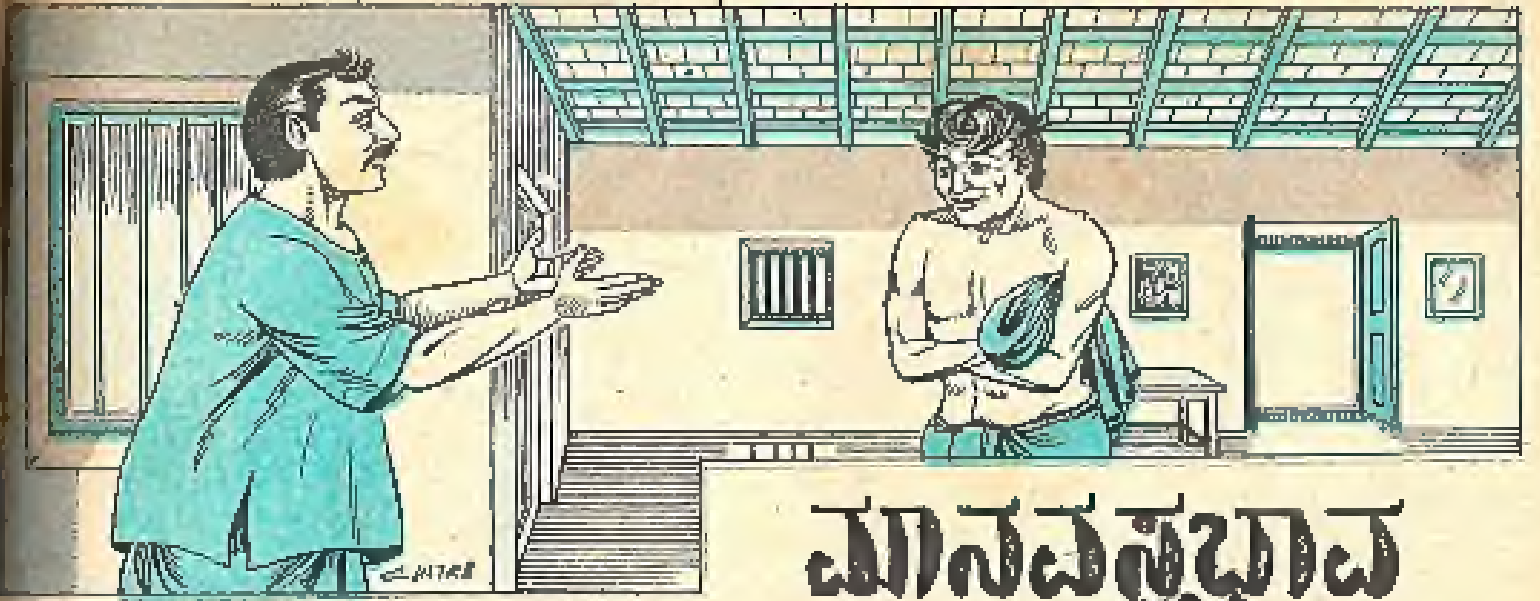
ಕೆಟ್ಟ ಹೆಂಡತಿ, ಹಟಗಾರ ಮಿತ್ರ, ಅಹಂಕಾರಿ ಸೇವಕ, ಹಾವು ತಿರುಗಾಡುವ ಮನೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾಣಾಂತಕವೆನ್ನಲು ಸಂದೇಹ ಬೇಡ.

ಯಸ್ಮಿನ್ ದೇಶೇ ನ ಸನ್ಮಾನೋ
ನ ಪ್ರೀತೀರ್ನ ಚ ಬಾಂಧವಾಃ
ನ ವಿದ್ಯಾ ನಾಸ್ತಿ ಧನಿಕೋ
ನ ತತ್ರ ದಿವಸಂ ವಸೇತ್

ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸನ್ಮಾನವೂ, ಪ್ರೀತಿಯೂ, ಬಂಧುಗಳೂ, ವಿದ್ಯೆಯೂ, ಧನಿಕರೂ ಇಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನವೂ ಇರಬಾರದು.

ಕುಚೇಲಿನಂ, ದಂತಮಲಾವಹಾರಿಣಂ
ಬಹ್ವಾಶಿನಂ ನಿಷ್ಕುರವಾಕ್ಯ ಭಾಷಿಣಂ
ಸೂರ್ಯೋವಯೋ ಚಾಸ್ತಮಯೋ ಚ ಶಾಯಿನಂ
ವಿಮುಂಚತಿ ಶ್ರೀರಪಿ ಚಕ್ರವಾಣಿನಂ

ಕೋಳಿ ಬಟ್ಟೆ ಧರಿಸುವವನೂ, ಹಲ್ಲು ತೊಳೆಯುವವನೂ, ಅತಿಯಾಗಿ ತಿನ್ನುವವನೂ, ನಿಷ್ಕುರವಾಗಿ ಮಾತಾಡುವವನೂ, ಉದಯಕಾಲ ಸಾಯಂಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ನಿದ್ರಿಸುವವನೂ ವಿಷ್ಣುಮೂರ್ತಿ ಯಾದರೂ ಸರಿ. ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ.

ಮಾನವಸ್ವಭಾವ

ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ದಾನಪ್ಪನೆಂಬ ಬಡವನಾದ ರೈತನಿದ್ದ. ಅವನಿಗಿರುವ ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಹೊಲದಿಂದ ಬರುವ ಆದಾಯವು ಅವನ ಕುಟುಂಬದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಲಿಕ್ಕೂ ಸಾಲದಾಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಎಷ್ಟೇ ಜಾಗರೂಕನಾಗಿದ್ದರೂ ಸಾಲಗಾರ ನಾಗಿಯೇಬಿಟ್ಟ. ಬಡ್ತಿ ಕೂಡ ಕೊಡಲಾರದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಲ ತೀರಿಸುವ ಬಗೆ ಹೇಗೆ? ಸಾಲದ ಮೊತ್ತ ಬೆಲೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು.

“ಇದ್ದರೆ ತಿನ್ನೋಣ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಉಪವಾಸ ವಿರೋಧ. ಇರುವ ಹೊಲವನ್ನು ಮಾರಿ ಏನು ಭಾರದಿಂದ ಮುಕ್ತರಾಗಲೇಬೇಕು” ಎಂದು ದಾನಪ್ಪನ ಹೆಂಡತಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದಳು.

ಅವಳ ಆಭಿಪ್ರಾಯದಂತೆ ದಾನಪ್ಪ ಹೊಲವನ್ನು ಮಾರಲಿಕ್ಕಿಟ್ಟನು. ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡು ಮಾರುವ ನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಕಡಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

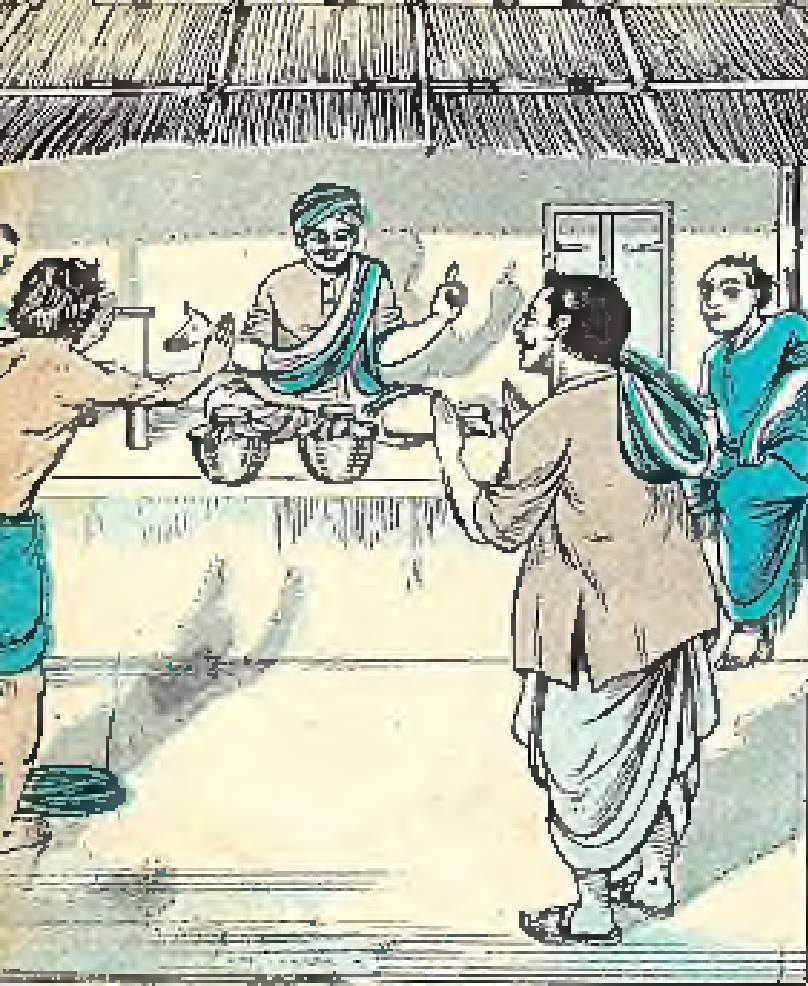
ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಸೀನಪ್ಪನೆಂಬ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ರೈತನಿದ್ದ. ದಾನಪ್ಪನ ತಂದೆ ತಾತಂದಿರು ಬೆನ್ನಾಗಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸೀನಪ್ಪನ ತಂದೆ ತಾತಂದಿರು ಅವರಿಂದ

ಎಷ್ಟೋ ಸಹಾಯ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಅದನ್ನೇ ಹಿರಿಯರ ಪುಣ್ಯವೆನ್ನುವುದು. ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಸೀನಪ್ಪ ಕೇಳಿರುವ ಕಾರಣ, ಅವನೇ ಹ್ಯಾಯವಾದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ದಾನಪ್ಪನ ಹೊಲವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡ. ಹೀಗೆ ಬಂದ ಹಣದಿಂದ ದಾನಪ್ಪ ಸಾಲವನ್ನೆಲ್ಲ ತೀರಿಸಿ, ಸಂಸಾರ ನಡೆಯಿಸಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೋಗತೊಡಗಿದನು.

ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು ಸೀನಪ್ಪ ದಾನಪ್ಪನನ್ನು ಕರೆದು, “ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಇಷ್ಟವಿದ್ದರೆ ನಿನ್ನ ಹೊಲವನ್ನೇ ಗೇಣಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೀನೇ ಗೆಯ್ಯಬಾರದೆ? ನಿನಗೂ ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೂ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಬಾರದಂತೆ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಮಹಾಭಾಗ್ಯವೇ. ನೀವು ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ದೇವರಂಥವರು!” ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ದಾನಪ್ಪ ಆ ದಿನವೇ ಸೀನಪ್ಪನ ಗೇಣಿಯ ಒಕ್ಕಲಿಗೆ ನಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದ.

ಒಂದುದಿನ ದಾನಪ್ಪ ತಾನು ಸೀನಪ್ಪನಿಗೆ ಮಾರಿದ ಹೊಲವನ್ನು ಉಳುತಾ ಇರುವಾಗ ನೇಗಿಲಿನ ತುದಿಗೆ

ಯಾವುದೋ ಅಡ್ಡ ತಗಲಿತು. ಗುದ್ದಲಿಯಿಂದ ಆಗದು ನೋಡಿದಾಗ ಎರಡು ಬಂದಿಗಳಿಗೂ ಕಾಣಿಸಿದುವು ! ಅವುಗಳ ಬಾಯಿ ಕಟ್ಟುಬಿಡಿಸಿ ನೋಡಿದಾಗ ಬಂದಿಗಳ ತುಂಬಾ ಬಂಗಾರದ ಸಾಣ್ಣುಗಳೂ ನಗಗಳೂ ಇದ್ದುವು.

ದಾನಪ್ಪ ಕೂಡಲೇ ಆ ಎರಡು ಬಂದಿಗಳನ್ನೂ ಘುಮದ ಮೇಲೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ನೆಟ್ಟಗೆ ಸೀನಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ತಂದು, "ಈ ಬಂದಿಗಳಿಗೂ ಹೊಲದ ನೆಲದಲ್ಲಿ ದೊರಕಿದುವು. ಪಾಗ್ರತೆಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ನಾನು ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿರೇನು. ಕೂಡಲೇ ಹೋಗಬೇಕು" ಎಂದು ಬಂದಿಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಟ್ಟು ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು.

ದಾನಪ್ಪನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನಕ್ಕೆ ಸೀನಪ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತ-"ದಾನಪ್ಪಾ, ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೊಗಳುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಧನ ದೊರಕಿದಾಗ ನೀನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡ

ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ತಂದು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವೆಯಲ್ಲ ! ಆದರೆ ಇವು ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ನಿನ್ನ ಹೊಲದಲ್ಲಿಯಾದುದರಿಂದ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಈ ಬಂದಿಗಳಿಗೂ ನಿನಗೇ ಸೇರಬೇಕು" ಎಂದನು.

"ಅದು ಹೇಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ? ಆ ಹೊಲವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಮಾಡಿದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮದೇ ಆಗುವುದಲ್ಲದೆ ನನ್ನದು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ? ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ಅದು ನಿಮ್ಮದೇ. ನಿಮ್ಮ ದಯೆಯಿಂದಲೇ ಆ ಹೊಲವನ್ನು ನಾನು ಉಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಹೊರತು. ನೀವು ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಯಾರಿರದಲೂ ಅದಕ್ಕೂ ಉಳುಮೆ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಿರಿ. ನನ್ನದೇ ನಿದೆ ?" ಎಂದ ದಾನಪ್ಪ.

"ನೋಡು ದಾನಪ್ಪಾ, ನಾನು ಹೊಲದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೇನೆ ಹೊರತು, ಅಲ್ಲಿಯ ಇಂತಹ ನಿಧಿ ನಿಕ್ಷೇಪಗಳ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರೇನೆಯ ? ಯಾರೇ ಈ ಹೊಲವನ್ನು ಉತ್ತರೂ ಈ ನಿಧಿಯನ್ನು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ನಾನು ನಿನ್ನಿಗೆ ಕೊಡುವವನು. ನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ನಡೆದರೆ ದೇವರು ಮೆಚ್ಚಲಾರನಪ್ಪಾ" ಎಂದ ಸೀನಪ್ಪ.

"ನಾನು ಕೂಡ ಅದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಸಾಣ್ಣು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ನನ್ನನ್ನು ದೇವರು ಮೆಚ್ಚುವನೆ ? ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಥರ್ವವದು !" ಎಂದ ದಾನಪ್ಪ.

ಇದು ಅವರಿಬ್ಬರೊಳಗೆ ಬಗೆಹರಿಯದುದರಿಂದ, ಅವರು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ತಮ್ಮನಾದ ಗೋಪರಾಯನೇನು ವನೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಅವರ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಬಹು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳಿ ಅವನು "ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಇಬ್ಬೆಲ್ಲ ಗೊಡವೆ ಏತಕ್ಕೆ ? ಬಮ್ಮ

ಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಬಂದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ?" ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ತಾವು ಮಾಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಿಟ್ಟರು. ಆಗ ಗೋಪರಾಯನು ಈ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕಿ, "ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡಿ. ಆಗ ನಿಮಗಿಬ್ಬರಿಗೂ ಪ್ಕಾಯವಾಗುವ ಅವಕಾಶ ಒಂದೇ ಬರುತ್ತೆ" ಎಂದನು.

"ಅಪ್ಪಣೆಯಾಗಲಿ" ಎಂದರು ಇಬ್ಬರೂ.

"ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಬಂದಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡಿರಿ. ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಬಂದಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಹಾಗೇ ಇರಲಿ. ಅಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯವಾದ ತೀರ್ಪನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಹೇಳೋಣ. ನ್ಯಾಯವು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲಾವಕಾಶವೂ ಬೇಕು" ಎಂದ ಗೋಪರಾಯ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಸರಿ" ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು, ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಬಂದಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು

ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋದರು. ಅವರು ಹೊರಟುಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ತನ್ನ ತಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಇದಂತಹ ಸಲಹೆಯೇನಾ? ಒಂದು ತಿಂಗಳ ಮೇಲೆ ಅವರು ಒಂದರಿ ನಾನು ಏನೆಂದು ತೀರ್ಪು ಹೇಳಲಿ? ಆಗ ಮಾತ್ರ ಹೊಸ ನ್ಯಾಯ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಅವರು ನಮ್ಮ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೇಳಲು ಬಂದರೆ ತಾನೆ?" ಎಂದ ಗೋಪರಾಯ.

"ಆದೇನು? ಏಕೆ ಬರಲಾರರು?" ಎಂದು ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ.

"ಒಂದು ವಾರದವರೆಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರು ಅಣ್ಣ. ಯಾಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿನಗೇ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದ ಗೋಪರಾಯ.

ಒಂದುವಾರದ ದಿನಗಳು ಕಳೆದು ಹೋದುವು. ಒಂದುದಿನ ಅರ್ಧ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಗೋಪರಾಯ

ಕನ್ನ ಅಣ್ಣನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ದಾನಪ್ಪನ ಮನೆಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತನು. ಆಗ ಮನೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ದಾನಪ್ಪನ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು.

“ಮೊದಲಿನಷ್ಟು ತಾಳುವ ಶಕ್ತಿ ಈಗ ಇಲ್ಲ. ಎರಡು ಬಿಂದಿಗಳನ್ನೂ ನಾನೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸುಮ್ಮನಿರಬೇಕಿತ್ತು. ಆ ಹೊಲ ಮೊದಲು ನನ್ನದೇ ತಾನೆ? ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಸಿಕ್ಕಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾವ ರಗಳೆಯೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಕೇಳುವುದು ನಗೇಗೇಡು. ಈ ಬಿಂದಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ಬಂಗಾರದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊಲವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಹಾಯಾಗಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೇದು” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ದಾನಯ್ಯ.

ಆ ಮನೆಯಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯೂ ಗೋಪರಾಯನೂ, ಸೀನಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ಒಳಗಿನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳತೊಡಗಿದರು.

“ದಾನಪ್ಪ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಿ ಎರಡು ಬಿಂದಿಗಳನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಹೋದುದು ತಪ್ಪೇ ಆಯಿತು. ಹೊಲವು ನನ್ನದಾದ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಬಿಂದಿಗಳೂ ನನ್ನವೇ ಅಲ್ಲವೇ? ಅವುಗಳನ್ನು ದಾನಪ್ಪ ಹುಗಿದಿಟ್ಟಿದ್ದಂತೂ ಅಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಆದರೆ ಈಗ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಎರಡನೇ ಬಿಂದಿಗೆ ಕೂಡಾ ನನಗೇ ಕೊಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುವುದು ಭಾಷ್ಯವೆನಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು ಲಾಭವೆಂದು

ತೃಪ್ತಿಪಡಬೇಕಾಯಿತು” ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದ ಸೀನಪ್ಪ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಆಗ ಗ್ರಾಮಾಧಿಕಾರಿ ಗೋಪರಾಯನೊಂದಿಗೆ, “ನೀನು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಎಷ್ಟು ಸೂಚ್ಯವಾಗಿದೆ! ಅವರಿನ್ನು ತೀರ್ಪು ಕೇಳಲು ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬಾರರು. ಬಹಳ ನೀತಿವಂತರ ಹಾಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದರಲ್ಲ! ಅವರ ಅಸಲು ಸಂಗತಿ ನೀನು ಹೇಗೆ ಕೇಳು ಹಿಡಿದೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಅಣ್ಣಾ, ಅವರ ನೀತಿಯಲ್ಲಾಗಲೀ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ತಪ್ಪು ಹಿಡಿಯಬೇಡ. ನೀತಿಯ ಗಂಧವೇ ಇಲ್ಲದವನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ದಾನಪ್ಪ ಆ ಬಿಂದಿಗಳನ್ನು ಸೀನಪ್ಪನಿಗೆ ತೋರಿಸುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಸೀನಪ್ಪ ಕೂಡಾ ನೀತಿವಂತನಾದುದರಿಂದಲೇ ಅವುಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಒಂದುವಾರದಷ್ಟು ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಣ್ಣೆದಿರು ಕಾಣಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ ಎಂತಹ ನೀತಿವಂತನಾದರೂ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಅದು ಮಾನವರ ಸ್ವಭಾವ. ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಶಕ್ತಿ ಧನಕ್ಕೆ ಇದೆ ಅಣ್ಣಾ” ಎಂದ ಗೋಪರಾಯ.

ಆ ರಾತ್ರಿ ದಾನಪ್ಪನಿಂದಲೂ, ಸೀನಪ್ಪನಿಂದಲೂ ಹಾಗೆ ಮಾತು ಹೊರಡುವಂತೆ ಮಾಡಿದವರು ಗೋಪರಾಯನ ಕಡೆಯವರೇ!

ವೈವಸ್ವಾಯಿ

ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತಗಳ ಕೆಳಭಾಗದ ಬೆಟ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಣಿವೆಯೂರು ಇದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಗುಡ್ಡಜಾತಿಯ ಜನರು ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆ ಜಾತಿಯವರು ಪಶುಗಳನ್ನು ಪಾಲಿಸುವರು. ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವರು. ಹೀಗೆಯೇ ಪುರಾತನಕಾಲದಿಂದಲೂ ಜೀವಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಒರಬರುತ್ತ ಆ ಕಣಿವೆಯಲ್ಲಿ ಜೈರು ಮಾಡುವ ಕೆಲಸ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ತೊಡಗಿತು. ಪಶುಗಳನ್ನು ಮೇಯಿಸಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಾಯಿತು. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ: ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೇಲಿನಿಂದ ಚಿಕ್ಕವೂ ದೊಡ್ಡವೂ ಆದ ಬಂಡೆಕಲ್ಲುಗಳು ಕಣಿವೆಯೊಳಗೆ ಹೊರಳಿಹೊರಳಿ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದುವು. ಹೀಗೆ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಣಿವೆಯೂರಿನ ಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲಾ ಬಂಡೆಗಲ್ಲುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿ ಹೋಯಿತು.

ಇನ್ನು ಆ ಕಣಿವೆಯೊಳಗೆ ವಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆನಿಸಿತು. ಅನೇಕಮಂದಿ ಯುವಕರು ಒಂದುಗೂಡಿ, ಚರ್ಚೆಮಾಡಿ, ತಮ್ಮ ನಾಯಕನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ. "ತಾತಾ, ಇನ್ನು ಸ್ಥಳವನ್ನು

ಬದಲಾಯಿಸದೇಹೋದರೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ನಾನುರೂಪಗಳಲ್ಲದೆ ಹೋಗುತ್ತೇವೆ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ತಿನ್ನಲು ನಮಗೂ ಇಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪಶುಗಳಿಗೂ ಇಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗಲೇಬೇಕು" ಎಂದರು.

ವೃದ್ಧನಾಯಕನು ಅವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನೋಡಿ, "ಈ ಕಣಿವೆ ಅನಾದಿಕಾಲದಿಂದಲೂ ನಮ್ಮದೇ ಕಂಡಿರ? ನಮ್ಮ ಮುತ್ತಾತಂದಿರೂ, ಅವರ ಮುತ್ತಾತಂದಿರೂ ಇಲ್ಲಿಯ ಮಣ್ಣಿನಲ್ಲಿಯೇ ಕೂಡಿಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಬದುಕೂ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುತ್ತದೆ. ಆಗ ತುಂಬಾ ಕಷ್ಟಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

"ಇಲ್ಲಿದ್ದು ನಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ನಾಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬದಲಾವಣೆ ಹೊಂದುವುದೇ ಮೇಲಲ್ಲವೆ?" ಎಂದರು ಯುವಕರು.

"ಈ ಕಣಿವೆಯೂರು ಸತ್ತುಹೋಯಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾವನ್ನು ಬದುಕಲಾರವು" ಎಂದರು ಕೆಲವರು.

"ಈ ಕಣಿವೆ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪಗಳರಾ! ಇದರಲ್ಲಿ ಜನ್ಮದಂಥ ಬೆಳೆ ಆಡಗಿದೆ. ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ ಬನ್ನಿ" ಎಂದು ಪೋಳಿ ವೃದ್ಧನಾಯಕನು ಯುವಕರನ್ನು

ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಒಂದು ಅಗಲವಾದ ಬಂಡೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಹೊರಳಿಸಲು ಹೇಳಿದನು. ಹತ್ತುಮಂದಿ ಸೇರಿ ಹಿಡಿದು ಆ ಬಂಡೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಬದಿಗೆ ದೂಡಿದರು. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಕಪ್ಪಗೆ ಮಣ್ಣು ಕಾಣಿಸಿತು.

“ನೋಡಿ ! ಇದು ಚಿನ್ನದಂತಹ ಮಣ್ಣು. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರದ ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ಬಂಡೆಗಳುಗಳ ಅಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಂತಹ ಮಣ್ಣೇ ಇದೆ” ಎಂದ ಮುಡುಕ.

“ಕಣವೆ ತುಂಬಾ ಸಾವಿರಾರು ಬಂಡೆಗಳುಗಳಿವೆ. ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಹೊರಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೊರಳಿಸುವುದು?” ಎಂದರು ಯುವಕರು.

“ಸರಿ, ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟದಂತೆಯೇ ಆಗಲಿ. ನಾನು ನಮ್ಮ ಗಣದೇವತೆಯನ್ನು ಆರಾಧನೆ ಮಾಡಿ, ಆಕೆಯ ಆಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಏನೋ ಒಂದು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ವೃದ್ಧನಾಯಕ.

ಅದಂತೆ ಮೂರನೇ ದಿನ ವೃದ್ಧನಾಯಕನು ಎಲ್ಲಾ ಗುಡ್ಡ ಜಾತಿಯವರನ್ನು ಸಭೆಗೆ ಕರೆದು “ಗಣದೇವತೆ ನಿನ್ನ ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿ ಅವ್ರಣೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ. ನಾವು ಆ ಮಹಾ ತಾಯಿಗೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಅಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಬೇಕಂತೆ. ಅಲಯದ ಸುತ್ತಲೂ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು

ನಾವೆಲ್ಲಾ ಅದರೊಳಗಿರ ಬೇಕಂತೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹೊರತು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ನಮಗೆ ಒಳಿತಾಗುತ್ತಿ ದಿಲ್ಲವಂತೆ” ಎಂದ.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಹೊಸ ಉತ್ಸಾಹದ ಅಲೆಯೆದ್ದಿತು. ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಹಿಡಿದು ಎಲ್ಲರೂ ಒಗ್ಗಟ್ಟಾಗಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತ ಅಲಯವನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತಂದು ತಂದು ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಪೇರಿಸ ತೊಡಗಿದರು. ಗುಡಿ ಗುಡಿ ಆರಾಳು ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ವೃದ್ಧ ನಾಯಕನು ಹೇಳಿದ್ದನು. ಅಷ್ಟೆತ್ತರದವರೆಗೆ ಬಂಡೆ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಪೇರಿಸಿ, ಅದರ ಮೇಲೆ ದೇವಾಲಯ ವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದರು.

ಅದಾದನಂತರ ಸುತ್ತಲೂ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದರು. ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೂಡಾ ಕಣವೆಯಲ್ಲಿ ದೊರಕಿದ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದಾಗ ಆ ಕಣವೆಯೂರಿನ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗ ದಷ್ಟು ನೆಲ ಹೊರಬಿದ್ದಿತು. ಆ ಸಾರವಂತವಾದ ಸಲ ದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೀಜ ಹಾಕಿದರೂ ಅಳೆತ್ತರ ಎಷ್ಟು ತುಂಬಿದ ಕರಿರುಗಳನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಮಣ್ಣು ಉಳಿ ವಾಗಿದ್ದದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದಟ್ಟವಾಗಿ ಹಸಿರು ಮರಳು ಬೆಳೆಯಿತು. ಆ ಬಾಲ ಗೋಪಾಲರು ಒಪ್ಪ ಕ್ಷಣ ರಾಗಿ ಗಣದೇವತೆಗೆ ಉತ್ಸವ ಮಾಡಿದರು.

యక్షపక్షత

అనేక నూరు వఱగాక పండి ఈ కథకి బీకావ వస్తుగలు ఏదోక మేలీయూ. కేవలంకల కాండక మేలీయూ కేయబుదిరువ్వదేమి బీటిగారరు సంగ్రహితిలంత లేమివగళంద తిళిదుబరుత్తదే. ఆగ భూమిందగల కలయ్య హిగిరదిద్దరూ. భారతదేశవూ నమోదా నదియూ. ఆదర హ్రంతదల్లి ఒకుదేయ్య ఆరణ్యవూ ఇద్దాదాగి తిళిదుబరుత్తదే. ఆ ఆరణ్య గళల్లి అనేక ఒగేయ కాదుజుతియ అనాగరిక మనుజ్వరు బీరబీర గుంపుగళాగి వాసికిలొది ద్దరు. ఆవదల్లి ఒందొందు జాతిగి ఒబ్బొబ్బ నాయక, ఆథవా రాజ ఇరుత్తిద్దరు. తన్న గుంపిన మేర ఆవనదే సమాధికార. ఏర్లా గుంపిన నాయకరూ బీర బీర సమాధికారి గళే ఆదుదరింద అవరొలగి వకమత్తవ్వు లవ లేశవూ కలదుతిరల్లి. యాదాగలూ ఒప్పర మేలొబ్బరు ఎరి మోగి జగల మాదుత్తలే

ఇద్దరు. నావ నూపుగళందర సమానామాన్య సంగతి. రక్తవేందర బాయయింద ఒ సరు ద ఎంజరినవ్వే సమాధాధారణ విషయ. అమంగింక తాను మేలు ఎంబ భావనయే ఎల్లరల్లియూ. ఇంతక జగళగంబ కాదు జాతిగళల్లి విత్త మ్మగ జాతియూ ఒందు. ఆవరు ఆరణ్యదల్లి రువ బిట్టదల్లి ఆరణ్యపురమంబ రొత్తదొందు లూరన్న కిట్టకొందు. అదరొలగి వాసవాగిరు వరు. ఆవరల్లియ విశేషమేనందర. మోరటు ప్రాణయవ విత్తమ్మగళన్న తమ్మిశ్శాను సారవాగి వళగి. అవుగళంద ద్వవనాయ మోదరాద కలసగళన్న శాధిసుత్తిద్దరు. వావన వన్నాగియూ లువయొగిసుత్తిద్దరు. అంతయే ఈ ఆరణ్యపురదవరిగి విత్తమ్మగియరేంబ వేసరు బుదిత్తు. ఈ విత్తమ్మగియరిగల్లి ఆరణ్యమ్మనంబ వను నాయకనాగి వివశ్చద్దరు. ఇవను ఆధి

ಕಾರಕ್ಕೆ ಬರುವ ಮೊದಲು ಅದೇ ಜಾತಿಯ ಗಣಾಚಾರಿ ಎಂಬವನೊಬ್ಬ, ಇವನನ್ನು ಕೊಂದು ತಾನೇ ಪಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟನು. ಆಗ ದೇವರ ಹಾಗೆ ಬಂದೊದಗಿದ ಇಬ್ಬರೂ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಯುವಕರು. ಅನ್ಯಾಯದ ಗಣಾಚಾರಿಯನ್ನು ಹತಮಾಡಿಸಿ, ಅರಣ್ಯ ಮಲ್ಲನು ರಾಜನಾಗಿ ಬರಲು ಸಹಕರಿಸಿದ್ದರು. ದುಷ್ಟ ಗಣಾಚಾರಿ ಹುರಿಯ ಬಾಯಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಜೀರ್ಣ ಪಾದನು. ಈಗ ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲನಿಗೆ ಯಾರೂ ಇದ್ದಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೆ ರಾಜನಾದ ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲನ ಪರಿವಾಲನೆ ವಿಘ್ನಗಳೇನಿಲ್ಲದೆ ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗಿಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ಈ ಮೊದಲು ಕೀವಲ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಲ ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದ ಖಡ್ಗಮೃಗೀಯರು, ಈಗ ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಜೋಳ, ಗೋದಿ ಮೊದಲಾದ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವ ಕೊಡಗಿದ್ದರು. ಈ ಬಗೆಯ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದಾಗಿ ಇತರ ಅರಣ್ಯ ಜಾತಿಯವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ

ಖಡ್ಗಮೃಗೀಯರು ವಿಶೇಷವರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರ ರಾಜ ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲನು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಒಂದು ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತು. ಆ ದಿನ ಖಡ್ಗಮೃಗೀಯ ರೆಲ್ಲಾ ವಾರ್ಷಿಕೋತ್ಸವವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಧಾರಿ ಏರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಯುವಕರು ಈ ಕತ್ತಿಗಳನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವುದು, ಬಹಳ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಲಾದ ಗಲುವಿನ ಮೇರಿನಿಂದ ಖಡ್ಗಮೃಗೀಯರನ್ನು ಧುಮುಕಿಸುವುದು, ಮಲ್ಲಿಯುದ್ದ ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ಬಲಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಂದ ಆ ಬಾಲಗೋಪಾಲರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಕರ್ಷಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಪುರುಷರೂ ಆನಂದ ಕೋಲಾಹಲದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದರು. ಅರಣ್ಯ ಮಲ್ಲನು ಒಂದು ಎತ್ತರವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ, ಬಿತ್ತ ಕೆತ್ತನೆಗಳಿಂದ ಭವ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿನ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿದ್ದನು. ಆ ವರ ಮನಸ್ಸು ಇನ್ನು ವಯಿದೆ ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಅಂತಹ ಉತ್ಸಾಹದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ಖಡ್ಗಮೃಗೀಯ ಸೇವಕರು ತಮ್ಮ ಪಾಪನಗಳ ಮೇಲೆ, ಒಂದೇ ಸವನೆ ಓಡುತ್ತ ಆ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು, ತಮ್ಮ ಪಾಪನಗಳಿಂದ ಧುಮುಕಿ ಗುಂಪು ನಿಂತವರನ್ನು ದೂಡುತ್ತಾ, ಅವಳಿವಸರವಾಗಿ ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲನ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗತೊಡಗಿದರು.

ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲನಿಗೆ ಶಿರಾಮುಖಿ ಎಂಬ ಮಂತ್ರಿ ಇದ್ದನು. ಅವನು ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲನ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸುತ್ತಿರುವ ಆ ಇಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿ, ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ಸನ್ನೆಮಾಡಿದನು. ಅವರೂ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತೇಕುತ್ತಾ ನಿಂತರು.

“ಎನು ಸಂಗತಿ? ಉರು ಸುಟ್ಟು ಹೋದ ಹಾಗೆ ಬಹಳ ಗಾಬರಿಯಾಗಿರುವಿರೇ? ಈ ಸಂತೋಷದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಜನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಮಗೇನು

ಕೆಲಸ" ಮಂತ್ರಿಯಾದ ಸನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳುವುದನ್ನು
ವಿಟ್ಟು ಒಮ್ಮೇಲೇ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು
ತಪ್ಪೆಂದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆ?" ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ ಕಣ್ಣು
ತಿರುಗಿಸುತ್ತಾ ಕೇಳಿದನು.

ಮಂತ್ರಿ, ಶಿಲಾಮುಖಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವ
ರಿಬ್ಬರೂ ಅರ್ಹಗೊಂಡು ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ಏನೂ
ಹೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟರು. "ಏನು ಸಮಾ
ಚಾರ ಹೇಳಿದಾರದೆ? ಅಮ್ಮ ಬೇಗ ಮೂಕ
ರಾದಿರಾ?" ಎಂದ ಶಿಲಾಮುಖಿ.

ಮಂತ್ರಿಯ: ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಒಂದೊಂದರೂ
ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮುಖಗಳನ್ನೇ ನೋಡಿಕೊಂಡರು.
ಅವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ದೊಡ್ಡವನು ಕಂಠ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಂಡು
"ಅದನ್ನಾ, ನಮ್ಮ ಬಿಟ್ಟಿದ ತೊರೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ
ಬೆಲೆದು ನಿಂತ ಜೋಳದ ಹೊಲದ ಮೇಲೆ ಹೊಸಬ
ರಾರೋ ಆಕ್ರಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜೋಳದ ಕದಿರುಗಳನ್ನು
ತಮ್ಮಿಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಯಿರುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿ
ದ್ದಾರೆ ಅವರು ನಮಗೆ ತಿಳಿದ ಅಡವಿ ಜಾತಿಯವರ
ಹಾಗೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಅವರೆಲ್ಲರ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ
ದೊಡ್ಡ ಮಾತಾಸುಗಳಿವೆ. ಶರೀರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಸ್ತ್ರ
ಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಚಿತ್ರ
ವೇಸಿದರೆ. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೆಲ್ಲೆಯೂ ಕಾಗ
ದಿರೂ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಸಾಗಿ ಒಂದ
ವರು. ಕೊಯ್ದ ಜೋಳದ ಕದಿರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆ
ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಹೊದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ
ಮನುಷ್ಯರನ್ನೂ, ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೂ ಈ ವರೆಗೂ
ನಾವು ಕಂಡಿದ್ದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಹೊಸ ಬಗೆಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳೇ! ಅವು ಹೇಗಿವೆ?"
ಎಂದು ಮಂತ್ರಿ, ಶಿಲಾಮುಖಿ ಕೇಳಿದ.

"ಅವು ಆಗಲೇಯಷ್ಟು ಎತ್ತರವಾಗಿವೆ. ಕೊಂಬೆಗಳ
ಹಾಗೆ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಕಾಲುಗಳು. ಅವುಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆ
ಗಳು ಕೊಕ್ಕರಗಳ ಕುತ್ತಿಗೆಯಂತೆ ಬಾವು ತಿರುಗು

ವಂಥವು. ನಡುಚ್ಚಿನ ಮೇಲೆ ಎತ್ತರವಾದ ಗುಡ್ಡ
ಗಳಿವೆ. ಮೂಗಿನ ಹೊಳ್ಳೆಗಳಿಗೆ ಮುಚ್ಚಳಗಳಿವೆ.
ಒಲಿಷ್ಟವಾದ ಎಲು ಬಿನ ಪ್ರಾಣಿಗಳು" ಎಂದು
ಎರಡನೆಯವನು.

ಹೀಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಅವರಿಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರು
ವಾಗಿ, ಅದೇನು ವಿಷಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಲು ಮಂತ್ರಿ
ಕಿರುಮಂದಿ ಬಿಡುಮುಗಿಸಿದರು. ಅವರ ಸುತ್ತಲೂ
ಗುಂಪು ಗೂಡಿದರು. ಆ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾಣಿಯ ವರ್ಣನೆ
ಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಒಬ್ಬರಿಂದೊಬ್ಬರಿಗೆ ಗುಡುಗುಸಿನ ಹೇಳ
ಕೊಂಡಾಗ, ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತುಂಬ ಭಯಪಾಯಿತು
ಕೆಲವರು ತಮ್ಮವರ ಗುಂಪಿನವರಿಗೆ ಓಡಿಯೋಗಿ
"ಯಾವುದೋ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆಯಾವುದೋ"
ಒಂದು ಲೋಕದವರು ಒಂದಿದ್ದಾರೆಂತೆ. ನಮ್ಮ
ಹೊಲದ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕೊಯಿರುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿ
ದ್ದಾರೆಂತೆ" ಎಂದು ಕೂಗಾಡಿದರು. ಏನು ಮಾಡ
ಬೇಕೆಂದ. ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಗಾಬರಿಯ.

ಗಾಳಿ ಬೀಸಿದ ಹಾಗಾಯಿತು. ಅನಂದದ ಕೋಲಾಹಲ ಮಂದಮಂದವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು.

ವಿನೋದ ನೋಡಿ ಅಸಂವಿಷಲು ಬಂದ ಮಂದಿ ದುಲ್ಲಿ ಕಲಕಲರವವದ್ದಿತು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಅರಣ್ಯ ಮಲ್ಲಿ ರಾಜ ಸಿಂಹಾಸನದಿಂದ ಎದ್ದು "ಏನದು ಗಲಾಟೆ? ಏನಾಯಿತು? ಮಂತ್ರಿ, ಶಿಲಾಮುಖಿ ಎಲ್ಲಿ?" ಎಂದು ಕೂಗಿ ಕೇಳಿದನು.

ಶಿಲಾಮುಖಿ ಈ ಸಮಾಚಾರ ತಂದವರನ್ನಿರನ್ನೂ ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲಿನ ಒಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅವರ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಅವಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನೂ ಕೃತವದಿಸಿದನು.

"ನಾವು ಕಷ್ಟವೆತ್ತು ಬೆಳೆಯುವ ಪೈರವೈಲ್ಲಾ ಯಾರೋ ಕಳ್ಳರು ಬಂದು ಕದ್ದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿ. ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಆಯುಧಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅಶ್ವರ್ಯವಡುವ

ಸಮಯವೇ ಇದು? ಹೆಸರಿಗೆ ನಾನೊಬ್ಬ ರ ನವಗೊಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿ! ಆದರೆ ಸಮ್ಮ ನಡತೆಗೆ ಇನ್ನೂ ಕಾಡಾಡಗಳ ರೋದಕೆಯಲ್ಲೇ ಕೊಂಡಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ರವ್ಯವೇಷ ವಸರಾ ಪಕದೆಯೋ ಏನೋ! ಏನೋ ಒಂದು ಮೊಸ ನೋಡಿದ ವಸತ್ರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ವದರಬೇಕೆ" ಎಂದು ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲಿ ಕೋವದಿಂದ.

ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶಿಲಾಮುಖಿ ಜನರ ಗುಂ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ "ಎಲ್ಲಿಯೂ, ಏನೋದ ಕೂಟಗಳನ್ನು ಸಾಕುಮಾಡಿರಿ. ಇ ಹೊಲದಲ್ಲಿಯ ಪೈರನ್ನು ಕಳ್ಳರು ಕದ್ದುಕೊ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮೊಸ ದತಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಬೆಳೆಯನ್ನೂ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕ ಎಂದು ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ.

ಆ ಕೂಡಲೇ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಖಿಡ್ಲೆವೈಗೀಯ ಈಟಿ ಕತ್ತಿ ಕೊಡಲಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅಂ ಹೊರಟರು. ಕೆಲವರು ಖಿಡ್ಲೆವೈಗಳ ಮೇಲೆ ಸವಾರಿ ಮಾಡಿದರು. ಮಂತ್ರಿ, ಶಿಲಾಮುಖಿ ಖಿಡ್ಲೆವೈಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ. ಅವರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತ ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಮುಂಚಾಗಿ ಮೊರಟ ಯಾವುದೋ ಹೊಸ ದೈತ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಕುತೂಹಲವು ಅವರನ್ನು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಸಾಗಿಸಿತು.

ರಾಜಾ ಅರಣ್ಯಮಲ್ಲಿನು ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಉಪ ಬರಹ ಹಾಗಿ, "ಆ ಕಳ್ಳರು ಬಿಡುಕೊಂಡು ಬಿ ವಿಚಿತ್ರ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಯಾರೂ ವ ಬೇಡಿ. ಬೋಕದಲ್ಲಿ ನಾವು ವಾಹನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವ ಖಿಡ್ಲೆವೈಗಳಿಗಿಂತ ಫಯಂಕ ವಾನುವು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮ ದೈತ್ಯ ಗಳನ್ನು ಕತ್ತಿಸಿ ಅವರನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಹಿಡಿಸಬಿಡಿ. ಆಗಲೆಲ್ಲ ಕೆಲವರನ್ನಾದರೂ ಸೆರೆಹಿಡಿದು ಶರಪಾ ಅವರ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಅವರ ಗುಟ್ಟು ಮುಟ್ಟುಗಳೆ.

ಬರುತ್ತಿರುವ ಕೆಲವುಂದಿ ಮಿಡ್ಲೆವುಗಿಯರು ಮುಂದೆ ಬರಲು ಅಂಜಿ ದೂರವೇ ನಿಂತು ಭೀತಿಯಿಂದ ಕಳ್ಳರ ಕಡೆಗೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನು ಬೇಗಬೇಗನೆ ತನ್ನ ವಿಶ್ವವ ಪ್ರಾಣಿಯ ಚೆನ್ನಮೇಲೇರಿ, ಮಿಡ್ಲೆವುಗಿಯರನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವನಂತೆ ನೋಡಿದನು. ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮಿಳಲು ಅವರು ಹೆವರಿ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ನೋಡುತ್ತಿರುವರೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಸಂದೇಹವಾಯಿತು. ಮಿಡ್ಲೆವುಗಿಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನು ಕೂಡಾ ರಭಸದಿಂದ ಮುನ್ನುಗ್ಗುವವನಂತೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಅವನು ತನ್ನವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, "ಉಪ್ಪುಮೀರಕೇ ನಾಪೇನೂ ಹೆದರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಈ ಮಿಡ್ಲೆವುಗಿ ವಾಹನದವರು ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆದರಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬರಾದರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ತಡೆಬಿಡಲು ಮುಂದೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಏನೋ ಅಂದುಕೊಂಡರೆ, ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಗ್ಗಿದ್ದಾರೆಯೇ ಹೊರತು, ಅಂಜುಕುಳಿಗಳು, ಇದೇ

ಸಮಯ ಭೈಯಾ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಈ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಬನ್ನಿ. ಹೆದರಿರುವರ ಮೇಲೆ ಕಪ್ಪೆ ಹಾಕಿ ಅವರನ್ನು ಮುಕ್ತಿ ಈಟೀಗೊಂಡು ಬಿಡಬಿಡೋಣ" ಎಂದನು.

ನಾಯಕನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಅವನ ಕಡೆಯವರು, ಭೈಯಾ ಬಿಡು. ಅವರಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ಈ ತಮ್ಮ ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೆ ಎರತೊಂದು ಈಟೀಗಿ ರಫುಬಿಸುತ್ತ ಮಿಡ್ಲೆವುಗಿಯರ ಕಡೆಗೆ ಬಂದರು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಮಂತ್ರಿ, ಶಿಲಾವು ಹೆವರಿ ನಡುಗುತ್ತ, ತನ್ನವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ, "ಈ ಕಳ್ಳರು ಅಪ್ಪತ್ತಿರವಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಕೂಗಿಕೊಂಡು ನಮ್ಮನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಈಟೀಗಿ ತಿವಿಯುತ್ತಾರೆ. ಇದ್ದ ಅವರನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲ ಕೂಡಲೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಮರಗಳ ಗುಂಪಿನ ಹೊಗಳೋಣ ನಮ್ಮನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರ ಅಡ್ಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಮರಗಳ ಮೇಲೆರತೊಂದು ಕೊಪ್ಪೆಗಳ ಮೇಲೆನಿಂತಾಗಿ ಈಟೀಗಿಂದ ಅವರ ತಿವಿಯಬಹುದು. ಹುಂ, ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಬರುವರೆಲ್ಲಾ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಎರರಿ" ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದನು.

ಶಿಲಾವುಬಿಯ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೊರಡುವಾಗ, ಕಳ್ಳರು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಂತ್ರಿ, ಹೇಳಲು ಮಾತು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರು ಮಿಡ್ಲೆವುಗಿಯರು ತಮ್ಮ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ ಕಾಲಿಂಗದಿಗಿದ್ದ ಒಂದು ನಿಂತವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ನಾವೆಲ್ಲಾ ಮರದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ, ಆ ಕಳ್ಳರು ಇಡ್ಡಿಗೆ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಈಟೀಗಿಂದ ತಿವಿಯಿರಿ!" ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

ಅದರಂತೆ ಮಿಡ್ಲೆವುಗಿಯರು ಕೆಲವರು ಬೇಗ ಬೇಗ ಮರಗಳ ಮೇಲೆ ಎರತೊಡಗಿದರು. ಅವರ

(Faint handwritten notes)

ఆ దేశమునకు వెళ్ళి, బి.ఎ. చదివి
 తిరిగి వచ్చి, ఆ దేశమునకు పరిణామమునకు !

ಓಡಿಹೋಗಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಖಿಡ್ಕಿ ಮೈಗವನ್ನು ಓದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸಿ. ಆದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುವ ಒಂಟಿಯನ್ನು ಹಾಯಿಸು. ನಿನ್ನ ಖಿಡ್ಕಿ ಮೈಗವ ಕೊಂಬು ಇಂದ್ರನ ವಜ್ರಾಯುಧಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಯೋದಾದ್ದರಿಂದಲೇ ತಿಳಿ! ಹಿಂದಿರುಗು!" ಎಂಬ ಮಾತುಗಳು ಕೇಳಿಸಿದುವು.

ಧೈರ್ಯ ಕೊಡುವಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದವ ನಾರು? ಅದು ಶಿಲಾಮುಖಿಗೆ ಪರಿಚಯವಿಲ್ಲದ ಸ್ವರವೇ! ಅವರ ರಾಜನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ಕ್ಷತ್ರಿಯ ಯುವಕರೊಂದಿಗೆ ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿ ಎಂಬವ ನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಅವನದೇ ಈ ಸ್ವರವೆಂದು ಶಿಲಾಮುಖಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆದರೆ ನಿಂತು ಆ ಕಳ್ಳರನ್ನು ಇದಿರಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಅವನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದ ರಿಂದ ಅವನು ಆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡದೆ, ತನ್ನ ಅನುಚರರ ಹಿಂದೆಯೇ ಅರಣ್ಯವ್ವರದ ಕಡೆಗೆ ಓಡುವುದನ್ನೇ ಮುಂದುವರಿಸಿದನು. ಈ ಬಗೆಯ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಖಿಡ್ಕಿ ಮೈಗವ ಗೀಯರ ಮಂದ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಪುಸ್ಕಲುತನವೂ ಇವರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದ ಆ ಕಳ್ಳರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿ ಕೂಗಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನೂ ಕೇಳಿ ದನು. ಅವನು ಬಹಳ ಕೋಪದಿಂದ ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿ

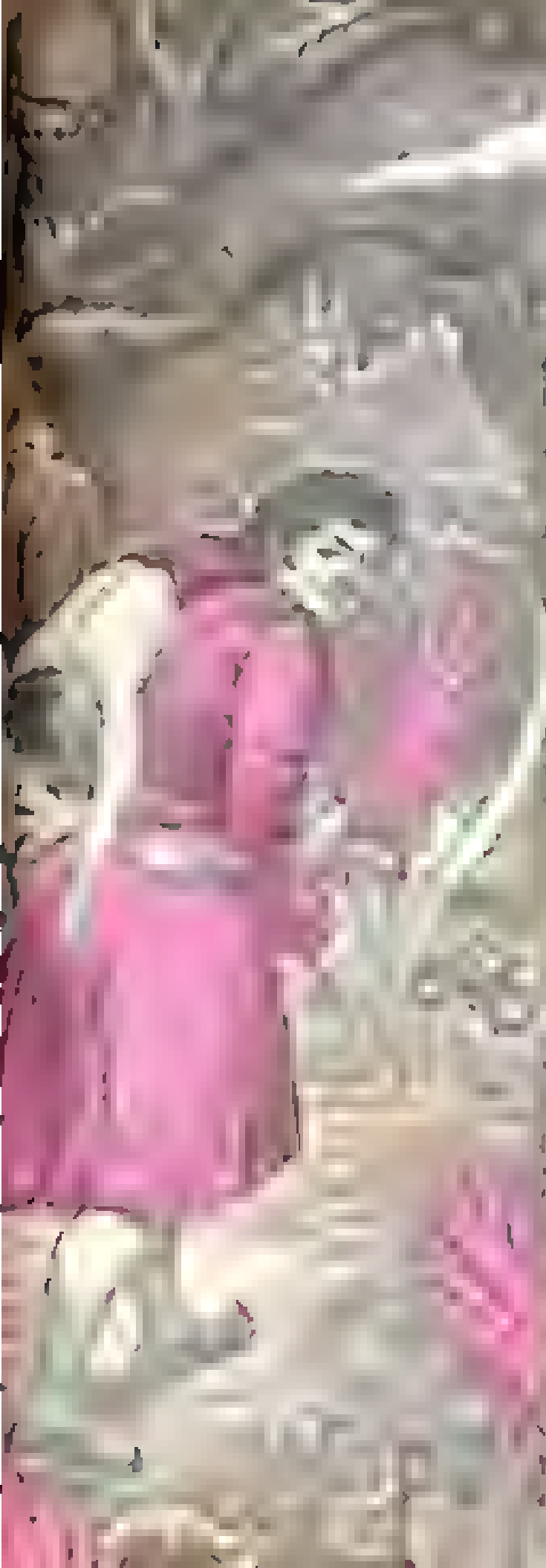
ಅಡಗಿರುವ ಮರದಡಿಗೆ ಬಂದು, "ನನ್ನ ಅಡು? ನನ್ನ ಶತ್ರುವಿಗೆ ಉಪಾಯ ಹೇಳಿ ವವನೇ! ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚಿದರೆ ಒದುಕಿ ಉಳಿ ಜಾಗ್ರತೆ! ನಾನು ಯಾರೆಂದು ಗೊತ್ತೇ ಬಾಗಿ ಎಂದೂ ಬೆದರಿಸುವವನಂತೆ ಕೇಳಿದನು.

"ನನ್ನ ಹೆಸರು ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿ. ಪಕ್ಷಿ ವಾಸ್ತು ಶಿಲ್ಪಿ, ಹುಟ್ಟು ಅಂಜುಕಾರಿ ವ್ಯಾಗ್ರವಿಷ್ಣು ಒಂಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಮಹಾಪೌರುಷ ವ್ಯಾಗ್ರ ಖಿಡ್ಕಿ ಮೈಗವ ಓಡಿಹೋಗುವುದನ್ನು ಸಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಆ ಶಿಲಾಮುಖಿಗೆ ಪಾಗಿ ಹೇಳಿದೆ. ನನಗೆ ಒಂಟಿ ಜಾತಿಯವರೂ, ಖಿಡ್ಕಿ ಮೈಗವರೂ ಸಮಾನರೇ. ಮಿತ್ರರೇ. ಅವರೂ ನನ್ನ ಕಡೆ ರಲ್ಲಿ ನೀವೂ ಅಲ್ಲಿ. ಯಾರಿಗೂ ಪಿತೃಭಿಕ್ಷಾ ಮಾಡುವುದು ನನ್ನ ಗುಣ. ಅಪ್ಪೇ" ಎಂದು ಸ್ವರ್ಣಾಚಾರಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟ.

"ಓಹೋ! ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ಮಾ ಗಳನ್ನಾಡುವಿ! ಈ ಶಕುನಿತನ ಬಿಟ್ಟು ಕೂಡ ಮರದಿಂದಿಳಿದು ಬರುವಿಯಾ? ನನ್ನ ಕಳೆ ಗುರಿಗೆ ಬರಿಯಾಗುವಿಯಾ?" ಎಂದು ಕಳ್ಳರ ನಾಯಕನು, ಒಂಟಿಯ ಬಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಎದ್ದು ನು ಈಟಿಯನ್ನು ಮೇಲೆತ್ತಿದನು.

(ಇನ್ನೂ ಇದೆ.)

ಅಡುಗೆ ಬಿಡುಗಡೆ

ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಮರ್ಪಿಸಿದ ಅಡುಗೆ
ವಿಡುಗಡೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿ.
ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳು
ವಿಡುಗಡೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು.

ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳು
ವಿಡುಗಡೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು. ಅಡುಗೆಯನ್ನು
ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳು ವಿಡುಗಡೆಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು.

ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳು
ವಿಡುಗಡೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು. ಅಡುಗೆಯನ್ನು
ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳು ವಿಡುಗಡೆಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು.

ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳು
ವಿಡುಗಡೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು. ಅಡುಗೆಯನ್ನು
ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳು ವಿಡುಗಡೆಗೆ
ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು.

ಅಡುಗೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸಗಳು
ವಿಡುಗಡೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವು.

ಒಬ್ಬ ಹೆಸರು ಪಡೆದಿದ್ದನು. ಶಿವನ ಮೇಲೆ ಅವರಿ
ಮಿತ ಭಕ್ತಿ ಅವನಿಗಿತ್ತು. ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ
ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಹಗಲಾದರೂ
ಸರಿ. ರಾತ್ರಿಯಾದರೂ ಸರಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕೆಲಸ
ವಿರುವವರು ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಅವನು ತನ್ನದೆ
ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಾನೆ.

ವೀಣಾವಂತನಿಗೆ ಮನೆಬಾಗಿಲುಗಳಿದ್ದುವು. ಹೆಂಡತಿ
ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವನು ಮನೆಗೆ
ಹೋಗುವುದು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದುದಿನ ನೆಂಟಿನ
ಹಾಗೆ. ಅಷ್ಟೇ. ಸಂಸಾರ ತಾವತ್ರಯಗಳನ್ನು
ಅವನು ಒಂದಿಷ್ಟು ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಾಲ
ದಲ್ಲಿ ಅವನು ಒಬ್ಬ ಭಸಿಕನಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಮಾಡಿ. ಮೃತ್ಯು
ಮುಖದಿಂದ ಅವನನ್ನು ಉಳಿಸಿದ್ದನು. ಆ ಭಸಿಕ
ಹನ್ನೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯ ಕಾಣೆಯಾಗಿ ತನ್ನ ಮಗಳು
ಯಶೋಧರೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ
ಕೊಟ್ಟು. ಅವರ ವಾಸಸ್ಥಾನ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ
ಮನೆ ಕೂಡಾ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ವೀಣಾವಂತನಿಗೆ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ತೆ
ಮನೋ ಇದ್ದಿತು. ಮಕ್ಕಳ ಮೇಲೆಯೂ ಅವನ
ಪ್ರೇಮವಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸಂಸಾರವು ಬೆಳೆದರೂ. ಅವನ
ವ್ರವೃತ್ತಿ ಬದಲಾಯಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅದಲ್ಲದಕ್ಕಿಂತ ಅವನ
ಶಿವಭಕ್ತಿ ಉತ್ಕಟವಾದುದರಿಂದ, ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ
ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿಯೇ
ರೋಗಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ
ಸಂಪಾದನೆಯೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಅವನು
ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಹಣವು ಮನೆಯನ್ನು ತುಂಬುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
ಶಿವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಬಡವರ ಶಿವಭಕ್ತರಿಗೆ
ಸೇರಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಹಣ ಪ್ತೆ ಕೀಯದಿಂದ
ಬಿಡುವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಅವನ ದಿನಗಳ
ವರೇ ಅವನು ಮನೆಗೆ ಮುಖತೋರಿಸುತ್ತಲೂ
ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹಣವೇಕೆಂದು ಹೆಂಡತಿ ಸುಖವಾರ
ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ತನ್ನಹತ್ತಿರ ಉಳಿದಿರುವವರನ್ನು
ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ
ಹೆಂಡತಿ ಮಕ್ಕಳು ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಕಾಣಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ.

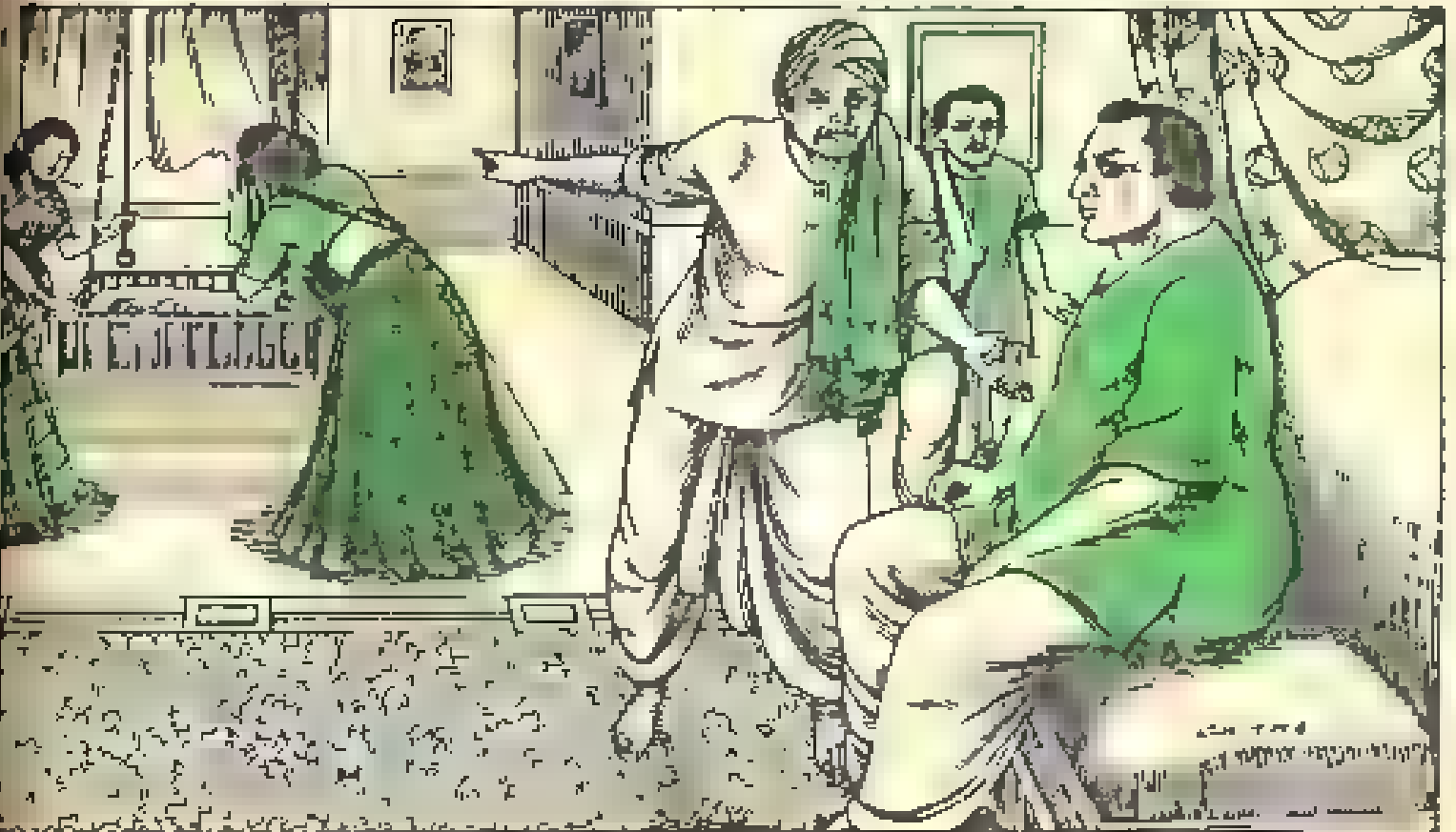
ಯಶೋಧರೆ ಅಭಿಮಾನವತಿಯಾದ ಹೆಂಗಸು. ಗಂಡನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ತಾನೊಬ್ಬಳೇ ಸಂಸಾರವನ್ನೂ ಮಕ್ಕಳ ಸಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಬೇಸತ್ತುಳು. ಅದರಿಂದ ಒಂದು ಒಂದುಬಗೆಯ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ, ಒಂದು ದಿನ ಅವಳು ತನ್ನ ಮನೆ ಯನ್ನು ಯಶೋವಂತನೊಬ್ಬ ಧನಿಕನಿಗೆ ಮಾರಿ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಾಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಆಶ್ಚರ್ಯವೇನೆಂದರೆ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ತಿಳಿದಾಗ ವೀಣಾವಂತನಿಗೆ ಇರುವ ಕಷ್ಟವು ಹೆಚ್ಚಿತು.

ಯಶೋಧರೆಯಿಂದ ಮನೆಯನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡ ಧನಿಕನು ಪರಮ ನಾಸ್ತಿಕ. ದೇವರ ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕೋಪ ಬರುತ್ತಿತ್ತು ಯಾವ ದೇವರಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡದ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಪೂಜೆ ಗಳೆಯದೆ ಕೋಟಿ ಧನ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ. ವೈದ್ಯಕೀಯದಲ್ಲಿ ವೀಣಾವಂತನ ಕೈರಾಶಿ ಅಂತಹುದೋ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಯಶೋವಂತನ ಕೈರಾಶಿಯೂ ಅಂತಹುದೇ.

ಅವನು ಮಗ್ಗು ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಬಂಗಾರವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ದೇವರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿಯದೆಯೇ ಧನಿಕನಾಗಿದ್ದ.

ಯಶೋವಂತನ ಇಬ್ಬರು ಹೆಂಡತಿಯರು ಕುತಾನ ವಿಲ್ಲದೆ, ಒಬ್ಬಳ ತರುಮಾಯ ಒಬ್ಬಳಂತೆ ತೀರಿ ಹೋದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಮದುವೆಯಾದ ಅವನ ಮೂರನೇ ಹೆಂಡತಿ ಗರ್ಭವತಿಯಾದಳು ಆಗ ಯಶೋವಂತನಾದ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಮೇಲೆ ಇಳಿಬಿಟ್ಟ. ತಾನು ಗರ್ಭವತಿಯಾದುದು ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹ ದಿಂದಲೇ ಎಂದು ಹೆಂಡತಿ ಹೇಳಿದಾಗ, "ನೀನು ಹಾಗೆ ನಂಬುವುದಾದರೆ ನಂಬಿಕೊ : ಅದು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾತ್ರ ದೇವರಾದಿಂದಲೇ ಪಡೆದದ್ದನ್ನು ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ." ಎಂದನು.

ಯಶೋವಂತನ ಹೆಂಡತಿ ಒಬ್ಬತ್ತು ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಗಂಡುವಾಗುವನ್ನು ಹೆತ್ತಳು ಆದರೆ ಅದು ಮಗುವಲ್ಲ. ಕವ! ಚರ್ಮ ಮುಟ್ಟಿದ ಏನುವು ಗೂಡು. ಆ ಮಗುವಿನಲ್ಲಿ ಚಲನವಿರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಅದರ ಎದೆಗುಂಡಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೊಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಇದುವರೊಂದು ಸೃಷ್ಟಿರೇನಾವರೂ ಮಾಡುವರೆ-ನೋ
 'ಈ ಮಗುವನ್ನು ವೀಣಾವಂತನು ಬದುಕಿಸಿದರೆ
 ಎನು ಕೊಡುವೆನು' ಬೇರೊಬ್ಬನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ
 ಎಂದರು ಯಶೋವಂತನ ಬಂಧುಗಳು

ವೀಣಾವಂತನು ಮೊಬ್ಬ ಯಶೋವಂತನಿಗೆ ಏನೂ
 ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡಿಸುತ್ತಾ ಅವನನ್ನು ಸೈವ
 ಸಂಪಾದನಾ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಅವನ
 ಅಕ್ಕ ಅಮ್ಮರೆ ಮೇಲೆ ಉಪಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ
 ಅಕ್ಕ ಅಮ್ಮರೆ ಮೇಲೆ ಉಪಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ
 ಅಕ್ಕ ಅಮ್ಮರೆ ಮೇಲೆ ಉಪಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನ

ಅವನ ಕಡೆಯವರು ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ತೆರಳಿ
 ವೀಣಾವಂತನೊಡನೆ ಸಂಗತಿಯ ಹೇಳಿಕೊಡಲು
 ಅವನು ದಿಗ್ಗಜನೊಡನೆ ಕೊಳೆಕೊಡಲು

ಅ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಣ ಬಳಿಗೆ ನಾನು ಬರಲಾರೆ ಅವನು
 ಎಂದೂ ಶಿವಲಿಂಗದ ಮೂಲಕ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಣ ನಮಸ್ಕಾರ

ಮಾಡಿ ಅವರಾಧನೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರೆ ಅವನು ನ
 ಚಿಕ್ಕ ವಾಡುತ್ವೇನೆ ಅಮೇಲಿನದೇಲ್ಲಾ ಪಾ
 ದಯೆ ಇದ್ದಂತಾಗುತ್ತೆ. ಈ ಮಾತನ್ನೇ
 ಹೇಳಿ" ಎಂದ ವೀಣಾವಂತ.

ಯಶೋವಂತನು ತನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ತೆಗೆ
 ಕೊಂಡು ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಮಗು
 ವೀಣಾವಂತನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು, ಶಿವಲಿಂಗದ
 ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕರಣ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ ಎದ್ದು, ಅ
 ಸ್ವಾಮಿ ಸುವಂತೆ ಕೇಳಿ, ಗಲ್ಲಿ ಬಡದುಕೊ
 ಅವನು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದು ವೀಣಾವಂತನ
 ಗಾಗಿಯೇ ಹೊರತು, ದೇವರ ಮೇಲೆ ನ
 ಬಂದುದರಿಂದೇನಲ್ಲ.

ವೀಣಾವಂತನು ತನ್ನ ದೇವರ ಸಂಚಾರ
 ಯಾವುದೋ, ಒಂದು ಗುಳಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆ
 ಯಾವುದೋ ರಸದಿಂದ ತೇವು ಮಗುವಿನ
 ಯೋಳಿಗೆ ಸವರಿಸಲು, ಕೂಡಲೇ ಮಗು ಕೈಗೆ
 ಕಾಲುಗಳನ್ನೂ ಅಡಿಸುತ್ತ, ಕೆನ್ನನೆ ಅ
 ತೊಡಗಿತು, ಈ ವಿಚಿತ್ರವನ್ನು ನೋಡು
 ಅಕ್ಕಾತ್ಮಯಿಂದ ಭಕ್ತಿಮೂರ್ತರಾದರು ಅವ
 ವಂತನಲ್ಲಿಯೂ ದೇವರ ವಿಶ್ವಾಸ ವ್ಯಕ್ತಿಯಿತ್ತು
 ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ವೀಣಾವಂತನು ಮೆಡಕಿ ಯಶು
 ಅಳುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಕೊಠಾರು ಎರವಲು ಎತ್ತಿ
 ಎತ್ತು, ಸ್ವಾಮಿ ಸುವಂತೆ ಕೇಳಿ, ಗಲ್ಲಿ ಬಡದುಕೊ
 ಸ್ವಾಮಿ ಸುವಂತೆ ಕೇಳಿ, ಗಲ್ಲಿ ಬಡದುಕೊ
 ಸ್ವಾಮಿ ಸುವಂತೆ ಕೇಳಿ, ಗಲ್ಲಿ ಬಡದುಕೊ

ವೀಣಾವಂತನ ಮಗುವಿನ ಕಾಡಿ
 ತಿಳಿ, ಮೂರು ಪಾತ್ರೆಯನ್ನು ತೆರೆದು ಗುಳಿಗೆಯ
 ಯಲ್ಲಿ ಸವರಿಸಲು ಅವನು ಎದ್ದು, ಕಾ
 ತೆರವು ತಾಯಿಯ ಮುಖವೇನಾದಿ ಬಾ
 ಘನವೆಂದು ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಕಾಣಿಸು
 ಕೊಡಲೇ ದೇವರ ಕಾಣಿಕೆ ಆಗಿತ್ತು

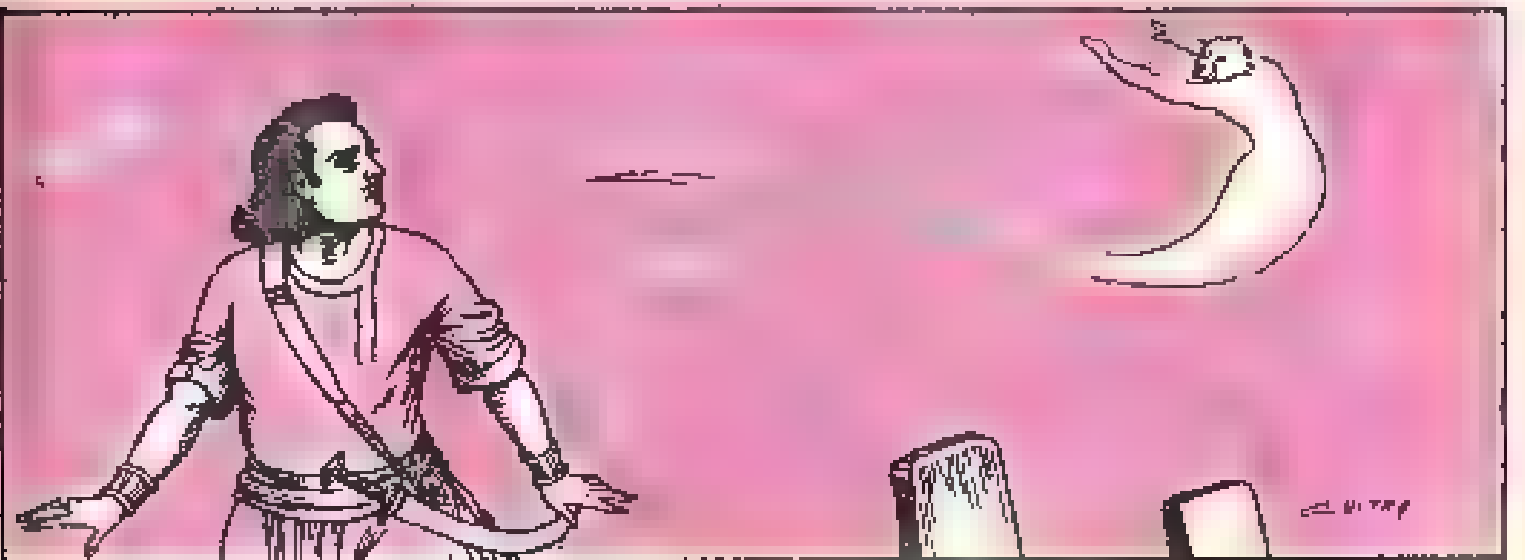
ಕೊಂಡು ಶಿವಲಿಂಗದ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಈ ಮಗುವಿನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು. ಅವನು ಎಷ್ಟು ಕೂಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಸತ್ತು ಹೋದ ಮಗು ಬದುಕಲಿಲ್ಲ.

ವೀಣಾವಂತನು ತನ್ನ ಔಷಧ ಸಂಚಯವನ್ನು ಆ ಶಿವಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಬೀಸಿ ಒಗೆದು ಎತ್ತಲೋ ಹೊರಟುಹೋದನು. ಆಮೇಲೆ ಅವನು ಆ ದೇವಾಲಯದ ಆವರಣದೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕ ತಿಂಗಳ ತರುವಾಯ ಒಂದು ಉತ್ಸವದ ದಿನ. ಅಲ್ಲಿಯ ದೇವರ ಮಠವಣಿಗೆ ವಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನು ದೇವರ ವಿಗ್ರಹದಮೇಲೆ ಕಲ್ಲುಬಿಸುಟನು. ಅವನಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿಯಿತೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಅಂದುಕೊಂಡರು.

ಬೇತಾಳವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ರಾಜಾ. ಪರಮ ಭಕ್ತನಾದ ವೀಣಾವಂತನು ಇದ್ದ ಕೈದಲಾಯಿಗಿ ನಾಸ್ತಿಕನಾಗಲಿಕ್ಕೂ, ಪರಮ ನಾಸ್ತಿಕನಾದ ಯಶೋವಂತನುಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಉಂಟಾಗಲಿಕ್ಕೂ ಕಾರಣವೇನು? ಮಗುವನ್ನು ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವುದು ಕೇವಲ ಸ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ವಿಶ್ವ ಬೇಕೆ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾ ಹೇಳಿದಹೊರರೆ "ನನ್ನ ತಲೆಮೊಡದು ಜೋಗು ಹೂರಾಗುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿ" ಎಂದು ಹೆವರಿಸಿ ಸುಮ್ಮನಾಯಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೆಂದ. "ಪುನಃಪ್ಪನು ಸ್ವಾರ್ಥವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಕಂಟುವುದಿಲ್ಲ. ಯಶೋವಂತನು ತನ್ನ ಮಗು ಬದುಕಿದುದನ್ನು ಕಂಡ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಭಕ್ತನಾದ. ಅಂತಹ ಸ್ವಾರ್ಥ ದಿಂದಲೇ ವೀಣಾವಂತನೂ ಸಹ ದೇವರನ್ನು ನಂಬಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವನಿಗೆ ತನ್ನ ವೈದ್ಯದಮೇಲೆ ಎಂದಿಗೂ ನಂಬುಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾನು ಸಿಂಹಿತ್ತಮಾತ್ರ ನಾಗಿದ್ದು. ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ಶಿವಾನುಗ್ರಹದಿಂದ ರೋಗಿಗಳಿಗೆ ಗುಣವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಅವನು ಭ್ರಮಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದುದೇ ಅವನ ತಪ್ಪಾಗಿತ್ತು. ಇಂತಹ ಸ್ವಾರ್ಥದ ಆಧಾರವಿದ್ದುದರಿಂದಲೇ ತನ್ನ ಮಗನು ಸತ್ತುಹೋದಾಗ ಆ ನಂಬುಗೆಯೂ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು ತನ್ನ ಮಗನು ಒಡುಕದೆ ಹೋಗಲು ಕಾರಣ ತಾನು ಸರಿಯಾದ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡದಿರುವುದೇ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ, ಶಪ್ತಸ್ತು ದೇವರ ಮೇಲೆ ದೂಡಿಬಿಟ್ಟ ಹೀಗೆ ದೇವರನ್ನು ತನ್ನ ವೈದ್ಯಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟ ಎಷ್ಟು ಕೊಂಡು ಮೂಢನಾದುದರಿಂದ. ಕಡೆಗೆ ಅವನು ಹುಚ್ಚನಾಗಿ ಲೋಕಕ್ಕೆ ವೈದ್ಯನಾಗಿ ತಾನು ಮಾಡ ತಕ್ಕ ಸೇವೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಫೀರಿನ ವಾಲುವಾಡಿ ಬಿಟ್ಟನು."

ಈ ವಿಧವಾಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳವು ರವದೊಂದಿಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರದಕೊಂಬೆಗೆ ನೇತು ಏಕಿಕೊಂಡಿತು.

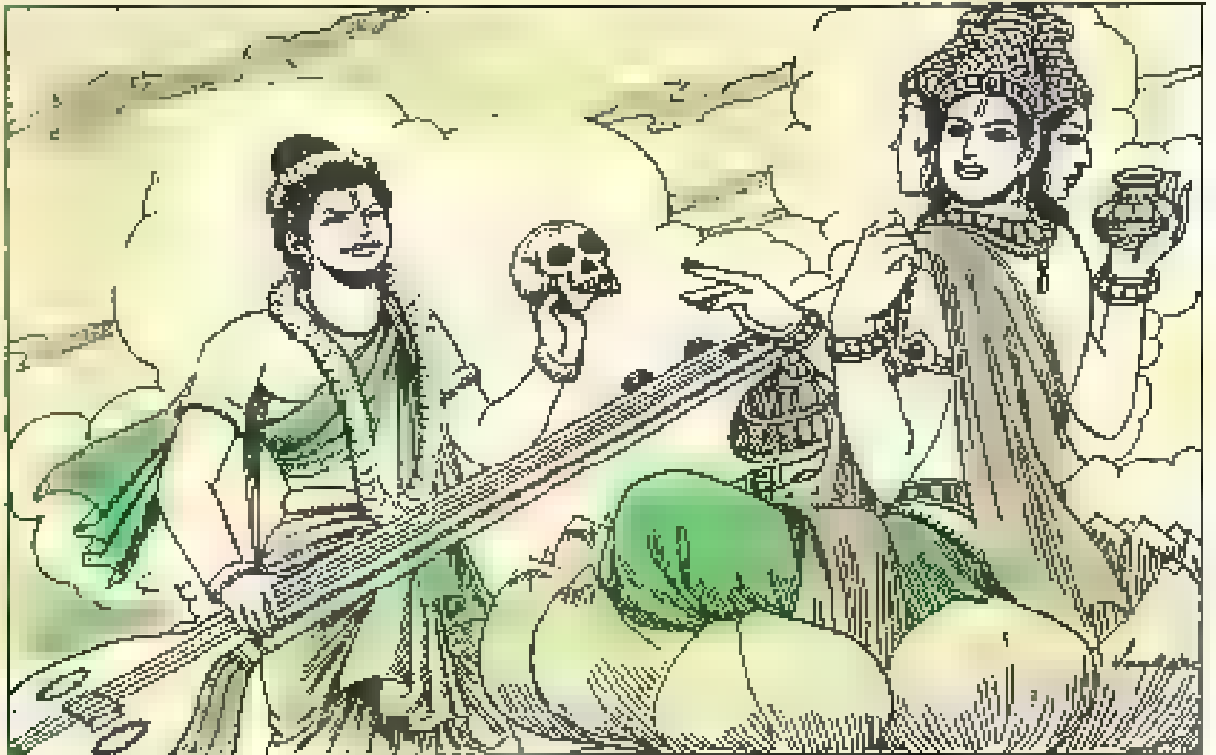
“ಉರ್ಧ್ವ ಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಿ”

ತ್ರಿಲೋಕ ಸಂಚಾರಿಯಾದ ನಾರದನು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿನಿಂದ ಸ್ವತಃನದ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಾಗ ಒಂದು ತಲೆಯಿರುವ ಕಂಡಿತು. ತನ್ನ ತಂದೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬರೆಹ ಓದಬಲ್ಲ ನಾರದ. ಆ ಬುರುಡೆಯ ಹಣೆಯಲ್ಲಿರುವ, “ಉರ್ಧ್ವ ಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಿ” ಎಂಬ ಬರೆಹವನ್ನು ಓದಿದನು.

ನಾರದನು ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲು ಆ ಬುರುಡೆ ಒಬ್ಬ ಶತದರಿದ್ರನದೇವತೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಜೀವನದುರ್ದಕ್ಕೂ ದರಿದ್ರನಾಗಿರ್ದ ಅವನು ದಾನಧರ್ಮ ಯಾವುದೂ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಯಾವ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡದಿರುವ ಇವನಿಗೆ ಉರ್ಧ್ವ ಲೋಕ ಹೇಗೆ ಬಂದಿತು” ಬ್ರಹ್ಮನು ಏಕೆ ಇಂತಹ ತಪ್ಪು ಬರೆದ ?

ಈ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿಯಲು ನಾರದನು ಆ ಬುರುಡೆಯೊಂದಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ‘ ತಂದೆಯೇ, ಯಾವ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯವನ್ನೂ ಮಾಡದ ಈ ಗರ್ಭದರಿದ್ರನವನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಉರ್ಧ್ವ ಲೋಕಪ್ರಾಪ್ತಿ ಎಂಬ ಸುಳ್ಳನ್ನು ಏಕೆ ಬರೆದಿರಿ ?” ಎಂದಾ ಕೇಳಿದ.

“ ಸುಳ್ಳು ಹೇಗಾಗುತ್ತದೆವು ? ಅವನ ಈ ತಲೆಯುಡೆಯನ್ನು ನೀನೇ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ ತಂದೆಯಲ್ಲವೆ ?” ಎಂದ ಬ್ರಹ್ಮ

ಮಹಾಶಿಲ್ಪಿ

ಸ್ಥಾಪಿಕಾರು ವರ್ಷಗಳ ಒಂದೆ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮಹಾಶಿಲ್ಪಿ ವಾಸವಾಗಿದ್ದನು. ಅವನ ಕೈವರಿಸೆಗಳ ಮೇಲೆ ಎಮ್ಮೋ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದ ಭವನಗಳೂ, ಸುಭಾ ಮಂಟಪಗಳೂ, ದೇವಾಲಯಗಳೂ, ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತ, ಅವನನ್ನು ಮಹಾಶಿಲ್ಪಿಯನ್ನಾಗಿದೊಡ್ಡಿದ್ದವು. ಅವನ ಸ್ವಾತಿ ದೇಶದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ವ್ಯಾಪಿಸಿದ್ದಿತು.

ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಗರೋಕದಲ್ಲಿ ನಾಗರಾಜನ ಭವ್ಯ ಭವನವು. ಅಗಾಧವಾದ ಭೂಕಂಪಗಳಿಂದಾಗಿ ಒಡಲು ಬೀಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಿತು. ಹಾಗೆ ಒಡತೆಗಳು ಭಾರದಂತಹ ಹೊಸ ಭವನವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಲು ಭೂರೋಕದಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾಶಿಲ್ಪಿಯನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ಬೇಕೆಂದು ನಾಗರಾಜನು ನಿಶ್ಚಯವೊಡೆದನು.

ನಾಗರಾಜನು ಮಹಾಶಿಲ್ಪಿಗೆ ಸಮಾಚಾರ ಕಳುಹಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಶಿಲ್ಪಿಗೆ ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನಾಗರೋಕದಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ತನ್ನ ಕರಾವತಿಯಿಂದ ಭಾರಿ ಭವನ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಟ್ಟು ಕೊಡದೆ, ನಾಗರೋಕಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಅಲ್ಲಿ ಬೇಗದಲ್ಲಿಯೇ ನಾಗರಾಜನಿಗೂ ಶಿಲ್ಪಿಗೂ ಗಾಢವಾದ ಸ್ನೇಹ ಉಂಟಾದಂತೆ ನಾಗರಾಜನ

ಕುಟುಂಬವೂ ಪರಿವಾರವೂ ಅವನಿಗೆ ಆಪ್ತರಾದರು. ಅವನಿಗೆ ಅನ್ನವಾನ ಉಪಚಾರಾದಿ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅದರೂ ಶಿಲ್ಪಿಗೆ ಅಗಾಧವಾದ ತನ್ನ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಹರಿದು ಕೊಂಡಿತ್ತು. ಅನರಿದಿತವಾದ ವೈಭವದ ನಡುವೆ ಇದ್ದು ಕೂಡಾ ಅವನು ತನ್ನ ಒಡ ಮನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು, ತನ್ನ ಪಾಪಿಯನ್ನು ಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಯೋಚಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಶಿಲ್ಪಿ ನಾಗರಾಜನೊಂದಿಗೆ, "ರಾಜಾ ವನಗೆ ಈ ನಡುವೆ ನನ್ನ ಮನೆಯ ನೆನಪು ಹಾಸಿಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ ಊರಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಹೇಳುವಿಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತೇಯಿದೆಯವ್ವ. ನಿಜವನ್ನು ಎಣಿ ಮುಚ್ಚಿದಲಿ? ನಿನ್ನ ಊರಿನ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಈಗ್ಗೆ ಕೆಲಕಾಲದಿಂದ ಮಳೆಯಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಒಣಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಭಯಂಕರವಾದ ಕ್ರಾಮ ತಲೆ ಹಾಕಿದೆ." ಎಂದ ನಾಗರಾಜ.

"ಹಾಗಾದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಮಳೆಬೀಳುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಾರೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಶಿಲ್ಪಿ.

“ಅದು ಎಂದಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಳೆ ಬರೆ ಸುವುದು ನಿಯಮಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಕ್ಷಾಮ ಬರಬೇಕೆಂಬುದೆಲ್ಲಾ ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಣಯವಾಗಿರುವ ವಿಷಯ. ಪಾಪು ಅದಕ್ಕೇನೂ ಪ್ರತಿಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಬರಗಾಲ ಇನ್ನೂ ತೊಂಬ ತೊಂಬತ್ತು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಅನುಭವಿತ ಬೇಕು” ಎಂದ ನಾಗರಾಜ.

ನಾಗರಾಜನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಶಿರ್ಮಿಗೆ ನಡುಕ ಬಂದಿತು. ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ತನ್ನ ಹಳ್ಳಿಯೂ, ತಾಯಿಯೂ, ಹೆಂಡತಿಯೂ, ಬಂಧುಗಳೂ ಮಿತ್ರರೂ ಕಿನ್ನರಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಪರದಾಡುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅವ ರೆಲ್ಲ ಹಸಿವೆಯಿಂದ ಬೆಂದು, ಸೀರಿಸ್ಸಿದ ಬಾಯೋಣಿ ಒಣ ಎಲೆಗಳನ್ನು ಹರಕುವಂತೆ ಬೇರುಗಳನ್ನು ಜಗಿಯುವಂತೆ, ಕ್ರಮವಾಗಿ ಸಾಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಯಂಕರ ಚಿತ್ರ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿತು.

“ನಿನ್ನನ್ನು ಬೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನ ನನ್ನ ಹಳ್ಳಿಗೆ ಮಳೆಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡು. ದಿಕ್ಕಿಗಿಟ್ಟು ಸಾಯುವುದನ್ನು ಲೂಪಿಸ ಎಂದ ಶಿರ್ಮಿ ಉದ್ವೇಗದಿಂದ.

“ಮೂಢ ಮನುಷ್ಯನೇ, ಅವರ ಗೊಡವ ಗೇಕೆ? ನನ್ನ ಭವನ ನಿಮಿತ್ತವಾಗಿ ಪೂರ್ತಿ ಕೂಡಲೇ ನಿನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಒಹುಮಾಡುವಷ್ಟು ತ್ತೇನೆ. ನಿನಗೆ ಅತ್ಯವಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಮಗು ಬಂಗಾರವನ್ನೂ, ಬೆಳ್ಳಯನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ಬದುಕಿರುವಷ್ಟು ಕಾಲ ಮಹಾರಾಜನಾಗಿರುವುದು ಬಿಡುಬಿಡ” ಎಂದ ನಾಗರಾಜ.

“ಬೇಡ, ಬೇಡ. ನನಗೆ ಮಳೆಯೇ ಬೇಕು. ಉದಿನವರೊಲ್ಲಾ ಮಳೆಯೇ ಬೇಕು. ನಿನ್ನ ಕಟ ರೆಲ್ಲಾ ಪಟಪಟ ಬಿದ್ದು ಒಣಗಿ ಸಾಯುವುದು ನೋಡುತ್ತ ನೀನು ಹೀಗೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಇದ್ದ ಬಲ್ಲೆಯಾ?” ಎಂದ ಶಿರ್ಮಿ.

“ನನಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಕೊಪುಬರುವಂತೆ ಬೇಡ. ಈಗಂತೂ ಮಳೆ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಅಷ್ಟ ಎಂದು ನಾಗರಾಜ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ.

ಶಿರ್ಮಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿರಾಾಗಿ ತನ್ನ ಸಲಹೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅರಿಸತೊಡಗಿದನು. ಈ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದ ನಾಗರಾಜನು ಶಿರ್ಮಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, “ನಿಮ್ಮಾರ ಮಗಿ ಎನಿಮು ನಿನ್ನ ಕುಟುಂಬವಿತ್ತನ?” ಎಂದ.

“ಇಲ್ಲ.” ನಾಗರಾಜಾ, ಪಾಪು ನನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಹೇಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನೋಡಲೇಬೇಕು” ಎಂದ ಶಿರ್ಮಿ.

“ಯಾರಲ್ಲಿ? ಈ ದುಷ್ಟನನ್ನು ಬಂಧಿಸಿ” ಎಂದು ನಾಗರಾಜನು ತನ್ನ ಸೇವಕರನ್ನು ಕರೆದು ಕ್ಷಣಮೊಳಗೆ ನಾಗಸೇವಕರು ಬಂದು ಶಿರ್ಮಿಯ ಸುತ್ತಿಮುತ್ತಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರು. “ಈ ಹೇಳು, ನಿನ್ನ ಪಾಂಡಿಗೆ ನನ್ನ ಭವನದ ಕೆಲಸ ಪೂರಿ

ಮಾತುನಿಯೋ ಇಲ್ಲವೋ?" ಎಂದ ನಾಗರಾಜ.
 "ನನ್ನ ಊರನ್ನಲ್ಲಿ ಮಳೆಬರಿಸುವಿಯೋ ಇಲ್ಲವೋ?"
 ಎಂದು ಶಿರ್ಮಿ ಇದಿರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದ.

"ಸುರಿಸಲಾರದೆಂದು ಮೊದಲೇ ಬೇಳಿತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ನಾಗರಾಜ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಲಾರೆ" ಎಂದ ಶಿರ್ಮಿ.

"ಇವನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಲೆ—" ಎಂದು ನಾಗರಾಜನು ಮಾತು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಶಿರ್ಮಿಯ ತಲೆಯನ್ನು ಕಡಿದುಬಿಟ್ಟರೆ ತನ್ನ ಭವನದ ಕೆಲಸ ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ನಾಗರಾಜನಿಗೆ ನೆನಪುಬಂತು. ಕೊಡಲೇ ಅವನು. "ಶಿರ್ಮಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ" ಎಂದನು ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ.

ಇದರಿಂದ ಶಿರ್ಮಿಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉತ್ತಮವಾದುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ನಾಗರಾಜನಿಂದ ತೋಗಲು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಊರು ಬರಗಾಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಶಿರ್ಮಿ ಒಂದುಕಡೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಏನುಮಾಡುವುದೆಂದು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ ವೃತ್ತಿ ಒಂದು ಕುಬರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು.

ಶಿರ್ಮಿ ಕೂಡಲೇ ಎದ್ದು ಆ ಕುಬರವನ್ನು ಗದಗದಿಂದ ಕೊಯ್ದು ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಇದಿಯ ಭದ್ರಕದೇ ಕಂಪಿಸಿಕೊಡಗಿತು. ನಾಗರಾಜನು ಕೊಗುತ್ತಾ ಓಡಿಬಂದು "ತಡೆ ನಿಲ್ಲಿಸು. ಏನಿಗೆ ಪ್ರಜ್ಞಾಬರುತ್ತೆ. ನಿಲ್ಲಿಸು!" ಎಂದು ಅಂಗಡಾಡಿದನು.

"ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಮಳೆ ಬರಿಸುವಿಯೋ?" ಎಂದು ಶಿರ್ಮಿ ಕೇಳಿದ.

"ಬರಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗಲೇ ಮಳೆ ಬರಿಸುತ್ತೇನೆ." ಎಂದ ನಾಗರಾಜ.

"ಬರಿಸುತ್ತೇನೆ ಆತ ಹೇಳಿ ನೆರೆಯೇ ಬರಿಸಿ ಊರನ್ನು ಮಳೆಗುಳಿಸಬೇಡಿ. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಳೆ ಮಾತ್ರ ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ

ಬರಬೇಕು. ನೆನಪಿಟ್ಟುಕೊ ನಾಗರಾಜಾ!" ಎಂದ ಶಿರ್ಮಿ. "ನಿನ್ನ ಕೊರತೆಯಂತೆಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವ್ವಾ" ಎಂದು ನಾಗರಾಜ ನಮ್ರತೆಯಿಂದಲೇ ಹೇಳಿದ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದ ಬೇರೆ ಉಪಾಯ ಎರರಿಲ್ಲ. ಶಿರ್ಮಿ ಹುಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ಭವನವನ್ನು ಗುಬ್ಬಿಲ್ಲವನಿಗೆ ಭವನವನ್ನು ಕೆಡಸುವುದು ಬ್ರಹ್ಮ ವಿದ್ಯೆಯೇನಲ್ಲ.

"ನೀನು ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೀಳಿಸಿದರೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಭವನವನ್ನು ಕೊಂಡಿ ಸ್ವಗಾರೋಗದ ರೇವೇಂದ್ರನು ಅಡ್ಡಿಯೆಬಿಡುವ ಹಾಗೆ ವಿಮೋಚನೆ" ಎಂದ ಶಿರ್ಮಿ.

ನಾಗರಾಜನು ಶಿರ್ಮಿಯ ತರೀರದ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಅಂಗವಶ್ಯವನ್ನು ಹೊದೆಯ್ದು "ನೀನು ನಿನ್ನ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೀಳುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಣ್ಗಾರ ಕೊಂಡಿ ಬಾ" ಎಂದನು. ಶಿರ್ಮಿ ಭೂರೋಗಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅವನು ತನ್ನ

ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಜರಿಜರಿ ಮಳೆ ಸುರಿಯುವುದನ್ನೂ, ಗ್ರಾಮಸ್ಥರೆಲ್ಲಾ ಆನಂದಪರವಶರಾಗಿ ನಲಿಯುತ್ತ ಅಟ್ಟಹಾಸ ಮಾಡುವುದನ್ನೂ ಕಂಡನು. ಆದರೆ ಜನರಾರೂ ಅವನನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಕಾಣಿಸಿದ್ದು ಒಂದು ಮಹಾಸರ್ಪ.

“ಅಬ್ಬೋ! ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸರ್ಪ!” ಎಂದು ಗ್ರಾಮಸ್ಥರು ಅಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು.

“ಈ ಸರ್ಪವೇ ಮಳೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ. ಇದಕ್ಕೊಂದು ಆಲಯ ಕಟ್ಟಿಸೋಣ” ಎಂದರು ಕೆಲವರು. ಆದರಂತೆ ಆಲಯದ ಕೆಲಸ ಬೆಳಗದಲ್ಲೇ ಪೂರ್ತಿಯಾಯಿತು. ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಒಂದೆ ಬರಗಾಲ ಕೂಡಾ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು.

ಒಲ್ಲಿ ನಾಗರೋಕ್ತಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಿ ನಾಗ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ, “ನನ್ನನ್ನು ಮೋಸ ಮಾಡಿ ನಾಗ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸಿದೆ. ನನ್ನ ಕಡೆಯವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ನೋಡಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಲಾರದ ಹೋದೆ” ಎಂದನು.

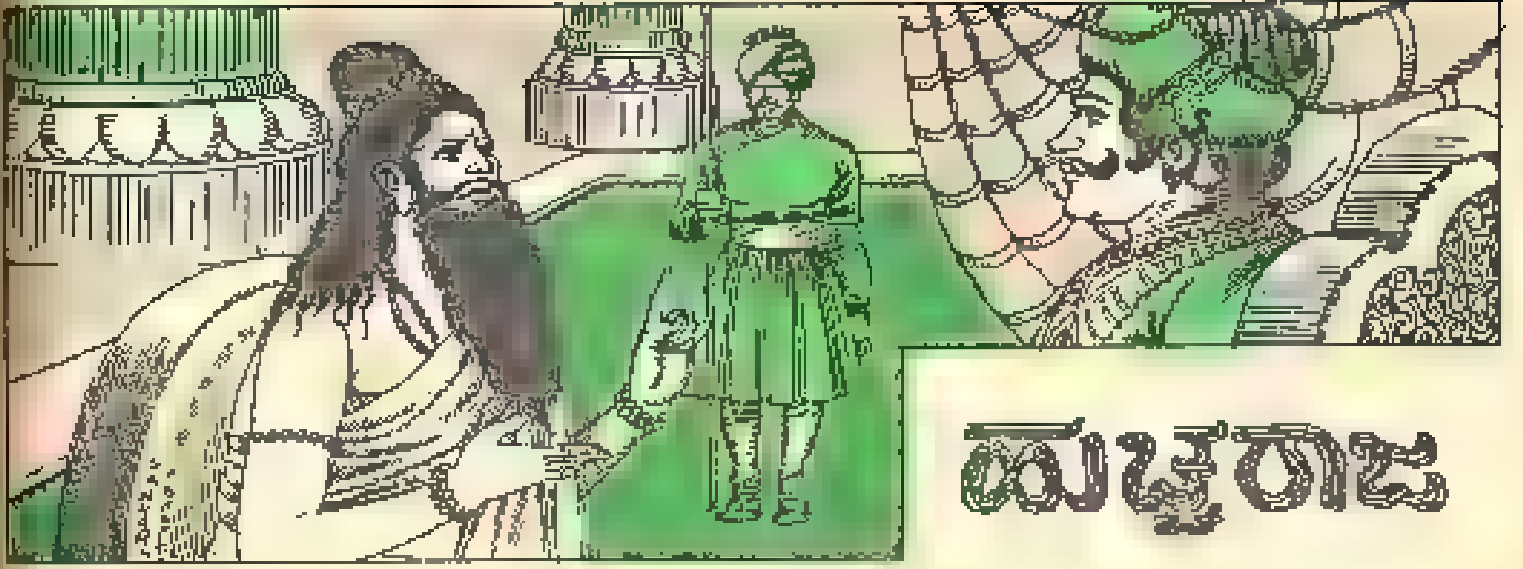
“ನೀನೊಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ಹುಡುಗಾರನೆಂದು ತಿಳಿದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಜಾಗೃತೆಯಲ್ಲಿ ನಾನಿರಬೇಕಾಯಿತು. ಸರಿ, ಇನ್ನು ನಿನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿಬಿಡು” ಎಂದ ನಾಗರಾಜ. ಒಲ್ಲಿ ಈಗ ತುಂಬ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿ ದ್ದನು. ಅವನು ನಾಗರಾಜನ ಭವನವನ್ನು ತನ್ನ ಪೂರ್ಣ

ಜಾಣ್ಣೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ತಯಾರಿಸಿದನು. ಇಂದ್ರನು ಗೃಹಪ್ರವೇಶದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಆ ಭವನವನ್ನು ನೋಡಿ ವಾಗಿಯೂ ಅಸೂಯೆಪಟ್ಟನು.

ಕೆಲಸ ಪೂರ್ತಿಯಾದ ಕೂಡಲೇ ನಾಗರ ಮಹಾಶಿಲ್ಪಿಗೆ ಅಪರಿಮಿತವಾಗಿ ಬಹುಮಾನಗಳ ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿಸಿದನು. ಆಕನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಪರಿಚಿತರು, “ಇಷ್ಟು ಎಲ್ಲಿದ್ದೆ? ಏನಾದೆ? ನೀನಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಇಂಥ ಎಷ್ಟು ಭಯಂಕರವಾದ ಬರಗಾಲ ಬಂತು ಗಿ?” ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೇವತಾ ಸರ್ಪ ಬಂದು ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿತು. ಅದಕ್ಕೊಂದು ಆಲಯವನ್ನೂ ಕಟ್ಟಿಸಿದವು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ದೇವತಾ ಸರ್ಪ ಎಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತೋ ಏನೋ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

“ನಾನೇ ಆ ಸರ್ಪ” ಎಂದ ಒಲ್ಲಿ. ಮೊದಲನೆಯ ಯಾರೂ ಅವನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ. ಅವನು ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೂ ತನ್ನ ಅನುಭವಗಳ ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಜನರು ಅವನ ಮಾತನ್ನು ನಂಬಿ ದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಅವನು ಊರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಉಪ ಕಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಭಿಮಾನ ಪಟ್ಟರು. ಅನಂತರ “ಊರಿಗೆ “ಸರ್ಪಪುರ” ಎಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು.

ಹುಚ್ಚರಾಜ

ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಗೌಡದೇವವನ್ನು ದೇವ ವರ್ಮನೆಂಬ ರಾಜನು ಪಾಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನು ಪರಂಪರೆಯಿಂದ ರಾಜನಾಗಿ ಬಂದರೂ, ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ಸರಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜನರೆಲ್ಲ ಅವನನ್ನು ಹುಚ್ಚ ರಾಜನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪುಣ್ಯದಿಂದ ದೇವವರ್ಮನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಯುಳ್ಳ ಮಂತ್ರಿ, ಇಷ್ಟನು. ರಾಜನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ಬರುವ ಹುಟ್ಟು ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರಿ ಉಪಾಯವಿಡಿದ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ದೇವವರ್ಮನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಹಕ್ಕಿ ಸಾಧು ಬಂದನು. ಸರಿಬುದ್ಧಿಯ ಆ ಕಕ್ಕಿ ಸಾಧು, ರಾಜನ ಬುದ್ಧಿ ಎಂತಹುದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು. "ಮಹಾರಾಜರೆ, ತಾವು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನೆರವೇರಲಾಗದ ಕೋರಿಕೆ ಯನ್ನೆಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ, ನನ್ನ ತಪಸ್ಸಿನ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆ ತೀರಿಸಿಬಿಡಬಹುದು" ಎಂದನು.

ಕೂಡಲೇ ದೇವವರ್ಮ, "ಯೋಗಿ ಪುಂಗವಾ, ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದಿರಿ. ನಾನು ಒಬ್ಬೋ ಚಕ್ರ

ವರ್ತಿಗಳ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಯಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿ ಘನವಾದ ಜೀವನವನ್ನು ಕಾಣ ಬೇಕೆಂದು ಒಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಚಿಂತಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಏನು ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತು?" ಎಂದು ನುಡುಸಿರುವಿಟ್ಟನು.

ಕಪಟಸಾಧು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ನಟಿಸಿ, "ಇಂತಹ ಕೋರಿಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ತಮ್ಮ ಜಾತಕವನ್ನು ಒಂದು ಸಾರಿ ತೋರಿಸಿರಿ, ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಆದರಂತೆ ಸಾಧು ಜಾತಕವನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅರರೆ, ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ತಮ್ಮ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗುವ ಯೋಗ ಕೂದಲಿನಷ್ಟು ವ್ಯತ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿತ್ತು. ಆಗ ಒಂದು ಗ್ರಹಶಾಂತಿ ಮಾಡಿಸಿದ್ದರೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಯೋಗ ಸಿದ್ಧಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಈಗಲಾದರೂ ಮಾರಿ ಹೋದುದೇನಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದು ಇಷ್ಟತ್ತು ವರ್ಷ ಕಳೆದರೆ ನೀವು ತಪ್ಪದೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗುವಿರಿ" ಎಂದನು. ಹುಚ್ಚ ರಾಜನು ಇದರಿಂದ ಆತ್ಮಾನಂದಗೊಂಡು ಕಳ್ಳ ಸಾಧುವಿಗೆ ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು. ಅಂದಿನಿಂದ ಆ ರಾಜನಿಗೆ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯಾಗ

ಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆ ಪ್ರಬಲವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಇವತ್ತು ವರ್ಷ ತಾಳುವ ಮಾತು ಬಹಳ ಬಾಧೆಯಾಗಿ ತೋರಿತು. ಆ ಬಾಧೆಯನ್ನು ತಾಳಲಾಗದೆ ತನ್ನ ಆಸ್ಥಾನ ಜೋತಿಷ್ಯರನ್ನು ಕರೆದು, "ನಾನಿಂದ ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಇವತ್ತು ವರ್ಷ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಬಿಡಿ. ತಿಥಿ, ವಾರ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳನ್ನೂ ತಳ್ಳಿ, ನಾಳೆಯೇ ಹೊಸ ಪಂಚಾಂಗ ತಯಾರಿಸಿಬಿಡಿ" ಎಂದನು.

ಈ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಸ್ಥಾನ ಜೋತಿಷ್ಯರು, ಬೆರಗಾಗಿ ಏನೂ ತೋರದೆ, ಮಂತ್ರಿಯೊಂದಿಗೆ ತಮಗೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಮಂತ್ರಿ ಅವರಿಗೆ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ, ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ತಾವು ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಇವತ್ತು ವರ್ಷ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಕಷ್ಟವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ಉಂಟಾಗುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಾವು ಅರೋಚಿಸುವಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಏನು ತೊಂದರೆಗಳು? ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತವೆ?" ಎಂದು ರಾಜನು ಕೇಳಿದ.

"ತಮಗೆ ಈಗ ನಲುವತ್ತನೇ ವಯಸ್ಸು. ಈ ಪ್ರಕಾರವಾದರೆ ತಾವು ನಾಳೆಯೇ ಅರುವತ್ತು ವಯಸ್ಸಿನವರಾಗುವಿರಿ. ಯುವ ರಾಜರಿಗೆ ಇವತ್ತೆಂದು ವಯಸ್ಸು ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ತಾವು ವಾನಪ್ರಸ್ಥಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ

ಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದು ತಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಬಹುವಾದರೆ ಸರಿ" ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

ರಾಜನು ಅಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ, "ಅಂದ ಹಾಗೆ" ದೊಡ್ಡ ತೊಂದರೆಯೇ ಹೌದು ಹಾಗಾದರೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣ; ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಇನ್ನೂ ವರ್ಷ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿಸಿಬಿಡುವ. ಗ್ರಹಶಾಂತಿ ನಾನು ಕೂಡಲೇ ಚಕ್ರವರ್ತಿಯ ಹೋಗಿ, ಹೊಂದಬಹುದು" ಎಂದನು.

"ಅವರಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆಯೇ ಯಲ್ಲಾ! ಇವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ತಮಗೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಅರ್ಹತೆಯೇ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ರಾಜ ಒಳ್ಳೆಯ ನಡುವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬೂಡಿ ಅವರು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಬೇಕಲ್ಲಾ? ಕೊಡುವರೇ?" ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

ರಾಜನು ಹೆದರಿ, "ಬೇಡ, ಬೇಡ!" ಎಂದನು. ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಜೋತಿಷ್ಯರನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ. "ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಪಂಚಾಂಗವನ್ನು ಹಿಂತೆಗೆಲಸಿ, ಮುಂದಕ್ಕಾಗಲೀ ತಳ್ಳಬೇಡಿರಿ! ಎಷ್ಟಾದರೂ ಹಾಗೇನಾದರೂ ತಳ್ಳಿದ ಸುದ್ದಿ ಗೊತ್ತಾದರೆ ನನ್ನ ತಲೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೋಟಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ನೇಣು ಹಾಕಿಸಿಯೇನು! ನೆನಪಿರಲಿ!" ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಗಂಡನಿಗಾಗಿ...

ಪ್ರೌಢ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಉಜ್ಜಯಿನಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಸಾಗರ ದತ್ತನೆಂಬ ವರ್ತಕನಿದ್ದನು. ಅವನಿಗಿರುವ ಸಂಪತ್ತು ಎಷ್ಟೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ಒಂದು ಸಾರಿ ನೌಕಾ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತ ದೇಶ ವಿದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ನಡು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ನೌಕೆಯನ್ನು ಸಂಧಿಸಿದನು. ಅದುಕೂಡಾ ಒಬ್ಬ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕನ ನೌಕೆಯಾದುದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಸರಿ ಸಮಾನತೆಯವರಾಗಿ ಮಾತಾಡಿದರು. ಆ ನೌಕೆಯ ಯಜಮಾನನು ಠಾಪ್ಪಾವರವೆಂಬ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಬುದ್ಧವರ್ಮನೆಂಬವನು.

ಸಾಗರದತ್ತನಿಗೂ ಬುದ್ಧವರ್ಮನಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ನೇಹ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆ ಸ್ನೇಹ ಎಷ್ಟು ಬಲವಾಯಿತೆಂದರೆ, ತಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಮಗನೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಮಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರೊಳಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ, ತಾವು ಪರಸ್ಪರ ದೀಗರಾಗಬೇಕೆಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಅಂದುಕೊಂಡರು.

ಸಾಗರದತ್ತನು ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಬಂದಾಗ, ಮಲ್ಲಿಗೆ ಹೂವಿನ ಮಾಲೆ ಹಾಕಿದ ಹುಣುಮಗುವನ್ನು ತಂದು ಅವನ ಕೈಗೆ

ಕೊಟ್ಟರು. ಮುದ್ದಾದ ಆ ಮಗುವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಾಗರದತ್ತನು, "ಯಾರು ಈ ಮಲ್ಲಿಗೆ?" ಎಂದು ಪೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ಅವಳು ನಾಡುತ್ತ "ನಿಮ್ಮ ಮಗಳೇ" ಎಂದಳು. ಸಾಗರದತ್ತನಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಮಗುವಿಗೆ ಮಲ್ಲಿಕಾ ಎಂಬ ಹೆಸರು ಪಾಯಂ ಆಯಿತು.

ತಾನು ಬುದ್ಧವರ್ಮನೆಂಬ ವರ್ತಕ ಮಿತ್ರನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಕುರಿತು ಸಾಗರದತ್ತನು ತನ್ನ ಪೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಈ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಬುದ್ಧವರ್ಮನಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು.

ಬುದ್ಧವರ್ಮನು ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡುವಾಗಲೇ ಅವನ ಪೆಂಡತಿ ತಿಂಗಳು ತುಂಬಿದ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿದ್ದಳು. ಅದುದರಿಂದ ಅವನು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗುವ ಕೂಡಲೇ ಪೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು, "ಯಾರು ಈ ಮಲ್ಲಿಗೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅವಳು

ಗುವನ್ನು ತಂದು ಗಂಡನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಆ ಮೊಂದು ಎಲುವಿನ ಗುವು ಮರೂಪು; ಒಂದೇ ಕಣ್ಣು. ಇಷ್ಟು ಇ" ಧ್ವನಿಯು ಗೊನುಕೊಂಡು ಇತ್ತು.

“ಈ ಒಂಟಿಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೆತ್ತೆ?” ಎಂದು ಬುದ್ಧವರ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯ ಮೇಲೆ ಕೋಪಗೊಂಡು ತಂದೆಯ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಟ ಆ ಹೆಸರೇ ರಾಶ್ವತವಾಗಿ ಒತ್ತಿರೂ ಅವನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತೊಡಗಿದರು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಸಾಗರವತ್ತನಿಗೆ ಮಗಳು ಹುಟ್ಟಿರುವ ಸಮಾಚಾರ ಬಂದಾಗ, ಬುದ್ಧವರ್ಮನು: “ಈ ತಳಮಳಿಸುತ್ತ ಸಮಾಚಾರ ತಂದವನಿಗೆ ಉಚಿತವಾದ ಸನ್ಮಾನಗಳನ್ನು ನೀಡುವೆ” ಎಂದು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹತ್ತಿರ, “ಈಗ ಏನಾಯಿತೆಂದು ನೋಡಿದೆಯಷ್ಟೆ? ಎನೆಯು ನನ್ನ ಸಮಾಚಾರ ಕಳುಹಿಸಬೇಕು?” ಎಂದು.

“ನೀವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. “ನೀವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. “ನೀವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು. “ನೀವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸುವೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ನೆಂದು ಸಮಾಚಾರ ಕಳುಹಿಸಿರಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಳಿ ಯೂವುದೂ ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಮಾನವರು ಮಗನಾತಿ ವಾದ ಆಕಾರವೆಂದು ಕೂಡಾ ಹೇಳಬಿಡಿ. ಅವನ ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಭಾವಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಳಿದುಕೊ ಬೇಕು ಹೊಸತು. ವರ್ಗಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದ ಹೇಳಿ ಸಾಗರವತ್ತನ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಒತ್ತಿಯನ್ನು ಒದೆಯಲೇ ಬಾರದು” ಎಂದಳು ಬುದ್ಧವರ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ.

ಅದರಂತೆ ಬುದ್ಧವರ್ಮನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಹೇ ಕೊಟ್ಟ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳಿ, ಸಾಗರವರ್ಮನ ದೂ ಗನ್ನು ದಾರಿಹಿಡಿದು ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೋಷಪಡಿ ಒಂದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅಂತರ ಒಂದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯಾ ಉದ್ವಯೋಗ ನಗರಗಳ ನಡುವೆ ಹೀಗೆಯೇ ಸ್ವಲ್ಪ ರಾಯಭಾರಿಗಳು ನಡೆಯುಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ಕಡಗೂಡು ಸಾಗರವತ್ತನು ಕಳುಹಿಸಿದ ದೂತನು ರಾಜ್ಯಾಧಿ ಪತಿ ಬಂದು ಬುದ್ಧವರ್ಮನೊಂದಿಗೆ, “ಅಯ್ಯಾ, ಈಸಾರಿ ತಮ್ಮ ಕುಮಾರನನ್ನು ನೋಡಿ. ಆತನ ಗುಣರೂ ಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬರಬೇಡವೆಂದು ನಾನು ಮಾನರು ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ” ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧವರ್ಮ, “ಅರೇ ಹೀಗೇನು ಅದರೆ ನಮ್ಮ ಮದುವೆ ತಾಡುಗಿತ್ತಿರುವಷ್ಟೆ ಒಂದು ನೋವರಮುವನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿರುವ ಓದಿಕೊಳ್ಳ ದ್ದಾನೆ” ಎಂದು ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿದನು.

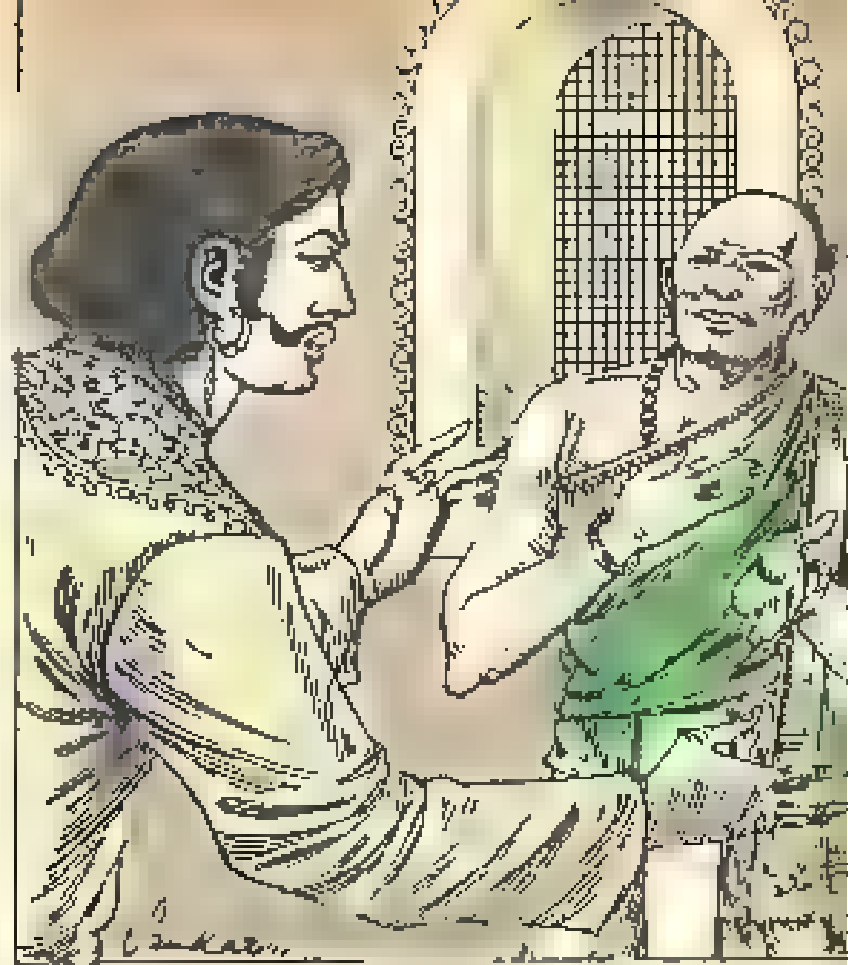
ಮತ್ತೊಂದು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ಈ ಸಮವರ್ಷವೆ ಸಾಗಿತು. ತರು ಬಾಯಿ ಮೂವರು ನಾಲ್ವರ ಮೇಲ್ವರಗತಿಯ ಚತುರರು. ಸಾಗರವತ್ತನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಬುದ್ಧವರ್ಮನೂ ಹೀಗೆ ಬಂದನು. “ಅದ ಒಳ್ಳೆ ಪರಮ ಮಿತ್ರನಾದ ಸಾಗರವತ್ತ ಮತ ಅದರ ಪಕ್ಷ ಕೂಡಾ ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇ ವಂತೆ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಹದಿಮೂರು ಹದಿನಾರು

ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆದು ಹೋದರೂ, ನಮ್ಮ ಭಾವಿ ಅಳಿಯನು ಹೆಗಿರುವನೆಂಬ ಸಂಗತಿ ನಮಗೆ ತಿಳಿದು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸರಕನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟು ಚೌಕುಸಿ ಮಾಡುವುದು ನ್ಯಾಯಪಲ್ಲವೆಂಬುದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ ತಿಳಿಸಿ. ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರನು ತಾಮ್ರಲಿಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಕಾಲದಿಂದ ಓದುಕ್ತಿಧಾನೆಂದರೆ ಅಸಂದರ್ಭವಾದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಬೇದಾಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಕೂಡಾ ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ಐದಾಬ್ಬಾರಿಗಳನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟು, ಬೇವಮಾನವರೂ ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಅಸಾಧಾರಣ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಅದಾದರಿಂದ ಈ ಹಾಸ್ಯಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಸರಿ, ತಾಮ್ರಲಿಪ್ತಿಯಲ್ಲಾದರೂ ಸರಿ ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರನನ್ನು ತೋರಿಸಿ" ಎಂದರು.

"ಮಹಾಸುಭಾವರೆ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ" ಎಂದು ಬುದ್ಧವರ್ಮ ಆ ದೂತರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಹೆಂಡತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ. "ಈಗ ಬಂದವರು ನಮ್ಮ ಮಗನನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಬಿಟ್ಟು ಹಿಂದಿರು ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮಗನ ಗೊಳ್ಳ ಹಲ್ಲು, ಕುರುಡು ಕಣ್ಣು, ಗುನು ಬೆನ್ನಿನ ಕೂವೆವನ್ನೂ ಹೇಗೆ ತೋರಿಸುವುದು? ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಈಗ ಏನಾದರೂ ಬೇರೆ ಉಪಾಯವಿದ್ದರೆ ಬೇಗ ಹೇಳಿ" ಎಂದನು.

"ಉಪಾಯ ಎಂದೋ ಆಲೋಚಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬುದ್ಧವರ್ಮನ ಹೆಂಡತಿ ತನ್ನ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಗಂಡನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದಳು.

ಬುದ್ಧವರ್ಮನು ಮಾಡುವ ದಾನಧರ್ಮಗಳಿಂದಲೇ ಬದುಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೊಬ್ಬನಿದ್ದ. ಬುದ್ಧವರ್ಮನು ಅವನನ್ನು ವಿಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಕರೆಯಿಸಿ, ತನಗೆ ಬಂದಿರುವ ವಿಷಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಅವನಿಗೆ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿ. "ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಸಹಾಯ

ವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನ ಮರ್ಯಾದೆ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮಗನಾದ ಯಜ್ಞಗುಪ್ತ ಸುಂದರವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಸಕಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನೂ ಬಲ್ಲವನು. ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಅವನು ಹೋಗಿ, ಸ್ವಾರಸ್ಯವನ್ನು ಕುಮಾರಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ. ಅವಳ ಕನ್ಯಾತ್ವಕ್ಕೆ ಭಂಗವಾಗುವಂತೆ ಕರೆದು ತಂದು ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ದಿಟ್ಟರೆ, ಆ ಹುಡುಗಿಯೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಸ್ತ್ರೀ ಧನದಲ್ಲಿ ನಿಮಗೂ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ನಿಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆ ನನಗೆ ಅಚ್ಚೆಯೂ ಹೌದು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತನ್ನ ಮಗನನ್ನು ಕರೆದು, ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಯನ್ನೂ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿ, ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಯಜ್ಞಗುಪ್ತ ಕೂಡಾ, "ಹಿರಿಯರ ಅಚ್ಚೆಯ ಗುಣದೋಷಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಾರದು" ಎಂದು ಹೇಳಿ ನಟಿಸಲು ಸಿದ್ಧನಾದನು.

ಎರಡು ದಿನಗಳ ಮೇರೆ, "ನನ್ನ ಮಗ ತಾಮ್ರಲಿಪ್ತಿಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದ" ಎಂದು ಹೇಳಿ

ಬುದ್ಧವರ್ಮನು ಯಜ್ಞಗುಪ್ತನನ್ನು ಸಾಗರದತ್ತನ ರಾಯಭಾರಿಗಳ ಮುಂದೆ ಕರೆದು ತಂದನು.

ಅವರು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ "ಮಲ್ಲಿಕ ಅದ್ವೈತಾಲಿನಿಯೇ ಸರಿ" ಎಂದು ಸಂತುಷ್ಟರಾದರು. ಆಮೇಲೆ ಅವರು ಬುದ್ಧವರ್ಮನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದುಕೊಂಡು, ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿ ಮದುವೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು.

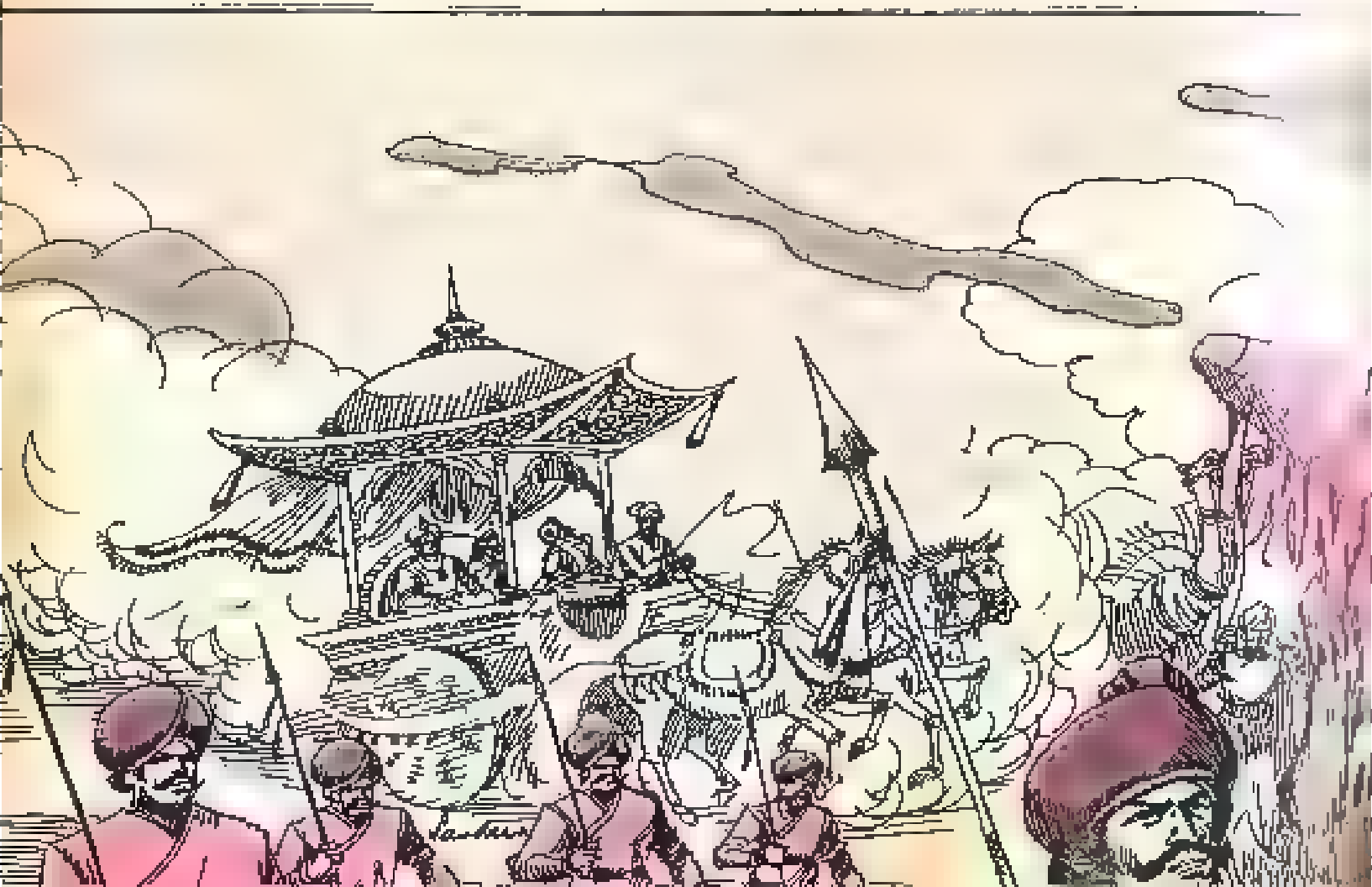
ಅದರಂತೆ ಮುಂದೆ ಒಂದುದಿನ ಬುದ್ಧವರ್ಮನು ಯಜ್ಞಗುಪ್ತನನ್ನು ಮದುವೆಗೊಳಿಸುವುದಾಗಿ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ವೇಷ ಹಾಕಿದನು. ಈ ವಿಶಾಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಗಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಮಂಗಳ ವಸ್ತುಗಳು ತುಂಬಿದ ಚೀಲವಿದ್ದಿತು. ಹೀಗೆ ಬುದ್ಧವರ್ಮನು ಪರಿವಾರದೊಂದಿಗೆ ಉಜ್ಜಯಿನಿ ನಗರಕ್ಕೆ ಮದುವೆಗೊಳಿಸುವ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲೆಕೊಡುವ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತಿನ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹ ನಡೆಯಿತು. ವಧೂ

ವರರು ಅಗ್ನಿಕೂಡದ ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ, ಮದುವೆಗೊಳಿಸಿದ ಕೂಗಿ ಸ್ವರದಿಂದ ಕೂಗಿ ಸ್ವಂತ ಕಪ್ಪಿವವನಂತೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಇದಂತಹ ಅನುಭವವೇ! ಎಲ್ಲರೂ ಅದೇನೋ ನೆನಪಿಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬಳ ಹೊತ್ತು ವೈದ್ಯಕೀಕ ಚಾರ್ಯರು ನಡೆದ ಮೇಲೆ, ಯಜ್ಞಗುಪ್ತನು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದು ಹೀನ ಸ್ವರದಿಂದ, "ಪಕ್ಕಿಯೊಲಿಗೆ ತೂರಿ!" ಎಂದನು.

ಅವನನ್ನು ಒಳಗಿನ ಒಂದು ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿ ವೈದ್ಯರು ಚಿಕಿತ್ಸೆಯನ್ನು ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಹೊಸ ಮದುವೆಗಳು ನಾಚಿಕೆಯಾಗಿರದೆ ಅವನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ವೈದ್ಯರು ಕುಡಿಸಿದ ಹೇಳಿದ ಔಷಧಗಳನ್ನು ತಾನೇ ಅವನ ಬಾಯಿಗೆ ಸುರಿದರು. ಆದರೆ ಎಷ್ಟು ಔಷಧ ಕೊಟ್ಟರೂ ಅವನ ಜೀರ್ಣ ಕೋಶದ ರೋಗ ವ್ಯರ್ಥ ವಾಯಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಓಪ್ಪಗೊಳಿಸಿದ ಕೂಡಾ ಮದುವೆಗೊಳಿಸಿದ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಮದುವೆಗೊಳಿಸಿದ ಸರಸವಾಡಲೂ

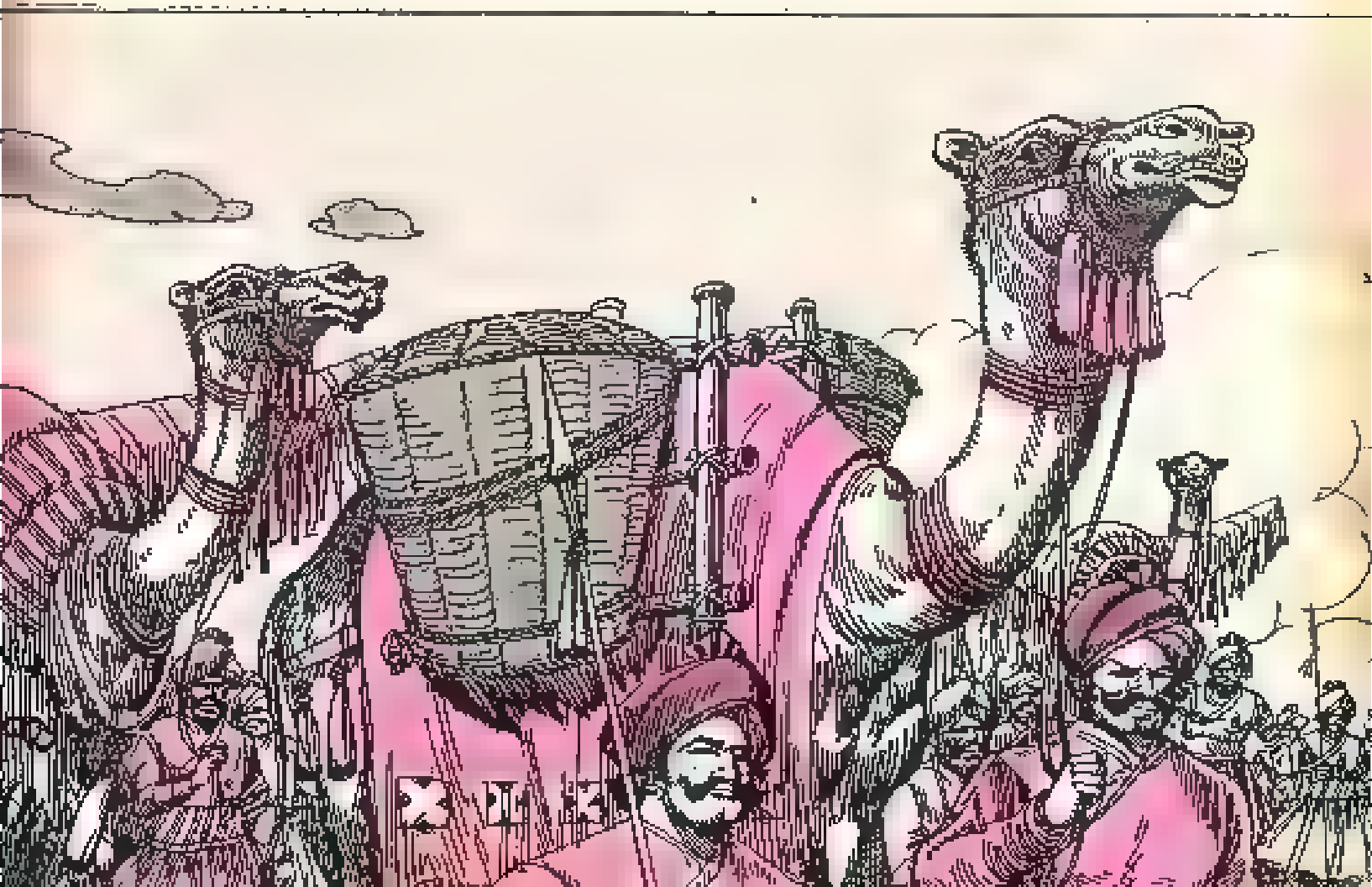
ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿಬಿಟ್ಟನು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಮಲ್ಲಿಕ
ಕೋಪಗೊಂಡು ತಿರಸ್ಕಾರ ತೋರಿಸಿದಳು. ಆಗ
ಯಜ್ಞಗುಪ್ತನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ. “ಹಾಸ್ಯಗಾರನ
ಮೇಲೆ ಕೋಪವಾಡಬಹುದು” ಅವನಷ್ಟಕ್ಕೆ ಅವನೇ
ನಾದರೂ ಮಾಡಲಿಬಿಡು!” ಎಂದನು.

ಆದರೆ ಗುಣನು ಮುಖ್ಯ ಲಹಸ್ಯವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ
ಹೊರಗೆಡಹಿಬಿಡುವನೋ ಎಂದು ಯಜ್ಞಗುಪ್ತನಿಗೆ
ಒಳಗೊಳಗೇ ಭಯವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ
ಅವನು ಸಾಗರದತ್ತನೊಂದಿಗೆ. “ನನಗೆ ನನ್ನ ತಂದೆ
ತಾಯಿಯರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದಿದೆ” ಎಂದನು.

ಆಗ ಪೃಥ್ವನು ಕೂಡ ಸಾಗರದತ್ತನೊಂದಿಗೆ
“ಅರ್ಜುನಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಔಷಧಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ
ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದರಿಂದೇನೂ ಗುಣ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಇವನ
ರೋಗ ಪೂರ್ಣ ವಾಸಿಯಾಗಬಹುದು. ಕಳುಹಿಸಿರಿ”
ಎಂದು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೇಳಿದನು. ಆದ
ರಂತೆ ಸಾಗರದತ್ತನು ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನೂ

ಅಳಿಯನ್ನೂ ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಸಿ ಮಗಳಿಗೆ
ಸ್ವೀಧನವಾಗಿ ತಾನು ಕೊಡುವ ಕಾಣಿಕೆ ವಸ್ತು
ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಆನೇಕ ಒಂಟೆಗಳ ಮೇಲೆ ಹೇರಿಸಿ
ದನು. ಸಾಕಷ್ಟು ದಾಸಿಯರನ್ನೂ, ಅಂಗರಕ್ಷಕರನ್ನೂ
ಜತೆಗೊಡಿಸಿ ರಾಜ್ಯಹಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟನು. ಅವನ
ಕೆಲವೊಂದಿ ನೌಕರರು ಮುಂದಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ,
ಪ್ರತಿ ಮಜಲಿಯ ಬಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತಕ್ಕ ವಿವಾಡ
ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಟ್ಟು. ಮದುವೆಗನ ಆರೋಗ ವನ್ನು
ಕುರಿತು ಸಮಾಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೋದರು.

ಒಂಟೊಂದೇ ಮಜಲಿಯನ್ನು ದಾಟುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ
ನಟನೆಯ ಮದುವೆಗನ ಮಾಯದ ಕಾಯಿಲೆ ವಾಸಿ
ಯಾಗುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ರಾಜ್ಯಹವನ್ನು ತಲಪು
ವಾಗೆ ಅವನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಆರೋಗ್ಯಪಾಲಿಯಾಗಿ
ಬಿಟ್ಟನು. ಈ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದ ಕೊಡಲೇ ಸಾಗರ
ದತ್ತನು ಅನಂದಭರಿತನಾಗಿ, ಉಜ್ಜಯಿನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ
ಎಲ್ಲಾ ಜಾತಿಯವರಿಗೂ ದಾನಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದನು.
ಇಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧವರ್ಮನು ತನ್ನ ಸೊಸೆಯನ್ನು ನೋಡಿ

ಬಹಳ ಸಂತೋಷಗೊಂಡನು. ಆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ವಘೂ
ವರರನ್ನು ಶೋಧಿಸಿದ ಕೋಣೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆ
ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ಮಲ್ಲಿಕರೋಂದಿಗೆ ಅವಳ ಗೆಳತಿ
ಯರೂ, ಓಪ್ಪಗೂನನೂ, ಯಜ್ಞಗುಪ್ತನೂ ಇದ್ದರು.

"ಈ ಗೂನು ಬೆನ್ನಿನದನಿಗೆ ಇದ್ದೇನು ಕೆಲಸ?"
ಎಂದು ಮಲ್ಲಿಕ ತನ್ನೊಳಗೇ ಅಂದುಕೊಂಡಳು.

"ಪಾಸಕರೊಲಗಿನ ಪುರಕೇಚೊಲಿನ ಹಾಗೆ ಈ
ಬ್ರಾಹ್ಮಣವಟು ಇನ್ನೂ ಇದ್ದೇಕೆ ಇದ್ದಾನೆ?" ಎಂದು
ಓಪ್ಪಗೂನ ತನ್ನೊಳಗೇ ಅಂದುಕೊಂಡನು.

ಸಂದರ್ಭ ತಿಳಿದು ಯಜ್ಞಗುಪ್ತನು ಅಲ್ಲಿಂದ
ಹೊರಟುಹೋಗಲು ಎದ್ದನು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿ
ಮಲ್ಲಿಕ, "ನೀವೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೀರಿ? ನನ್ನ ಗತಿ
ಯೇನು?" ಎಂದಳು ದುಃಖ ಗದ್ಗದಿತಳಾಗಿ.

"ನಿನಗೆ ಬಂದಿರುವ ಕಷ್ಟವೇನಿಲ್ಲ. ಎಫಿ ನಿನಗೆ
ಯಾವ ಗಂಡನನ್ನು ಬರೆದಿರುವನೋ ಆ ಗಂಡ
ನೊಂದಿಗೆ ಜೀವನ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಸಾಗಿಸುತ್ತೀರು.
ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನದು ಪಾಪದ ಛಾಳಮಾತ್ರವೇ" ಎಂದು
ಹೇಳಿ ಯಜ್ಞಗುಪ್ತನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟನು.
ಉಳಿದ ಗೆಳತಿಯರೂ ಕೂಡಾ ಹೊರಗೆ ಹೋದರು.

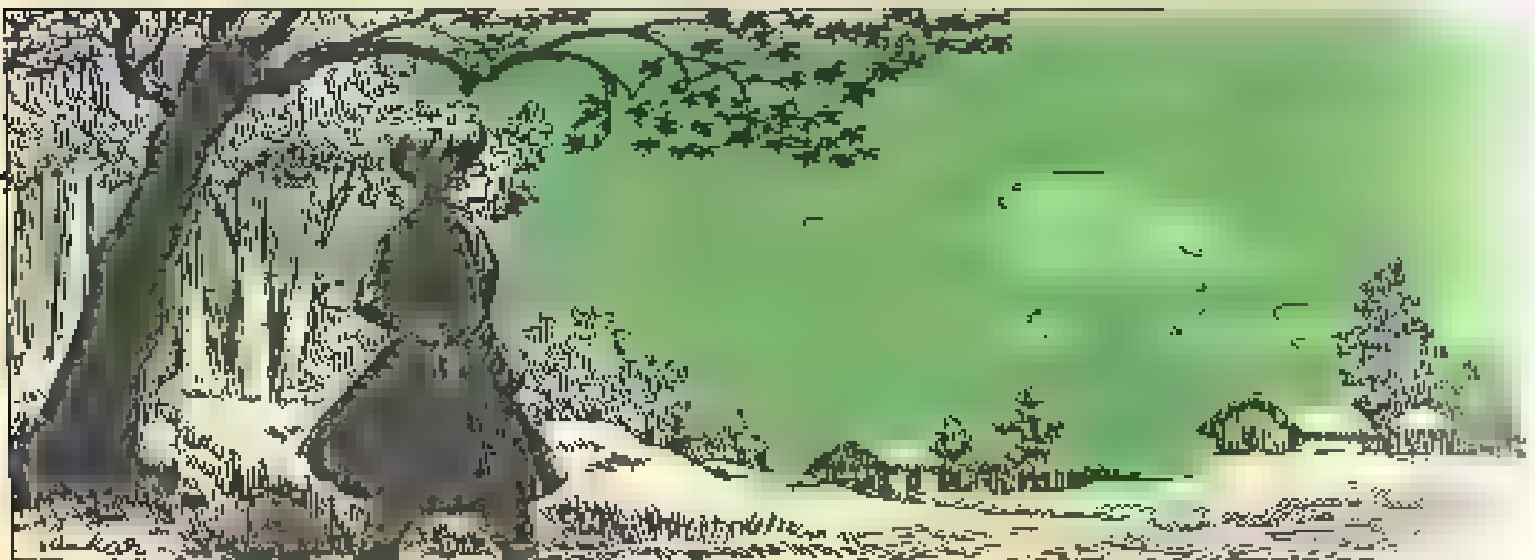
ಕಡೆಯವಳಾಗಿ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ತೊಡಗಿದ
ಮಲ್ಲಿಕಳ ಕೈಯನ್ನು ಓಪ್ಪಗೂನನು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿ
ಸಲು ನೋಡಿದನು. ಮಲ್ಲಿಕಾ, ಕಿತ್ತಿನೆ ಕಿರಿಟಿ ಕೂಡರಿ

ಬಿಡಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಓಡಿವಳು. ಅವಳು ಕೋಣ
ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ದಾಟಿ, ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು
ಎಲ್ಲಾ ಕೋಣೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವಾನುಷ್ಕರು ಆ ದಿನ
ಪ್ರಸ್ತದೂಟ ಉಂಡು. ಮೇಲಿಷ್ಟು ಕುಡಿದು ಪೆ
ಮರೆತ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ದಾಸಿಯರ
ಅನಂದಪರವಶರಾಗಿ ನೃತ್ಯವಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಮಲ್ಲಿಕ ಬೀದಿಗೆ ಬಂದು ಯಾವನನ್ನೋ ನೋಡಿ
"ಅಗೋ! ಅಗೋ!" ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಆ ಕಡೆಗೆ
ಓಡಿವಳು ಆಮೇಲೆ ಎತ್ತ ಓಡುತ್ತಿರುವೆನೆಂಬುದ.
ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೋ ಒಂದುಕಡೆ
ದಾರಿಯ ಒದಿಯಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಕುಡಿತದಿಂದ ಮೆ
ತಳಿಯದೆ ನಿರ್ದ್ರ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಕಾವಾರಿಕನೊಬ್ಬ
ಅವಳ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ.

ಅವಳು ತನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಿಕೊಂಡು
ತನ್ನ ಶರೀರದಲ್ಲಿರುವ ನಗ್ನಾಂಶಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಳಚಿ
ಗಂಟುಕಟ್ಟಿ ಸೊಂಟದಲ್ಲಿ ತುರುಕಿಕೊಂಡಳು. ಕಾವಾರಿ
ಕನ ಎಲ್ಲಾ ಪರಿಕರಗಳನ್ನೂ ತಾನೇ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ
ಕೊಂಡು, ಅದೇ ಪೇಷವನ್ನು ತಾನೂ ಪಾಕಿ
ಕೊಂಡಳು. ತರುವಾಯ ತಾನು ಕೂಡಾ ಕುಡಿದು
ಓಲಾಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ, ನಗರವನ್ನು ದಾಟಿ
ಒಂದು ಗ್ರಾಮದ ಕಡೆಗೆ ಸಾಗಿದಳು.

(ಮುಂದುವರಿಯುವುದು)

ಬುದ್ಧಿಬಲ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಉತ್ತರ ದೇಶದೊಳಗಿನ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಯುವಕರಿದ್ದರು ಒಬ್ಬನ ಹೆಸರು ವೀರಸಿಂಹ, ಇನ್ನೊಬ್ಬನ ಹೆಸರು ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶ. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಪರಸ್ಪರ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಸ್ವಭಾವಮಾತ್ರ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿತ್ತು. ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶನು ಸೊರಕಲು ಮೈಯವನಾಗಿ, ಬಲಹೀನನಾಗಿದ್ದರೂ ಅವನದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮಬುದ್ಧಿ. ವೀರಸಿಂಹನು ಶರೀರವೈಶ್ಯಿಯಿಂದ ಬಲಿಷ್ಠನಾಗಿದ್ದು, ಧೈರ್ಯವುಳ್ಳವನು. ಆದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದರಲ್ಲಿಯೂ ಗಡಿಬಿಡಿ, ಅವಸರ, ಬುದ್ಧಿ ಬಲವೂ ಅವನಿಗೆ ಕಡಮೆಯೇ. ಇಬ್ಬರೂ ಬಡ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರು.

ಈ ಸ್ನೇಹಿತರಿಬ್ಬರೂ ಒಂದನೇಯೇ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ದೂರ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ನಡುವಾರಿ ಯಲ್ಲಿ ವೀರಸಿಂಹನಿಗೆ ಹಸಿವಾಗಲು ತೊಡಗಿತು. ದೂರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಳ್ಳಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಗ ಹಸಿವೆ ಇಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಯಾವನ್ನಾದರೂ ಊಟ ಹಾಕುವಂತೆ ಕೇಳಬೇಕೆಂದು ವೀರಸಿಂಹನಿಗೆ ತೋರಿತು "ನನಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ

ಲ್ಲದೆ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದೇಸಾರಿ ಹೋಗಿ ಊಟ ಕೇಳಿದರೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೋ ಇಲ್ಲವೋ? ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಸಿದಿರುವ ನೀನು ಮೊದಲು ಹೋಗಿ ಊಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಾ. ಅಷ್ಟರವರೆಗೆ ನಾನು ಈ ಮಠದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತಿರುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶ.

ನಿಜ ಸಂಗತಿ ಏನೆಂದರೆ, ದುಡುಕುಬುದ್ಧಿಯವನಾದ, ಬಲಶಾಲಿ ವೀರಸಿಂಹನು ಊರಿನವರೊಂದಿಗೆ ಜಗಳ ತಂದುಕೊಳ್ಳುವನೆಂದು ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶನಿಗೆ ಗೊತ್ತು. ಹಸಿವೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಇರುವ ಬುದ್ಧಿಯೂ ಮುಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ವಿಚಾರಿಸುವಂತಹ ತಲೆಯಲ್ಲ ಅವನದು. ಹಾಗೆಂದು ಮಗ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅನ್ನ ಸಿಗುವುದು ಹಾಗೆದಲಿ, ನೀರು ಕೂಡ ಸಿಗಲಾರದು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಅವನು ಹಳ್ಳಿಯೊಳಗೆ ವೀರಸಿಂಹನೊಬ್ಬನನ್ನೇ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ವೀರಸಿಂಹನು ಹಳ್ಳಿಯೊಳಗೆ ಹೋದಾಗ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತನು ಹೊಲಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ವೀರಸಿಂಹನು ಆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಹೋದ್ದು, 'ಓಹೋ, ಅಡಿಗೆ ತಯಾ

ಛಾಗಿದೆ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ, ಬಹಳ ಹೆಸವಾಗಿದೆ ನನಗೂ ಊಟ ಹಾಕಿ ಬಿಡಿ" ಎಂದು ಹಕ್ಕಿನಿಂದ ಕೇಳುವವನಂತೆ ಕೇಳಿದನು.

ರೈತನೂ ರೈತನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ಆ ಅಪರಿಚಿತ ಅಧಿಕಾರವಂತನ ಮಾತಿಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ, ಸುಮ್ಮನೆ ಅವನನ್ನು ಓಟಮಾಕ ನೋಡಿದರು. "ನಿಮಗೇ ಹೇಳಿದ್ದು, ನನಗೆ ಬೇಗನೇ ಮೋಗುವೆನು, ಒಡಿಸಿ ಬಿಡೀ ಅಂದೆ" ಎಂದು ವೀರಸಿಂಹ ಹುಂಕರಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದ.

"ಏನು ನಿನ್ನ ದಫಾಯಿಕೆ? ನಿನ್ನಗೆ ನಾವೇಕೆ ಊಟ ಹಾಕಬೇಕು? ನೀನೇನಾದರೂ ನಮ್ಮ ಬಂಧುವೆ? ಸಂಬಂಧಿ? ಯಾರಯ್ಯಾ ನೀನು?" ಎಂದು ರೈತ ಕೇಳಿದ.

"ಒಳ್ಳೆಯದರಲ್ಲಿ ಒಡಿಸುವಿಯಾ? ಪೂಜೆಗೀಜೆ ಬೇಕೆ" ಇವನಿಗೆ ತುಂಬ ಹೆಸವಾಗಿದೆಯೆಂದು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದರೆ, ಓಗೋ ಕೇಳುವುದು?" ಎಂದು ವೀರ ಸಿಂಹ ಕೈಯಾಡುವ ಕೋಲನ್ನು ಅಡಿಸಿದನು.

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ರೈತನ ಹೆಂಡತಿ, ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿಂದ ಹೋಗಿ ಹತ್ತು ಮಂದಿರುನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಳು. ಅವರು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದು ವೀರಸಿಂಹನ ತಲೆಯ ಮೇಲೊಂದು ದೊಣ್ಣೆಯೇಟು ಹಾಕಿದರು ಆ ಪಟ್ಟಿಗೆ ವೀರಸಿಂಹನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ, ಆಮೇಲೆ ಒಮ್ಮೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಏಟು ಜಿಗಿಮು ಅವನನ್ನು ಎದ್ದಿಗೆ ದೂಡಿಬಿಟ್ಟರು, ವೀರಸಿಂಹನ ಬದುಕಿದರೆ ಬೇಡಿ ತಂದೇನೆಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಓಡಿ ಉರುಮಂದಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಿತ್ರ ನಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದನು.

ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶನು ವೀರಸಿಂಹನಿಗೆ ಬಂದ ಗತಿ ಯನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡು "ನೀನು ಈ ಮರದ ಕೆಳಗೇ ಕೂತಿರು, ನಾನು ಒಂದು ಗಂಟೆಯೊಳಗೆ ಊಟ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಹಳ್ಳಿಯ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದನು.

ಅವನು ಆ ರೈತನ ಮನೆಗೇ ಬಂದು, ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಗುಂಪುಗೂಡಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿ, ರೈತನೊಡನೆ "ಅಯ್ಯಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನ್ನ ಹಾಕಿಸುವಿರಾ?" ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಕೇಳಿದ

ಇದೇ ಈಗ ನಡೆದ ಸಂಭವದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಕೋಪ ದಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ರೈತ, "ಇದೇನೋ ಹುಡುಗಾಟವಾಗಿದೆ! ನನಗೆ ಅನ್ನವಿಲ್ಲ, ದುಂಡುವೊಣ್ಣೆಯಿಂದ ಪೂಜೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶನು ಕೈ ಮುಗಿದು, "ನಾನು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಶಕ್ತಿಗುಂದಿಹೋದ ಪ್ರಯಾಣಿಕ, ದೊಣ್ಣೆಯ ಏಟುಗಳನ್ನು ತಿಂದು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರೆ" ಎಂದನು. ಎತ್ತರಗೂ ಗಬಕ್ಕನೆ ನಗೆ ಬಂದಿತು.

"ಈ ಊರಿನವರು ಧನವಂತರೆಂದೂ ದಯಾ ವಂತರೆಂದೂ ಕೇಳಿದೆ. ಊಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬೇಡ ಸ್ವಾಮಿ, ಒಂದು ಪಾತ್ರವನ್ನೂ ನಾಲ್ಕು ಚೂರು ಉರುವಲುಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಿರಿ, ನಾನೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ

ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಅದ್ಭುತ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಲು ಗೊತ್ತಿದೆ" ಎಂದು ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶ

ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಕುಕರಗೊಂಡು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಒಂದು ಗಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಕೆಲವರು ಒಣ ಗಿಡ ಕಟ್ಟಿಗೆ ಚೂರುಗಳನ್ನು ತಂದು ಕೊಟ್ಟರು. ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶನು ಬೀದಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಒಲೆ ಮಾಡಿ, ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಹಾಕಿ ಒಲೆಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಆ ನೀರು ಕುದಿಯುವಾಗ ಅದರೊಳಗೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹರಳುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದನು. ಅವನ ಅದ್ಭುತರೀತಿಯ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಲು ಊರೊಳಗಿನ ಹುಡುಗರು ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲಾ ಒಂದು ಗುಂಪು ಗೂಡಿದರು.

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶನು ಗಡಿಗೆಯ ನೀರನ್ನು ರುಚಿ ನೋಡಿ "ಅದ್ಭುತ! ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಲೂಗಡ್ಡೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತೆ" ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೇಳಿಸುವ ಹಾಗೆ ತನಗೆ ತಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ಕೂಡಲೇ ಕೆಲವು ಹುಡುಗರು ಓಡುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ಅಲೂಗಡ್ಡೆ ತಂದರು. ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶನು ಅವುಗಳನ್ನು ಗಡಿಗೆಯೊಳಗೆ ಹಾಕಿದನು.

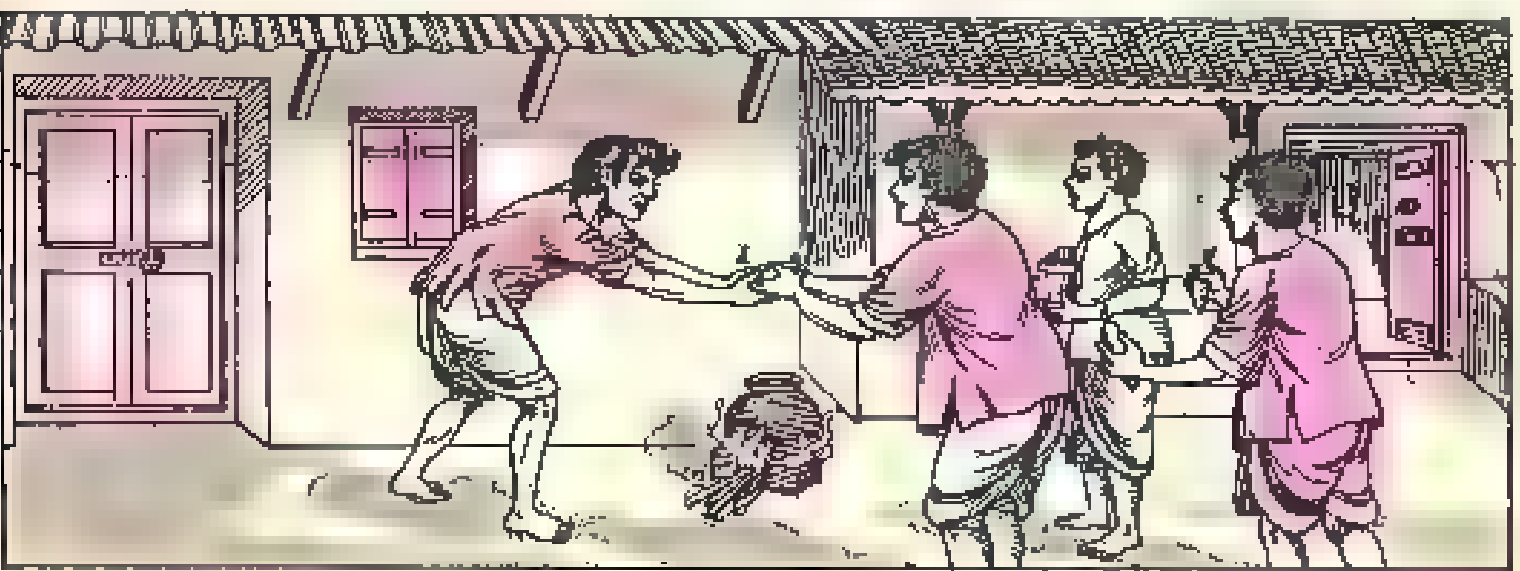
ಮತ್ತೆ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ರುಚಿ ನೋಡಿ ಅವನು, "ಛೇ! ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಳೆ, ಏನೋ

ಒಂದೆರಡು ಕಾಯಿವಲ್ಲ, ಸ್ವಲ್ಪ ಅಕ್ಕಿ ಕೂಡಾ ಹಾಕಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಇದರ ರುಚಿಗೆ ಸಾಟಿಯೇ ಇಲ್ಲ!" ಎಂದ. ಅವನು ಹೇಳಿ ಬಾಯಿ ಮುಚ್ಚುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಅವನು ಕೋರಿದುದನ್ನೆಲ್ಲ ತಂದು ಬಿಟ್ಟರು. ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಫಮಫಮವೆನ್ನುವ ಒಂದು ರುಚಿಮುಟ್ಟೆ ತಯಾರಾಯಿತು.

ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶನು ಅದರ ರುಚಿ ನೋಡಿ "ಓ! ತಪ್ಪಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪು ಹಾಕುವುದನ್ನೇ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆನಲ್ಲಾ!" ಎಂದ.

ಮರುನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು ಕೂಡಾ ಒಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಮುಂದೆಗೆ ಉಪ್ಪು ಕಲಸಿದ ಮೇಲೆ ಜ್ಞಾನಪ್ರಕಾಶನು ಒಲೆಯನ್ನು ಆರಿಸಿ, ಗಡಿಗೆಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ವೀರಸಿಂಹನಿರುವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದನು. ಅವನ ಒಂದೆಯೇ ಹುಡುಗರ ಗುಂಪು ಸಾಗಿತು.

ಇಬ್ಬರೂ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಎಲೆಯನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಕೊಂಡು ಗಡಿಗೆಯಲ್ಲಿರುವ ರುಚಿಮುಟ್ಟೆಯನ್ನು ಬಡಿಸಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಕಿಂದರು. ಆಮೇಲೆ ಉಳಿದಿರುವುದನ್ನು ತಮ್ಮೊಂದಿಗಿರುವ ಹುಡುಗರಿಗೆ ವಾಲು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟು "ರುಚಿ ನೋಡಿ. ಆಮೇಲೆ ಗಡಿಗೆಯನ್ನು ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಕೊಳೆದು ಕ್ಷತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ." ಎಂದು ಹೇಳಿ, ತಮ್ಮದಾಗಿ ಹಿಡಿದು ಹೊರಟುಹೋದರು.

ಅನುಸಂಧಾನ ಗುರು

ತುಂಬಾ ಗುಣವುಳ್ಳ ವಸ್ತುವಿನಂತೆ ಇದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ
ಅಣುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ
ವಸ್ತುವಿನಂತೆ ಇದ್ದು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಂತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ

1. The first part of the document is a list of names and dates, which appears to be a roster or a list of individuals. The names are written in a cursive script, and the dates are written in a more formal, printed style. The list is organized into two columns, with names on the left and dates on the right.

1. The first step is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

[illegible]

ಜಂಬಕ್ಕೆಲ್ಲದಿ

ಒಂದಿಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥನಿದ್ದ. ಅವನ ಹೆಸರು ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಮ. ಅವನಿಗೆ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡದೆಯೇ ಸುಖವಾಗಿ ದಿನಗಳನ್ನು ಕಳೆಯುವಷ್ಟು ಓತ್ತಾಚೆಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಊರವರೊಂದಿಗೆ ತನ್ನ ಶಕ್ತಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಜಂಬದ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುತ್ತಾ, ಅದರಿಂದಾಗುವ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಹತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯಿರುವ ಒಂದು ಮೃದುವನ್ನು ತಾನು ಸಾಮರ್ಥ್ಯದಿಂದ ಬಿಡು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆನೆನ್ನುವನು. ಹೀಗೆ ಅವನ ಬುದ್ಧಿ ವಂತಿಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೆಮ್ಮೆಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ವಿನಿಯೋಗವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದೊಂದು ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಮ ಹರಿಕಥಾ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಕೇಳಲು ಹೋದ ಅಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಹರಿಕಥೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಇಬ್ಬರೂ ಲೋಕಾಭಿರಾಮವಾಗಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರದವರೆಗೆ ಕೂಡಿ ನಡೆದರು. ಮಧ್ಯದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಆ ಹೊಸ ಮನುಷ್ಯ ಮಾಣಿಕ್ಯವರ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ:

“ಈ ದಿನ ಮಹಾರಾಜರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರ ನಡೆಯಿತು. ರಾಜರು ಹತ್ತು ಮಂದಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ, ರಾಣಿಯವರಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬರ ಬಂದಿತೆಂದು ಒಳಗಿನಿಂದ ಸಮಾಚಾರ ಬಂತು. ಆಗ ರಾಜರ ಹತ್ತಿರ ಒಬ್ಬ ನೆರೆಯೂರನ ವೈದ್ಯನಿದ್ದ. ರಾಜರು ರಾಣಿಯವರಿಗೆ ವೈದ್ಯ ಮಾಡಲು ಆ ವೈದ್ಯನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದರು. ಆ ವೈದ್ಯ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಶುಂಠಿ ರಸವನ್ನು ಕುದಿಸಿ ಬೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ ಕುಡಿಯಲು ಕೊಟ್ಟ. ಅದಕ್ಕೂ ಕುಡಿದ ಕೂಡಲೇ ರಾಣಿಯವರ ಹೊಟ್ಟೆಯುಬ್ಬರ ತುಕ್ಕನೆ ನಿಂತುಹೋಯಿತು. ಆಗ ರಾಣಿಯವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಏನು ಮಾಡಿದರು ಗೊತ್ತೇ? ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ತನ್ನ ಕೊಠಳಲ್ಲಿದ್ದ ರತ್ನ ಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಆ ವೈದ್ಯನಿಗೆ ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟು, ‘ಇದನ್ನು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಅಡಗಿಸಿಟ್ಟುಕೋ, ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳಬೇಡ’ ಎಂದರು. ಮೋಡಿದೆಯೋ, ಕೇವಲ ಒಂದು ಶುಂಠಿ ಕಪಾಯಕ್ಕೆ ರತ್ನಹಾರದ ಬಹುಮಾನ! ಏಕೆ ಹೇಳುವೆ ನೆಂಗೆರೆ ಸೇವೆ ಮಾಡಿದರೆ ದೊಡ್ಡವರ ಸೇವೆ ಮಾಡ

ಬೇಕು. ಆ ವೈದ್ಯ ನನ್ನ ಮಿತ್ರನಾದುದರಿಂದ ಈ ರಹಸ್ಯ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ.”

ಒಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರೊಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಇಳಿ ಬಾವಿಯ ಬಳಿಗೆ ಬಂದರು. ಈ ಸಮಾಚಾರ ಹೇಳಿದವನು ತಾನೇ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಆ ಬಾವಿಗೆ ಇಳಿದನು.

ಅವನು ನೀರು ಕೊಡಲು ಮೇಲೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಮೂಗೊಳವಮೂಗೊಂದಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಡೆದು ಎತ್ತಿ ಇದ್ದರಾದ ಕುಲು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಗಲಿ ಹನ್ನೆರಡರಿಗೆ ಹೋಯಿತುಹೋದನು.

ಮೂಗೊಳವಮೂಗನು ಮನೆಗೆ ತುಂಬಿದಾಗ ಹೊತ್ತು ಮೊರೆ ಹೋದುದರಿಂದ ಅವನ ಹೆಂಡತಿ “ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಏನು ವಿಶೇಷ? ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಪಂದಿದ ವಸತಿಯಾಗಿ ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಹೋದ ಮೂಗೊಳವಮೂಗ, ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ

ಮೊಂದಿಗೆ “ಈ ದಿನ ಎಷ್ಟೊಂದು ಮಿತ್ರ, ಯಾರು ಗೊತ್ತೇ? ಹಾಗೊಮ್ಮೆ ಮಹಾರಾಜನು ನೋಡಿ ಬರುವಾಗವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಹೋದ ಮೂಗೊಳವಮೂಗದವರು ಅಗುತ್ತವೆಯೇ? ಸಮಯದಲ್ಲಿ ರಾಗಿಯವರಿಗೆ ತಾಳವಾಗದ ಹೊತ್ತು ಕೂರಬಹುದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಅದನ್ನು ಗೊತ್ತಾದುದಕ್ಕೇನೇನು ಹೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಒಳಗೆ ಕಳಿಸಿದರು. ಅಬ್ಬ! ಮಹಾರಾಜರ ಅಂತಃಪುರ ಎಷ್ಟೊಂದು ವೈಭವವಾಗಿತ್ತು! ಹುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ನೋಡಲೇ ಬೇಕು. ಹಂಸಕೂರಿಕಾ ಹತ್ತಿರ ಮೇಲೆ ರಾಗಿಯವರು ಹೊಟ್ಟೆ ಕೂರಿಸುವಂತೆ ನುಲಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಕೂಡಲೇ ಕುಮಾರಿ ಉಯ್ಯಿ ಕೂರಿ ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟದ್ದಕ್ಕೆ ಕುಡಿಸಿ ಕಾಲು. ಮಹಾರಾಜನವರಿಗೆ ಕುಡಿಸಿದೆ. ಅದು ಹೊಟ್ಟೆಯೊಳಗೆ ಹೊದಲಾಗಿ ಕಡೆ, ದಾಗಿಯವರು ಹೊಟ್ಟೆ ನೋಡುವ ಮಂತ್ರವೂದಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಯಿತು ರಾಗಿಯವರು ನನ್ನ ವೈದ್ಯವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ತಮ್ಮ ಕೀರಣದಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಅದೇನೂ ಒಂದು ರೀತಿಯೇ?” ಎಂದನು.

“ಎಲ್ಲಿಂದ ಆ ರತ್ನಹಾರ?” ಎಂದು ಅಕುರದಿಂದ ಕೇಳಿದಳು ಹೆಂಡತಿ.

“ಅದು ಹೇಗಿತ್ತು ಗೊತ್ತೇ? ಧಾರ್ಥವ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಬೆರಗುಳಿಸಿದ ಅಥವಾ ರತ್ನ ಹಾರವನ್ನು ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯ ಹೊಕ್ಕಿಗಲ್ಲಿ ಮಹೆಯದರಗೆ ಹಾಕು ಅಡಗಿಬಿಡುವುದು ಕೆಡ್ಡೆನು ಕೂಡಿ. ದಾರಿಯಲ್ಲಿಂದ ಆ ಇಳಿಬಾವಿಯ ಪೊಟರೆಯೊಳಗೆ ಅಡಗಿಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಾಳೆ ಕತ್ತರಾಗುವಾಗ ಹೋಗಿ ತಂದು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಅದ್ಭುತವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಏನು ಮಾಡುವುದೆಂದು ಯೋಚಿಸೋಣ.” ಎಂದ ಮೂಗೊಳವಮೂಗ.

ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಆ ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರೆಯೇ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆ ರತ್ನಹಾರವನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ನೋಡುವವರೆಗೆ ಅವಳಿಗೆ ಹಸಿವೆ ನೀರಡಿಕೆ ಕೂಡ ಗೊತ್ತಾಗದಂತಾಗಿತ್ತು. ಅವಳು ಮೂಡಲು ಕೆಂಪಾಗುವ ವರೆಗೂ ಎಚ್ಚರವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಕೂಡಲೇ ಬಂದಿಗೈಯನ್ನು ಕಂಕು ಕಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಆ ದಾರಿಯ ಬದಿಯ ಇಳಿಜಾರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅದರೊಳಗಿಳಿದಳು.

ಒಂದು ಪೂಜರೆಯೊಳಗೆ ಅವಳಿಗೊಂದು ಹಾರವು ಕಂಡೇ ಕಂಡಿತು. ಅವಳು ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು "ಅಹಾ!" ಎನ್ನುತ್ತ ತಲೆ ತಿರುಗಿ ಬಾವಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಕೆಟ್ಟ ಸ್ವರದಿಂದ ಕೂಗುತ್ತ ತಟಪಟನೆ ನೀರಿ ನಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡ ತೊಡಗಿದಳು.

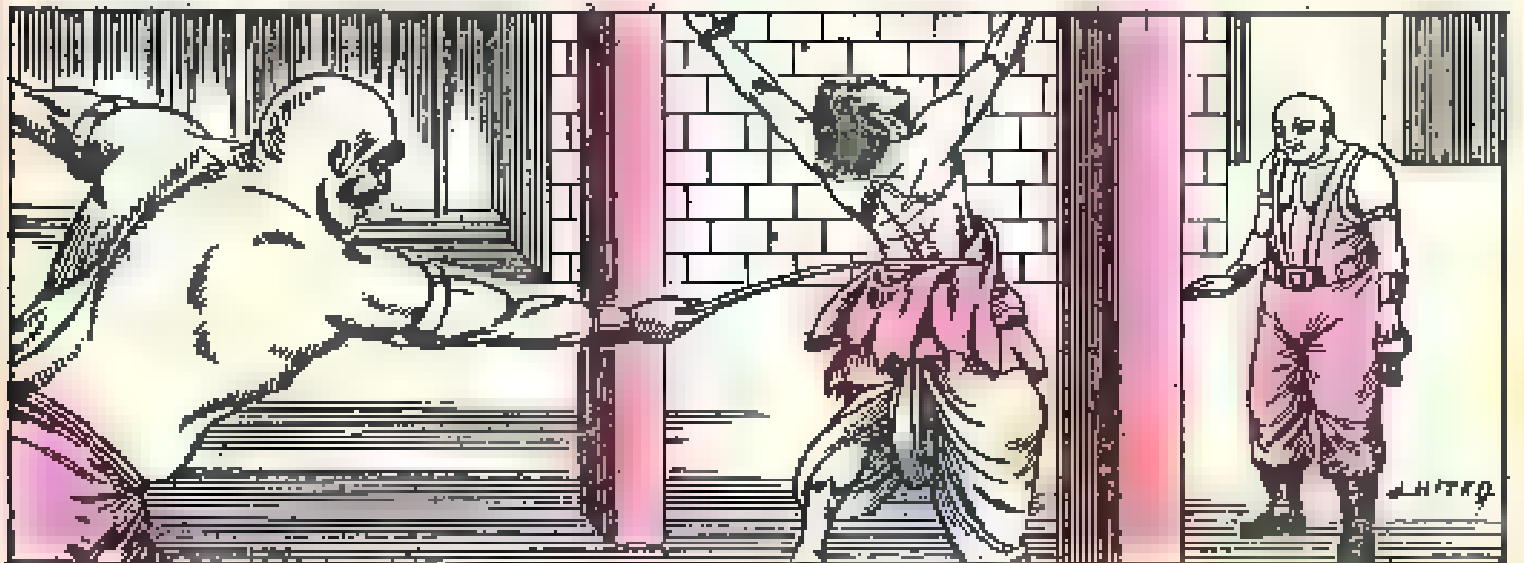
ಅವಳ ಕೂಗು ಕೇಳಿ ಜನರು ಓಡುತ್ತಾ ಒಂದು ಅವಳನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿದರು. ಅವಳ ಮುಖ್ಯ ಯೊಳಗೆ ರತ್ನಹಾರವು ಭದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನಾಲ್ಕು ಮಂದಿ ನೋಡಿದರು. ಈ ವಾರ್ತೆ ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಭಟರ ಕಿವಿಗೆಬಿತ್ತು.

ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ, ಆರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾರಾಣಿಯ ರತ್ನಹಾರವು ಕಳವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದುದು ನಿಜವೇ. ಅದುದರಿಂದ ಆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹುಡುಕಲು ರಾಜ ಭಟರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಹೊರಚು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕಳೆದ ರಾತ್ರಿ ರಾಣಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋವು

ಬಂದ ಮಾತು ಕೂಡಾ ನಿಜವೇ. ಅವಳಿಗೆ ಔಷಧ ಕೊಟ್ಟವನು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲ. ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಮನ್ ಸೊಂದಿಗೆ ಹರಿಕಥೆಯಿಂದ ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಾ ಬಂದವನೇ. ಅವನೇ ರಾಣಿಗೆ ಔಷಧವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಉಪಾಯವಾಗಿ ರಾಣಿಯ ರತ್ನ ಪರವನ್ನು ಕದ್ದು ಕೊಂಡು ಬಂದು, ಹರಿಕಥೆಯ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದನು. ನಗರ ದ್ವಾರದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ದ್ವಾರರಕ್ಷಕರು ತೋಧನೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ರತ್ನ ಹಾರವನ್ನು ಇಳಿಜಾರಿನ ಪೊಟರೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಸಿಕ್ಕಿನು. ಅವನು ಮಾಡಿದ ಒಂದು ತಪ್ಪು ಏನೆಂದರೆ, ಜಂಬದ ಕೋಣೆಯಾದ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಮನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿದುದು ಒಂದೇ.

ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಮನ್ ಹೆಂಡತಿಯಿಂದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದು, ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಮನ್‌ನನ್ನು ರಾಜಭಟರು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ತಾನು ಕದಿಯಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವನನ್ನು ಮೊರೆಯಿಟ್ಟರೂ ಕೇಳದೆ ಅವನೇ ಕಳ್ಳನೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ರಾಜನು ಅವನಿಗೆ ಭದ್ರ ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಿಸಿದನು. ಸಾಕು ಸಾಕೆನಿಸುವಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿದ ಆ ಭದ್ರಗಳ ಬಿಸಿಗಳಿಂದ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ಮನ್ ನಾಲಿಗೆಗೆ ಅಂಟಿದ ಜಂಬದ ಮಾತುಗಳು ಕಟ್ಟಾದುವು. ಮತ್ತೆ ಆ ದುರಭ್ಯಾಸ ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋಯಿತು.

ಪ್ರಪಂಚಲಲಿತ

ಹಿಂದೆ ಒಂದುಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಂದರಪುರದ ಯುವ ರಾಜನಾದ ಶಿಲಕುಮಾರನು ಪ್ರಪಂಚ ನೋಡುವ ಅಭಿಲಾಷೆಯಿಂದ ಮೇಷ ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟನು. ಅವನು ತನ್ನ ಕುದುರೆಯ ಮೇಲೆ ಆರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಎಷ್ಟೋ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ತರುವಾಯ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವಾಗ ಮೊಸ ದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, ರಾಜ್ಯಪಟವೆಂಬ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅದು ಏಳು ಸುಂದರವಾದ ದೇಶ. ಅಲ್ಲಿಯ ಭವನಗಳೂ, ಕೆರೆಗಳೂ, ಸರೋವರಗಳೂ, ವನಗಳೂ, ಉದ್ಯಾನಗಳೂ ಶಿಲಕುಮಾರನನ್ನು ತುಂಬ ಆನಂದದಿಂದ ಪರವಶಗೊಳಿಸಿದುವು.

ಅಲ್ಲಿ ಅವನು ವಗರದ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಹೋಗುವಾಗ ಎತ್ತರವಾದೊಂದು ಪ್ರಾಕಾರವು ಕಾಣಿಸಿತು. ಅಲ್ಲಿಯ ದ್ವಾರದಲ್ಲಿಯೆ ಕಾವಲುಗಾರರನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ, ಅದು ರಾಜ ಕುಮಾರಿ ಜಾಲಿನಿ ಎಂಬವಳ ಉದ್ಯಾನವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಅನುಮತಿಯಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಆದರೆ ಶಿಲಕುಮಾರನಿಗೆ ತೇಗಾದರೂ ಆ ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ನೋಡಬೇಕೆಂಬ ಆಶೆ ಬಲ ವಾಯಿತು. ಅವನು ಒಂದು ಬದಲಿಯಲ್ಲಿ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಆ ಉದ್ಯಾನದ ಸುತ್ತಲೂ ಹೊರಗಿ ನಿಂದರೇ ತಿರುಗುತ್ತ ಹಿಂದಿನ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಾಕಾರದ ಮೇಲೆ ಲಾಘವದಿಂದ ಹತ್ತಿ, ಒಳಗಡೆಗೆ ಧುಮುಕಿದನು. ಕಣ್ಣಿರು ಕಟ್ಟಿದ ಆ ಉದ್ಯಾನದ ಸೌಂದರ್ಯವು ದೇವೇಂದ್ರನ ನಂದನವನವನ್ನೂ ಮೀರಿಸುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಶಿಲಕುಮಾರನು ಅಲ್ಲಿರುವ ವಿಚಿತ್ರವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ, ಅದಕ್ಕಿಂತ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ಆನಂದಿಸುತ್ತ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ವಿಹಾರ ಮಾಡಿದನು. ತನ್ನಿಗೆ ಬೀಸುವ ಎಳೆಗಾಳಿ ಹೊಕ್ಕುತ್ತಿರುವ ನರುಗುವು ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ಮೆತ್ತನ್ನು ತಂದಿತು.

ಅವನು ಒಂದು ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ತನ್ನ ಕೊಳಲನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸುಸ್ವರದಿಂದ ಊದಲು ತೊಡಗಿದನು. ಆಗ ಆ ಸುನಾದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಹುತ್ತಿನೊಳಗಿನಿಂದ ಒಂದು ನಾಗರಹಾವು ಹೊಳಗೆ ಬಂದು ಅವನ ಮುಂದೆ

ನಂತು ಹೆದೆಯತ್ತಿ ಆಡತೊಡಗಿತು. ಅವನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನು ಕೊಳಲೂದುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಆ ಪಾವ್ವ ಅವನನ್ನು ಕಡಿದು ಓಡಿಹೋಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವೇ ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಅವನ ಮುಖವು ನಾಲಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿತು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಪ್ಪಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟನು.

ಜೀಲಕುಮಾರನು ಕೊಳಲೂದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ, ಆ ಉದ್ಯಾನದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಕ್ಷೇತ್ರಾಭವನದೊಳಗೆ ಸುಖಿಯರೊಂದಿಗಿದ್ದ ಶಾರೀರಿಕುಮಾರ ಅವನ್ನು ಕೇಳಿದಳು. ತನ್ನ ಉದ್ಯಾನದೊಳಗೆ ತನಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ಯಾರು ಬಂದಿರುವರೆಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ವಾಡುತ್ತ, ಸುಖಿಯರೊಂದಿಗೆ ಜೀಲಕುಮಾರ ನಿಂತ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದಳು.

ಆಗ ಜೀಲಕುಮಾರನು ಆಚಲವಾಗಿ ಬಿದ್ದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದ ಶಾರಿನಿ ಅವನಿಗೆ ಚುಕ್ಕೆ ಮಾಡಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಿದಳು. ಅಮೇಲೆ ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಾ

ಭವನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ನ ದಿಂಗಳವರೆಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಅವನನ್ನು ಇರಿಸಿತು. ಪಟ್ಟನ ಆರೈಕೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕಾಪಾಡಿದಂ ಅವನೂ ಒಂದಿನಂತೆ ಆರೋಗ್ಯಶಾಲಿಯಾದನು.

ರಾಜಕುಮಾರಿಗೆ ಸ್ವಂತವಾದ ಆ ಅಂತಃಪುರ ಉದ್ಯಾನದೊಳಗೆ ಇತರರು ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದು ಒಪ್ಪದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು. ಇದು ರಾಜನಿಗೋ ಮ ಯಾರಿಗೋ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟರೆ, ಆ ತಪ್ಪಿಗೆ ಕಡ ಕಂಡವಾದ ಶಿಕ್ಷೆ ನಿಧಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಅರಿತಿಹವಳಾದುದರಿಂದಲೇ ಶಾರಿನಿ ಅವನನ್ನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ತನ್ನ ಕ್ಷೇತ್ರಾಭವನದೊಳಗೆ ಇರಿಸಿ, ತನ್ನ ಸಖಿಯರ ಮೂಲಕ ಅವನ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಮಾಡಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಅವನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಯುವರಾಜನೆಂದೂ, ಅವನ ಬುಟ್ಟಿ ನಿಷ್ಕಲ್ಮಷವಾದುದೆಂದೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಮೇಲೆ ಶಾರಿನಿ ಅವನನ್ನು ಬಹಳ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಕಂಡಳು. ಅವನು ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರಿಬ್ಬರ ಸ್ನೇಹ ತುಂಬಿ ಗಾಢವಾಯಿತು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರ ನೊಬ್ಬರು ಮದುವೆಯಾಗಲು ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಪ್ರಮೋದ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಐದನೇದಿನ ಜೀಲಕುಮಾರನು ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಆ ಉದ್ಯಾನದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು, ತನ್ನ ಬಿಡದಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಡುರೆಯ ಮೇಲೇರಿಕೊಂಡು ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ತಲೆಬಿಡುವ ಸೇರಿದನು.

ಮಗಳೂ ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ತಿರುಗಿ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ರಾಜನಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವನು ಕುಮಾರನ ಮದುವೆಗಾಗಿ ಸುಖಾಂಧ ಕೋಡುವಂತೆ ಪಾಂತ್ರಿ ಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಜೀಲಕುಮಾರನು ತಾನು ಅರಿತೊಂದಿರುವ ತುಡುಗಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿರಿಸಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ತಂದೆಯೊಡನೆ ಅವನಿಗೆ ಸಲಿಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ಶಾರಿನಿ

ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ರಾಜ್ಯದ ರಾಜಕುಮಾರಿ. ತಂದೆ
 ಏನೋ ಒಂದು ಕಾರಣ ಹೇಳಿ, ಶಾಲಿನಿಯನ್ನು
 ಅವನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಒಪ್ಪದೆಹೋದರೆ, ಮತ್ತೆ
 ಈ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಶಿಲಕುಮಾರನು ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆ
 ಯಾಗಲಾರ. ಆದ್ದು ಖಂಡಿತ ಸ್ವಭಾವ ಅವನ
 ತಂದೆಯದೆಂಬುದನ್ನು ಅವನು ಬಲ್ಲ.

ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ತುಂಗಾಳಿ ಸಂಪುರಣ ಹುಡುಕುವ
ರೊಟ ಸಮಾಚಾರ ತಿಳಿದಮೇಲೆ ಶಿಲಕುಮಾರನು
ಚುತೆಯಿಂದ ನಿರ್ದ್ರಾಹಾರಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೃತನಾಗ
ತೊಡಗಿದ. ಮಂತ್ರಿಯ ವಾಗ್ದಾನದ ವೇದವತ್ಸನು
ಶಿಲಕುಮಾರನಿಗೆ ಸ್ವೀಕೃತನಾಗಿದ್ದ, ಶಿಲಕುಮಾರನ
ಮನೋವೇದನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ಎಲ್ಲಿರಿಗಿಂತ
ಮೊದಲೂ ಅವನೇ ಕಂಡುಹಿಡಿದ, ವೇದವತ್ಸನು
ತುಂಬಿ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ, ಶಿಲ
ಕುಮಾರನು ತನ್ನ ದಾಸತ್ವವಾದ ಸ್ವರೂಪ ಕಥೆಯನ್ನು
ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಹೇಳಿ, ತನ್ನ ಅಸಹಾಯಕ್ಕೆ ನಿಗಾಗಿ
ತುಂಬಿ ಬಂದವನಾದನು.

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು ಚಂತ್ರಿಕಾಚಾರ್ಯರು ಅತಿ
ಮಹತ್ವವಾಗಿ ಇದ್ದು, ಇದಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಇದ್ದ
ಅನ್ಯಾದಿ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು, ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಇವು
ಪಾಲಿಸಿದರೆ, ಮಗುವಿನಿಂದಾಗಿ ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ
ಅವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ
ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಇವುಗಳಿಂದಾಗಿ

ಇಂತಹವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನ
ಮುಕ್ತಿಯ ಸರ್ವಾಧಿಕಾರಿ ಅನೇಕ ದೇಶಗಳ
ರಾಜ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ ಕೂಡಾ. ಇನ್ನು ೨೦
ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಮಾಜದ
ಗೌರವ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವರು. ಹಾಗೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವಲ್ಲಿ
ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರೂ ದೇಶದ್ದೂ ಇಲ್ಲ.

ಆದರೆ ದಾವಾಕೆ ಬೆ ಪ್ರಮುಖ ಕುರಿತು ತಿಳಿಸಿ
ಅಂತ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾಗಿ ಅರಿಯುವ ನಾ. ರ. ರಾ.

ಕವನಯೋಗದಲ್ಲಿ ಪಾಲ್ಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ಸಂಗತಿ
ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಅರ್ಥ. ತುಂಬಾ ದೇವವತ್ಸಲ್ಯವಾಗಿ ತಿ-
ಯ್ಯತು. ಈ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವವೂ ಕೆಳಗಿರಬೇ-
ಕು. ಗುಣದಬೇಕಾದರೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಇದ್ದದ್ದು
ಮುಖ್ಯವೆ. ತುಂಬಾ ದೇವವತ್ಸಲ್ಯವಾಗಿ ತಿ-
ಯ್ಯತು.

ರಾಜ್ಯ - ತಾಂತ್ರಿಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸರ್ಕಾರಿ
 ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಜಿಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟದ ಮೇಲೆ
 ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದು, ಮತ್ತು
 ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಕಾರ್ಯ.

ಮಹಾರಾಜರೇ ಸಮ್ಮು ಯುವರಾಜನ 'ಕಲಿ
ಪಾಂಡು'ವಾಗಿ ಆಯಿತು. ಈ 'ಕುಲದೇವತೆ'ಯ ಮೂರ್ತಿಯ
ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ? ಎಂದು ಮಂಡಿತ್ರ ಕೇಳಿತು.

ಪ್ರತಿ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆ
ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ
ಮಾಡಿದರೆ ಒಂದು ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ

ದಂತ ಮಗ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದ. "ಅದೇನೋ ನಿಜವೇ ಮಹಾರಾಜರೆ, ಆದರೂ ಇದು ರಾಜಕೀಯ ವಿಷಯವಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ಯುವ ರಾಜನ ಸ್ವಂತ ಇಷ್ಟಾನಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದು, ಆತನ ಜೀವ ನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟದ್ದು. ಆತನನ್ನು ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಲು ತಮ್ಮ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಯಾಗಬೇಕು" ಎಂದ ಮುಕ್ತಿ, "ಸರಿ ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ" ಎಂದು ರಾಜನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡ. ಮುಕ್ತಿ, ಬೀಲಕುಮಾರನ ಬಳಿಗೆ ದೇವ ದತ್ತನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ.

ದೇವದತ್ತನು ಬೀಲಕುಮಾರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನಿಗೆ ಮಾಯವಿಕಾಂಡ ಮಹಾಯ ಯೇಳ ಬಹಳ ಮೂತ್ತು ಮೋಢಿ. ಅವನನ್ನು ತನ್ನ ತಂದೆಯ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು.

"ಮಹಾಮುಕ್ತಿಗಳೇ, ನನ್ನ ಹೃದಯ ಫಲಕದ ಮೇಲೆ ಯಾವಳು ನೆಲೆಸಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಗಾ ದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅವಳೊಂದಿಗೆ ನನ್ನ

ಮದುವೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಬಿಡಿರಿ" ಎಂದನು ಬೀಲಕುಮಾರ. "ಅದು ನಿನ್ನಿಗೇ ಗೊತ್ತಿರಬೇಕು." ನೀನೇ ಅವಳ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳಬಿಡು. ಅವಳೊಂದಿಗೆ ನಿನ್ನ ವಿವಾಹ ಮಾಡಲು ನನ್ನಿಂದಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂಬ ಮುಕ್ತಿ.

"ನನಗೆ ತಿಳಿದರೆ ನಾನೇ ಹೇಳಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅದು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯುವುದೋ ಅವಳಾರೋ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ನೀವೇ ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಸಿರಿ" ಎಂದ ಬೀಲಕುಮಾರ. "ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವವ್ವಾ?" ಎಂದು ಮುಕ್ತಿ, ಹಠಾಶನಾದ.

ಆಗ ದೇವದತ್ತನು ಹೇಗಿಂದ. "ಇದಕ್ಕೆ ವಿಮೋ ಒಂದು ಯೋಗಸ್ರಿಯೆ ಮಾಡಿ ಬೀಲಕುಮಾರನು ದೇವ ಒಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಮಾಯಾಧರರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತವೆ. ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಮಾತು ಕೇಳಿ ನೋಡೋಣ"

ಮುಕ್ತಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಆಸ್ಥಾನ ಬಂದ, ಜಾರಿ ವಾಯಾಧರನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿದನು ಮುಕ್ತಿ, ಅವನೊಂದಿಗೆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿ. "ನಮ್ಮ ಯುವರಾಜನ ಹೃದಯ ಫಲಕದಲ್ಲಿ ನೆಲೆ ಸಿರುವ ಪ್ರಿಯೆ ಯಾವಳೆಂಬುದು ಅವನಿಗೆ ತಿಳಿಯ ದಿರುವಾಗ, ಉಳಿದವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಮಾಯಾಧರನು ಮುಗುಳುನಗುತ್ತ, "ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೋಗ ಸಂಬಂಧವಾದ ಕ್ರಿಯೆ ಮಾಡ ಬಹುದು. ಒಂದು ಕಾತ್ರಿ ಪೂರಾ ಯುವರಾಜನು ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯೋಗ ಸಮಾಧಿಮುಕ್ತಿಯಾಗಿ ಮರುದಿನ ಒಹಿರಂಗ ಸುಭಯಲ್ಲಿ ಎಬ್ಬಿರ ಸಮಕ್ರಮ ಅವನ ಹೃದಯ ರಹಸ್ಯವು ಅವನಿಗೂ. ಉಳಿದವ ರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯುವ ಹಾಗಿ ಮಾಡಬಹುದು ಆಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ, ಅವಳೊಂದಿಗೆ ಅವನ ಮದುವೆ

ಯಾಗಲೇ ಬೇಕು. ತಪ್ಪಿದರೆ ಅವನು ಉನ್ನಾದಿ ಯಾಗಿ ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಅನರ್ಹನಾಗುವನು. ಸಿಂಹ ಮಹಾರಾಜರೂ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ, ನಾನು ಯೋಗ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಮಂತ್ರಿ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೊಂದಿಗೆ ಅನುಮಾನ ಕೂಡಾ ಉಂಟಾಯಿತು. ತನ್ನ ಕುಮಾರನ ಮದುವೆ ವಿಷಯ ಹೇಗಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಮಾಯಾಧರನ ಯೋಗ ವಿದ್ಯೆಯ ಅದ್ಭುತವನ್ನು ಕಣ್ಗಾರೆ ಕಾಣಬೇಕೆಂಬ ಬಯಕೆಯಿಂದ ರಾಜನು ಯೋಗಶ್ರಿಯೆಗೆ ಅನುಮತಿ ನೀಡಿದನು.

ಆದರಂತೆ ಒಂದುದಿನವಿಡೀ ಶಿಲಕುಮಾರನು ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕನ ಮನೆದುರ್ದೇ ಇದ್ದನು. ಮರುದಿನ ಅವನನ್ನು ತುಂಬಿದ ಸಭೆಗೆ ಕರೆತಂದರು. ಮಂತ್ರಿ ರಾಜಕುಮಾರಿಯರ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಸಭಿಕರು ಕೇಳಿಸುವಂತೆ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದಿ, ಕಾಗದವನ್ನು ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

ಐಂದ್ರಜಾಲಿಕನು ಆ ಕಾಗದವನ್ನು ಒಂದು ಹರಿ ವಾಗದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿ ಸುಟ್ಟು ಕರಿ ಮಾಡಿ, ಆ ಬೂದಿಯನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಮಹಾರಾಜನಿಗೆ ಅಂಗಿ ತೆಗೆಯಲು ಹೇಳಿದನು.

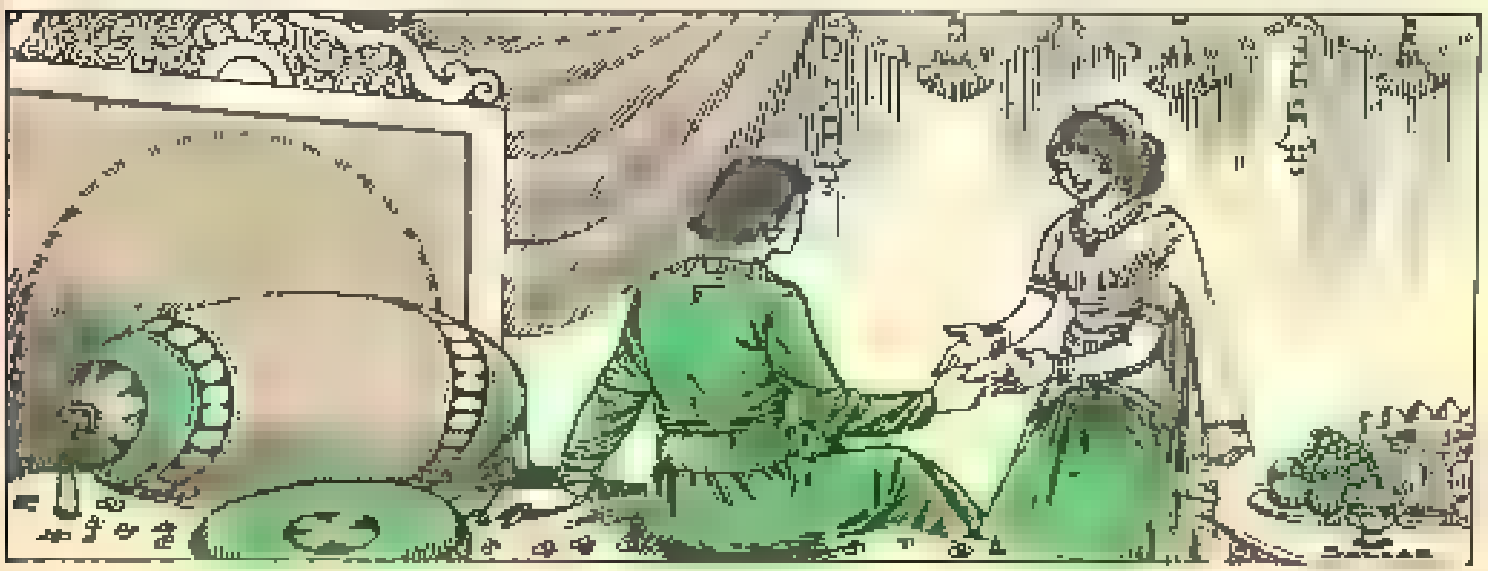
ಶಿಲಕುಮಾರನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಕಾಗದದ ಬೂದಿಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿ ಉಜ್ಜಿದನು. ಆಗ ಯುವರಾಜನ ಹೃದಯ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 'ಶಾಲಿಸ ಎಂಬ ಅಕ್ಷರಗಳು ಎದ್ದು ಕಾಣಿಸಿದುವು. ಎಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೂಗಾಡಿದರು.

"ಇನ್ನುಳಿದ ಕೆಲಸ, ನನ್ನದಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮದು" ಎಂದು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಯಾಧರನು ತನ್ನ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟನು.

ರಾಜನು ತನ್ನ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಶಾಲಿನಿಯೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿ, ತನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡನು. ವಿವಾಹ ನಡೆದ ರಾತ್ರಿ, ಶಿಲಕುಮಾರನು ಶಾಲಿನಿಗೆ ಒಂದು ತುಂಡು ಸಾಬೂನನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಇತ್ತನು. ಶಾಲಿನಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

"ಇದಂಥ ಬಹುಮಾನ ? ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ! ಇದಕ್ಕಿಂತ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವಂಥಾದ್ದು ನಿಮಗೆ ಸಿಗಲಿಲ್ಲವೆ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು ಶಾಲಿನಿ.

"ಈ ಸಾಬೂನಿನ ಸಹಾಯದಿಂದಲೇ ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾದೆ. ಮಾಯಾಧರನು ಸಾಬೂನಿನಿಂದ ನಿನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ನನ್ನ ಹೃದಯದ ಮೇಲೆ ಬರೆದು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಮುಿ ಹಚ್ಚಿ ಯೋಗಶ್ರಿಯೆ ಎಂದು ನಂಬಿಸಿದ್ದರೆ, ನನ್ನ ತಂದೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನನಗೆ ಮಾಡಿ ಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ" ಎಂದ ಶಿಲಕುಮಾರ.

ಪಂದ್ಯ

ಕಾಂಚನಪುರದ ರಾಜನೂ ಧರ್ಮಾತ್ಮ, ಪ್ರಜೆಗಳೂ ತುಂಬ ಧರ್ಮಾತ್ಮರು. ಆದರೆ ರಾಜನಿಗೆ ಸಂತಾನವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಬಹಳ ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಧರ್ಮಾತ್ಮರ ನಡುವೆ ಒಬ್ಬ ದುಷ್ಟನು ರಾಜ ಹೊಂದಬಲ್ಲನು. ಅಂಶಹ ದುಷ್ಟನೊಬ್ಬ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿದ್ದ.

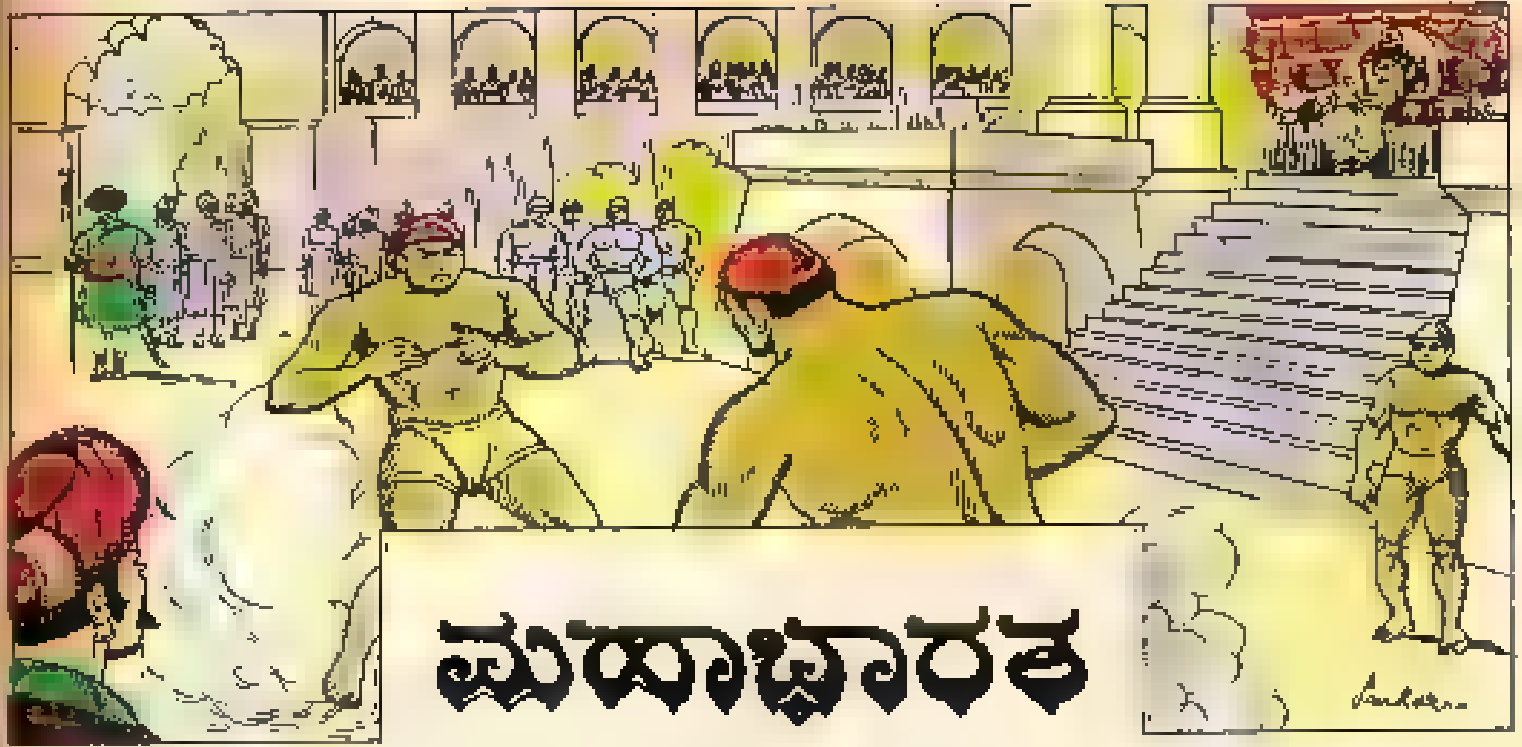
ಒಂದುದಿನ ಆ ವರ್ತಕ ತನ್ನ ನೆರೆಯಲ್ಲಿಡ್ದ ಒಬ್ಬ ಬಡವನೊಂದಿಗೆ, "ನಾನೊಬ್ಬ ಮೂಂತ್ರಿಕ ನನ್ನ ಬಳ್ಳಿ. ಅವನು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಡ್ದುದನ್ನು ಹೇಳುವನು. ಹತ್ತು ವರಹಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

"ಇದಕ್ಕೆ ಮೂಂತ್ರಿಕನೇಕೆ? ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನಾನೇ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ" ಎಂದ ಬಡವ. "ಮಿದ್ಯೆ ಕಟ್ಟುವೆಯಾ?" ಎಂದು ವರ್ತಕನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. "ಸರಿ. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನನಗಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಹೇಳಿದರೆ ನಿಮಗಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಕೊಡುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದ ಬಡವ. ಇದಕ್ಕೆ ವರ್ತಕನು ಒಪ್ಪಿದ.

'ನಮಗೆ ಮಧ್ಯವರ್ತಿ ಬೇಕು. ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದ ಬಡವ ಹಾಗೆ ಇಬ್ಬರೂ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ತಮ್ಮ ಪಂದ್ಯದ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದರು.

"ರಾಜನಿಗೆ ಸಂತಾನವಾಗಲಿ ಎಂದು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿವೆ ಹೌದ?" ಎಂದ ಬಡವ ಬಡವೆಂದ. ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ವರ್ತಕನು ತನಗಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಡವನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಮದಾಚಾರತ

ಪಾಂಡವರೈವರೂ, ದ್ರೌಪದಿಯೂ ವಿರಾಟ ರಾಜನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಗುಟ್ಟಾಗಿ ಅಜ್ಞಾತವಾಸ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಬೇಷಗಳನ್ನು ಮರೆಸಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಪಾರದಂತೆ ಒಹಳ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದಿದ್ದರು. ಧರ್ಮರಾಜನು ವಗಡೆ ಯಾಟದಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ಗೆದ್ದು, ಆ ಹಣವನ್ನು ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಹಂಚಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಧೀಮನು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಆಹಾರ ಪರಾಧಗಳನ್ನು ಉಳಿದ ವರಿಗೂ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅರ್ಜುನನು ಅಂತಃಪುರ ದಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಸಿಗುವ ಹಳೆಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಲಪುತ್ತಿದ್ದನು. ವಕುಲನು ತಾನು ಮಾಡುವ ಕುದುರೆಗಳ ಪರಿಪಾಲನೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ರಾಜನು ಕೊಡುವ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಉಳಿದವರಿಗೆ ಹಂಚಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸಹದೇವನು ಹಾಲು ಮೊಸರುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲ ರಿಗೂ ಒಕ್ಕಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ದ್ರೌಪದಿ ತನ್ನ ಐವರು ಗಂಡಂದಿರನ್ನೂ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ತನ್ನ ರಹಸ್ಯವು ಬಯಲಾಗದಂತೆ ಬಹು ಜಾಗರೂಕಳಾಗಿದ್ದಳು.

ತಮ್ಮ ಗುರುತು ಎಲ್ಲಿ ದುರ್ಯೋಧನನಿಗೆ ತಿಳಿದು ಬಿಡುತ್ತದೋ ಎಂಬ ಭಯ ಅವರೊಳರ ಹೃದಯ ದಲ್ಲಿಯೂ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದು ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಮತ್ಸ್ಯ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರಹ್ಲೋ ತ್ತವವು ಬಂದಿತು. ಆ ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ದೇಶದೇಶಗಳಿಂದ ಮೊದ್ಡ ಮೊದ್ಡ ಮಲ್ಲರು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ವಿರಾಟ ರಾಜನು ಅವರ ನಡುವೆ ಯುದ್ಧಗಳ ವಿರ್ವಾಡು ಮಾಡಿ, ನೋಡಿ ಆನಂದಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಈ ಸಾರಿ ಹಾಗೆ ಬಂದ ಮಲ್ಲರಲ್ಲಿ ಜೀಮೂತ ಸೇಬವನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಮೀರಿಸಿದಂತಹ ಬಲಶಾಲಿ ಯಾಗಿದ್ದ. ಅಂತೆಯೇ ಅವನು ಒಹಳ ಗರ್ವದಿಂದ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಬನ್ನ ರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಉಳಿದ ಮಲ್ಲರು ಅವನೊಂದಿಗೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಲು ಹೆದರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ವಿರಾಟ ರಾಜನು ತನ್ನ ಅಡಿಗೆಯವ ನಾದ ಧೀಮನನ್ನು ಕರೆದು, ಜೀಮೂತನೊಂದಿಗೆ

ಮುಷ್ಕಿಯಾದ್ದು ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ರಾಜನು ಹೇಳುವಾಗ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಏನೂ ಬಿನ್ನಾಗಿಸುವೆಂದು ಕೊಂಡು, ಭೀಮನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದನು.

ಆಮೇಲೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟ ಸಮಯವರೆಗೆ ಭೀಮನೂ ಜೀಮೂತನೂ ಒರಡು ವೃದ್ಧಾಸ್ಥಿಗಳ ಹಾಗೆ ಮಲ್ಲಯುದ್ಧವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಈ ವರಗೊಡು ನೋಡದಿರುವಂತಹ ದಾರುಣವಾದ ಮುಷ್ಕಿಯುದ್ಧವು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಬ್ಬುವಾಯಿತು. ಪ್ರೀತಿಶಕ್ತರನ್ನು ಪರಿಮಾನದ ಗೊಂದಲ. ಭೀಮನು ಜಗದ್ವಿಜಯದ ಜೀಮೂತನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗಿರಗಿರನೆ ತಿರುಗಿದಾಗ, ಉಳಿದ ಮಲ್ಲರಿಗೆಲ್ಲ ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು. ಭೀಮನು ಜೀಮೂತನನ್ನು ಹಾಗೆ ರೀಲಾಚಾಲವಾಗಿ ತಿರುಗು ತಿರುಗು ಹೊಡೆದಿದ್ದರಿಗೆ ಕೊಂದು ಬಿಟ್ಟನು. ಜಗದ್ವಿಜಯದ ಜೀಮೂತನನ್ನು ಜಯಿಸಿದ ಭೀಮನಿಗೆ ವಿರಾಟ ರಾಜನು ಹೇರಳ ಭವ್ಯವನ್ನು ಕಾಣಿಕೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ಭೀಮನ ಶಕ್ತಿಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ ವಿರಾಟರಾಜನು ಅವನನ್ನು ಸಿಂಹಗಲಿಂದಿಗೂ, ಮೃದ್ವಾಸಿಗಲಿಂದಿಗೂ, ಹುಲಿಗಲಿಂದಿಗೂ ಎಗಳ ಹಾಡಿಸಿ ವಿಸೋದಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಾಧಾರಣ ವಿಷಯವಾಯಿತು. ಈ ಹೋರಾಟಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಅಂತಃಪುರ ಸ್ತ್ರೀಯರು ಕೂಡಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆರ್ಮನನು ಅಂತಃಪುರ ಸ್ತ್ರೀಯರಿಂದ ಸಂಗೀತವನ್ನು ಹಾಡಿಸಿ ನಾಟ್ಯಗಳನ್ನು ಅಡಿಸಿ ರಾಜನಿಗೆ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಸೊಕ್ಕಿದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಸ್ವಾರಾಸಕ್ಕೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಸಾಧುಗೊಳಿಸಿ ಕಡಿವಾಣ ತಗಲಿಸಿ ರಾಜನಿಗೆ ತೋರಿಸಿ ನಕುಲನು ಒಬ್ಬ ಭವ್ಯವನ್ನು ಒಂದುಮಾನವನಾಗಿ ಪಡೆದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಸುಪರ್ದೇವನು ಕೂಡಾ ಪೋರಿಸ ಗೂಳಿಗಳನ್ನು ಅಡಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ಒಂದುಮಾನಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದನು. ಒಗ್ಗಟ್ಟಾ ತನ್ನ ಗಂಡಂದಿರು ಸೇವಕರಾಗಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ದ್ರೌಪದಿ ಒಬ್ಬ ಸಂತೋಷಪಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಈ ವಿಧವಾಗಿ, ವಾಂಡವರ ಅಚ್ಚಾತಮಾಸವು ಒಂದುವರ್ಷದ ಕೊನೆಯ ಹಂತದವರೆಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಆ ಸಮಯವರೆಗೆ ದ್ರೌಪದಿಯು ಮಾರಿಗೆ ಸಿಂಹ ಒಲಿದ ಕೀಚಕನೊಂದಿಗೂ ಗಲುವಿದ್ದಳು. ಈ ಕೀಚಕ ವಿರಾಟ ರಾಜನಿಗೆ ಬಾಳನಾಗಬೇಕು. ಅದೇ ವಿರಾಟರ ಮುಖ್ಯ ಸೋಪಾನವೆಂದು ತಿಳಿದು ಅವನು ಅವನು ಸುಧೃಢವಾದ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮೋಹ ಪರವಶನಾಗಿ ತನ್ನ ತಂಗಿಯೊಂದಿಗೆ "ಯಾರಿವಳು? ಇಲ್ಲಿ ಇವಳನ್ನು ಈಗಲೂ ಹಿಡಿದಿಟ್ಟಿಲ್ಲವೇ? ಇವಳ ಪೋಷಣ್ಣ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಸ್ಥೋಪನ ಗೊಳಿಸಿಬಿಟ್ಟಿವೆ. ಅದ್ದರ ಯಂತಹ ಈ ದಿವ್ಯಸುಂದರಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂದಳು? ಇಂತಹ ಪೌಷ್ಕರವಾದ ರಾಶಿಯಿಂದ ಬಾಕರಿ ಮಾಡಿ

ಸುಮ್ಮನೆಂದರೇನು? "ವಳು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೆ ಹೊರಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಾ.

ಅವಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಮುಜುಗರವರ ಎಂದು ಸುಫೇಷ್ ಹೇಳಿದರೂ ಕಿಚ್ಚನ ಕಿಳಿಲ್ಪು ಅವನು ಸುಫೇಷ್‌ನು ಒಳಮುಂದೆ ಹೊರಟು ದ್ರೌಪದಿ ಒಬ್ಬಳೇ ಇರುವ ಸಮಯ ನೋಡಿ ಅವಳಿಗೆ ಹ್ಲ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿದನು.

ಆ ದ್ರೌಪದಿ ಅವನೊಂದಿಗೆ "ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಷ್ಟ ನನ್ನ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಹೆಂಡತಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೋರಿಸುವುದರಿಂದ ನಿನಗೆ ಕಿರು ಬರುತ್ತದೆ" ಎಂದಳು.

"ನನ್ನನ್ನು ಒಗೆ ನಂಬುತ್ತಿರುವ ಕಾಗವೆಡೆ ಅಮೆರಿ ನಿನಗೆ ಹ್ಯಾಪ್ಪವಾದರೂ ನನ್ನ ಸಾಮಾನ್ಯನೆಂದು ತಿಳಿಸುವೆಡೆ ಈ ರೀತಿಯೂ ಕಾಣುತ್ತದೆ ನಾನೇ ಅಧರವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಘೋಷವಾಗ್ಗೆ ಗಲಿಷೆಯೂ, ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ, ಯಶಸ್ವದಲ್ಲಿಯೂ

ನನ್ನನ್ನು ಎದುರಿಸುವರು ಈ ಲೋಕದಲ್ಲಿ. ಅಂತಹ ನನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಸೇವಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ವಿವಿಧ ಘೋಷಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದು ಮೆಚ್ಚು. ಗುಣ್ಣು ಹಾಸಿಯ ಕೇವಲ ನಿನಗೆ ತಪ್ಪು" ಎಂದ ಕಿಚ್ಚ.

ದ್ರೌಪದಿ ಕೋಪದಿಂದ, "ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಮೋಹವನ್ನು ಮೆಚ್ಚು ಕೊಡದೆ ಮೋದರೆ ನನ್ನ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಸುತಾಕಾರ ಬರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಗಂಡನಿರಾದ ನದು ಮಂದಿ ಗುಂಧವಾರು ನನ್ನನ್ನು ಕಾತ್ರಿ ಹಾಗೂ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಇರುತ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದರೆ ನಿನಗೆ ಮರಣ ತಪ್ಪದು" ಎಂದಳು.

ದ್ರೌಪದಿಯ ಮುತುಗುಳು ಕಿಚ್ಚನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡ ನಾಟಿಲ್ಪು ಅವನ ಕುತ್ಸಾಹ ಕವಮೆಯಾಗಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅವನಿಗೆ ಅವಳ ಮೇಲಿನ ಮೋಹ ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಹಕ್ಕನ್ನೆ ಹೆಚ್ಚುಗೊಳಿಸಿತು. ಅವನು ಕಾಳಿ, ಗುಬ್ಬಿ ಸುಫೇಷ್‌ನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಹೇಗಾದರೂ ಆ ಸ್ಥಿರಂಧ್ರಿಯನ್ನು ನಿನಗೆ ಪಕ್ಕಿಮೆ ಹೊಂದರೆ ನನ್ನ ಜೀವ ಈ ರೀತಿ ಮೆಚ್ಚು ಮೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಬೇಡುವಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೂ ಅವಳ ಮಾಯ್ಯ ನನ್ನ ಕಿಚ್ಚಿಗೆ ತಿರುಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೇಗಾದರೂ ಅವಳನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸು" ಎಂದು ಬತ್ತಾಯಿಸಿದನು.

ಸುಫೇಷ್ ಅನ್ನಿನ ದುಃಖಿತಿಯನ್ನು ಕೋಡಿ ಒಬ್ಬಳ ಸುಕುಟವಡುತ್ತ "ಸ್ಥಿರಂಧ್ರ ನನ್ನ ಅಶ್ರಯ ವಲ್ಲರವರಳು. ಅವಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವುದು ನಾನು. ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ತನಗೆ ಇದು ಮಂದಿ ಗುಂಧವಾರು ಗಂಡನಿರಾದರೂ ಅವಳು ಹೇಗಾದರೂ ಅಗ್ಗಾನಾದುವರಿಂದ ಈ ಕಹಸ್ಯವನ್ನು ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಧ್ವನಿ ಸ್ಥಿರಂಧ್ರಿಯ ಮೇಲೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಡ. ಅಗ್ಗಾ" ಎಂದಳು.

"ನಾನಿರ ಮಂದಿ ಗುಂಧವಾರಿದ್ದರೂ ನನ್ನ ಸ್ಥಿರಂಧ್ರ ಮಾಡಲಾರರು. ನನ್ನಂತಹ ಸುಂದರ ವೈರಾಹನ. ಮಿತತ ವಿಕಿವ್ರತೆಯಾದರೂ ಕೋರದಿರಲಾರಳು.

ನನ್ನ ವೈಭವಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಾರೆ ನೋಡಿದರೆ ಸ್ಮರಂಧ್ರಿಯು ಮನಸ್ಸು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿಯೂ ಪ್ರಸನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಗಾದರೂ ಅವಳನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಕಳಿಸಲೇ ಬೇಕು" ಎಂದು ಕೀಚಕನು ತೆಂಗಿಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸತೊಡಗಿದನು.

"ಎಲವೋ, ಪಾಪಿಯೆ! ನೀನು ತನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಲೆಬಾಳುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ನನ್ನನ್ನೂ ಅದೇ ಸಾಧನವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ನೋಡುವಿಯಾ? ನನ್ನ ಪಾಪವು ನಿನ್ನೊಬ್ಬನೊಂದಿಗೆ ಹೋಗಲಾರದು. ಕುಲವನ್ನೆ ನಾಶಮಾಡುತ್ತೀಯೆ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಸಿದ್ಧನಾದರೆ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು. ಮಧುರಾನ್ನ ವಸೀತುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿ ಇರು. ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬರಲು ಸ್ಮರಂಧ್ರಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೀಯೆ. ಅವಳನ್ನು ಹೇಗೆ ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಿಯೋ ಅದೇವ್ರಾ ನಿನಗೇ ಸೇರಿತ್ತು" ಎಂದಳು ಸುಧೇಷ್ಣೆ.

ಕೀಚಕನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಕೂಡಲೇ: ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಫಣ್ಣೆಭೋಜ್ಯ ಪಾನೀಯಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ ದ್ರೌಪದಿಯ ಬಲ-ವಿಕೆಯನ್ನು ಕಾದು ನೋಡತೊಡಗಿದನು.

ತರುಪಾಯ: ಸುಧೇಷ್ಣೆ ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ಕರೆದು, "ಸ್ಮರಂಧ್ರೀ, ನನಗೆ ಒಹಳ ದಾಹವಾಗಿದೆ. ನೀನು ಕೀಚಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಾ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು.

"ಅಮ್ಮಾ, ನಾನು ಅವನ ಮನೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಗಲಾರೆ. ಅವನು ಮೋಹವಶವಶತೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಸಂಗತಿ ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದೀತೆ" ನಾನು ಹೋದರೆ ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಅಪಮಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಬೇರೆ ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಕಳುಹಿಸು." ಎಂದಳು ದ್ರೌಪದಿ.

"ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಂತ್ರವ್ಯಾಸನು ನಿನ್ನ ಕೈಯಿಂದಲೇ: ತನ್ನ ಕುಡಿಯುವಿಕೆಮಾಡಲು ನಾನು

ಹೆಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ನೀನೇ ಹೆದರುಬೆ? ನನ್ನ ಕಡೆಯವ ಕಾದ ನಿನ್ನನ್ನು ಆಹು ಹೇಗೆ ಮುಟ್ಟುವನು?" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸುಧೇಷ್ಣೆ ದ್ರೌಪದಿಗೆ ಬಂಗಾರದ ಪಾತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಳು.

ದ್ರೌಪದಿ ಗತ್ಯಂತರವಿಲ್ಲದೆ ಆ ಪಾತ್ರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಕೀಚಕನ ಮನೆಗೆ ಹೋದಳು. ಅವಳನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ: ಕೀಚಕನು ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬಂದು, "ಬಾ, ಸುಂದರೀ, ನೀನಿಗೆ ಸ್ವಾಮ್ಯಗತ. ನನ್ನ ದ್ರಾಹೀಶ್ವರಿಯಾದ ನೀನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದೆ! ಬಾ, ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸು. ಇಷ್ಟಿರುವ ದಿವ್ಯಾಂಜನಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊ: ಕರ್ತೃಭರತಗಳಿಂದ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡಿಕೊ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೂಡಿ ಮಹಮಾನ ಮಾಡು. ಸುಖ ಸಂತೋಷವೆಲ್ಲೆ ಲೋಕಾದು" ಎಂದನು.

"ಮಹಾರಾಣಿ ಮಧುವನ್ನು ತರಲು ನನ್ನನ್ನು ಕಳಿಸಿದಳು. ಆಗಲೇ ಒಹಳ ದಾಹವಾಗಿದೆಯಂತೆ.

ಕೂಡಲೇ ಮರವನ್ನು ಕೊಡುವಿ. ನಾನು ಬೇಗನೆ ಮೋಗುವೆನು" ಎಂದಳು. ದ್ರೌಪದಿ "ಅದನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾ, ಕೀಚಕನು ಅವಳ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದನು.

ದ್ರೌಪದಿ ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಅವಳನ್ನು ಪಕ್ಕನೆ ಮುಡಿ ಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಓಡುತ್ತಾ ವಿರಾಟರಾಜನ ಸಭೆ ಯೋಗಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಮಾಡಿದಳು. ಕೀಚಕನು ಕೂಡಲೆ ಅವಳ ಹಿಂದೆಮೇಲೆ ಬಂದು, ವಿರಾಟರಾಜನ ಇದಿರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಹಾಬ್ಬು ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದನು.

ಈ ಮುಷ್ಕತವನ್ನು ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವ ಧರ್ಮ ರಾಜನೂ ಛೇದನನೂ ನೋಡಿದರು. ಕೀಚಕನ ಅತ್ಯಾಚಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾಂತ ಛೇದನನು ಹುಚ್ಚನಾಗುವಂತೆ ಆಡಿದನು. ಅವನ ಶರೀರ ಬೆಳ್ಳಿ ಮೆದರಿಸುವ ತುಂಬಿತು. ಕೇಳುತ್ತಿರುವ ಕಿಡಿಗಳೆಲ್ಲರ ಕೊಪಗಿರುವುದು ಇದಿರಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಹೆಮ್ಮರವನ್ನು ಕೆಳುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಮಾಡಿ:

ಆಗ ಧರ್ಮರಾಜನು ಛೇದನ ಕಾಡಿದ ಮೇಲೆ
ಕನ್ನಡ: ತನ್ನ ಹೆದ್ದೆರಳಿಸುವ ಏಕೈಕ ಮನುಷ್ಯ
ಕಟ್ಟುಗೊತ್ತಾಗಿ ಈ ಮರವನ್ನು ಮಗುಚಿ ಹಾಕುವೆವೆಂಬ
ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಆಸೆಗಳ ಮರಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟ
ಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಕೀಳು" ಎಂದನು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದ್ರೌಪದಿ ತನ್ನ ಗಂಡಂದಿರ ಅರಸನ
ಮುನ್ನುಗ್ಗುತ್ತಾ ಮರಚುರನೆ ನೋಡುತ್ತಾ, ವಿರಾಟ
ರಾಜನನ್ನು ಕಂಡು "ಈ ಸಂಜೆನು ಇನ್ನೂ ಮಗ
ಅವಮಾನಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ, ಮಹಾ ಪುರುಷನಾಗಿ
ಇವ ಇನ್ನ ಗಂಡಂದಿರಾದ ಗಂಧರ್ವರು ಕಾಲಕ್ಕೆ
ಕಟ್ಟುವುದು ಇನ್ನೂ ಕಾವಾಡಲಾದ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ
ವಾರೆ. ಹಾಗೆಯಾಗಿ ರಾಜನಾದ ನಿನಗಾದರೂ
ಲಕ್ಷಿಸುವುದು ಬಂದರೆ ಈ ಮಗು ಮಹಿಮೆ
ವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಉಪೇಕ್ಷೆಯಿರುವ
ಯಲ್ಲಾ!" ಎಂದು ಸಭೆಯವರನ್ನು ನೋಡಿ,
'ರಾಜನೂ, ಕೀಚಕನ ಹಾಗೆಯೇ ನಮಗೂ ಸಹಾ
ಧರ್ಮ ಹ್ಯಾಡುಗಳೊಂದಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವೆವು ಈಗಾ
ತ್ಮದ" ಎಂದಳು.

ಅವಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ವಿರಾಟರಾಜನು,
"ಮನವೂ ನಿಮ್ಮನ್ನರಿಯಲಿಗೆ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ
ಮನು ತಗಾದೆಯೋ ನಾವೇನು ಬಲ್ಲವು? ನಿಜ
ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದುಮಿದ.ಮಗ ನಾನು ಹೇಗೆ ಧರ್ಮವನ್ನು
ನಿರ್ವಹಿಸುವೆವೆಂಬುದಿಂತ" ಎಂದು ದ್ರೌಪದಿಗೆ
ಉತ್ತರವಿತ್ತನು.

ಆಗ ಧರ್ಮರಾಜನು ದ್ರೌಪದಿಯನ್ನು ನೋಡಿ
"ಮಗು ಕೈಕಂಠದಿಂದ, ನೀನು ಇಲ್ಲಿ ಯಾವನ್ನೂ
ತೋರಿಸಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲದೆ ಅಂತ ವ್ಯರಕ್ತಿ ಮೋಗುವೆವು.
ನಿನ್ನ ಗಂಡಂದಿರ, ಮಹಾ ಮಾತನಾರವೆ ಮಮ್ಮ
ನಿನ್ನವ್ಯವಾಸವೆ ಅವಕ್ಕೆ ನೋ ಮುನ್ನಕಾರಣ ವಿರ
ಮೇಳು. ದೇಶಕಾಲಗಳನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡದೆ
ನಿನ್ನ ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಅಳುತ್ತ ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು

ಜಲೆ ಗರಿವಿರಗೊಳಿಸುವೆ ? ನಿನಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿ
ದವರನ್ನು ನನ್ನ ಗಂಡಂದಿರೇ ದಂಡಿಸುವೆ ಬಡಲಾರರು,
ನಂಬು" ಎಂದನು.

ದ್ರೌಪದಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ನೆಟ್ಟಗೆ ಸುಧೇಷ್ವಯ
ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಅವಳು ಮುಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿ
ಕೊಂಡು ಶೋಕಮೆ ಮೂರ್ಛಾಮುಕ್ತಳಾದವಳಂತೆ
ಕೂಳತುಪ್ಪಿಳು. ಅವಳ ಅವತಾರವನ್ನು ನೋಡಿ
ಸುಧೇಷ್ವ, "ಏನಿದು ಮಾಲೀನ, ಯಾರು ನಿನಗೆ
ಕಷ್ಟವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ನಿನ್ನ ಮಧುವನ್ನು ತರಲು ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ
ದಾಗ, ಮಠಾತ್ಮನಾದ ಕೀಚಿನು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಡಿಸಿ
ತುಂಬಿದ ಸುಧೆಯಲ್ಲಿ ಅವಮಾನಗೊಳಿಸಿದನು ನನಗೆ
ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದುದರಿಂದ ಯಾರಿಗೆ ರೋಷ
ಬರುತ್ತದೋ ಅವರೇ ಅವನನ್ನು ದಂಡಿಸುತ್ತಾರೆ,
ನೋಡುತ್ತಿರು" ಎಂದಳು ದ್ರೌಪದಿ.

ದ್ರೌಪದಿ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೀಚಿನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸ
ಬೇಕೆಂದೇ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅವಳು ತನ್ನ
ಬಡವಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಬಗೆದು
ಕೊಂಡು ಮಗುಡದಿಂದಲೇ ಹಗಲನ್ನು ಕಳೆದಳು
ಅಮೇಲೆ ರಾತ್ರಿ ಒವಳ ಮೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅವಳು
ಭೀಮನಿರುವ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಮೊದಳು. ಭೀಮನು
ಭುಸುಗುಡುತ್ತ, ಗಾಢಾದ್ರೋಷೋತ್ತಮ ದ್ರೌಪದಿ
ಅವನ ಬಳಿ ಕುಳಿತು ಕಣ್ಣೀರರಸಿ ಅಳುತ್ತ, ಭೀಮ
ನನ್ನು ಅಲಿಂಗಿಸಿ, "ಎಲೆಯ್ಯಾ, ಹೀಗೆ ಕೆತ್ತು
ಮೊದವನ ಹಾಗೆ ಜಲಮುಲ್ಲದೆ ನಿಧ್ರೆ ಮಾಡಿ
ಕೊಂಡಿರುವೆಯಲ್ಲ ? ಬದಲಿರವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿ
ಯನ್ನು ಯಾವನಾದರೂ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸುಮ್ಮ
ನಿರುವನೆ ? ಏಳಿಳು !" ಎಂದಳು.

ಭೀಮನು ಎಚ್ಚಿತ್ತ, ಹಾಚಿಗೆಯ ಮೇಲೆಸೊದ್ದು
"ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿ ಒತ್ತಿ ದುಃಖಿಸುತ್ತಿರುವೆ ? ಇಲ್ಲಿ
ಗೊಳಿ ಬಂದ ?" ಎನ್ನಿದಾಗಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯಮಾನಾ

ದರೂ ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿ, ಯಾರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗದಂತೆ
ತೋಗಿ ಮಲಗತೋ" ಎಂದನು.

"ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ
ಹೇಳುವಿದನಾ ? ನಿಮ್ಮ ಅಗ್ನಿ ಮೂವುಮೋರ
ನಾದುದರಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಇಂಥಾ ಪಾಲು ಗತಿ ಬಂತು,
ಎಷ್ಟೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳು ? ನಾನು ಈ ವಿರಾಟನ ಹೆಂಡತಿಯು
ಎತ್ತರ ಸೇವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವುದು ನಾಲಗೆ,
ದಾಳಾದ ಕೀಚಿನೊಬ್ಬ ನನ್ನ ಬಾಳಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಸುಮ
ಕಾಗದಂಥ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ, ಇದ್ದು ಈ
ವಿರಾಟರಾದ ಮನು ಹೇಳುವನೋ ಎಂಬ ಭಯವೂ
ನನಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಬಾಕರಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಕೈಗಳು
ಲೆಗೆ ಬರಡುಗಟ್ಟಿದುವೋ ನೋಡು," ಎನ್ನುತ್ತಾ
ದ್ರೌಪದಿ ಭೀಮನಿಗೆ ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದಳು.

ಭೀಮನು ಅವಳೊಂದಿಗೆ, "ಅ ಕೀಚಕ ರಾಜ
ಸುಧೇಷ್ವ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಲೆತ್ತಿ ತುಳಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ
ಅವನನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಡಲು ನೋಡಿದೆ. ಆದರೆ

ಧರ್ಮರಾಜನು ನಿವಾರಿಸಿಬಿಟ್ಟ. ಅಸಲು ಆ ದಿನವೇ ದುರ್ಯೋಧನ, ಕರ್ಣ, ಶಕುನಿಗಳ ತಲೆಗಳನ್ನು ಒಡೆದುಹಾಕಿದ ಹೋದನಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಚಾರ ನನ್ನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಾಧಿಸಿಕೊಂಡೇ ಇದೆ. ಹೇಗೂ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು ಕೆಲವೇ ದಿನ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರು" ಎಂದನು.

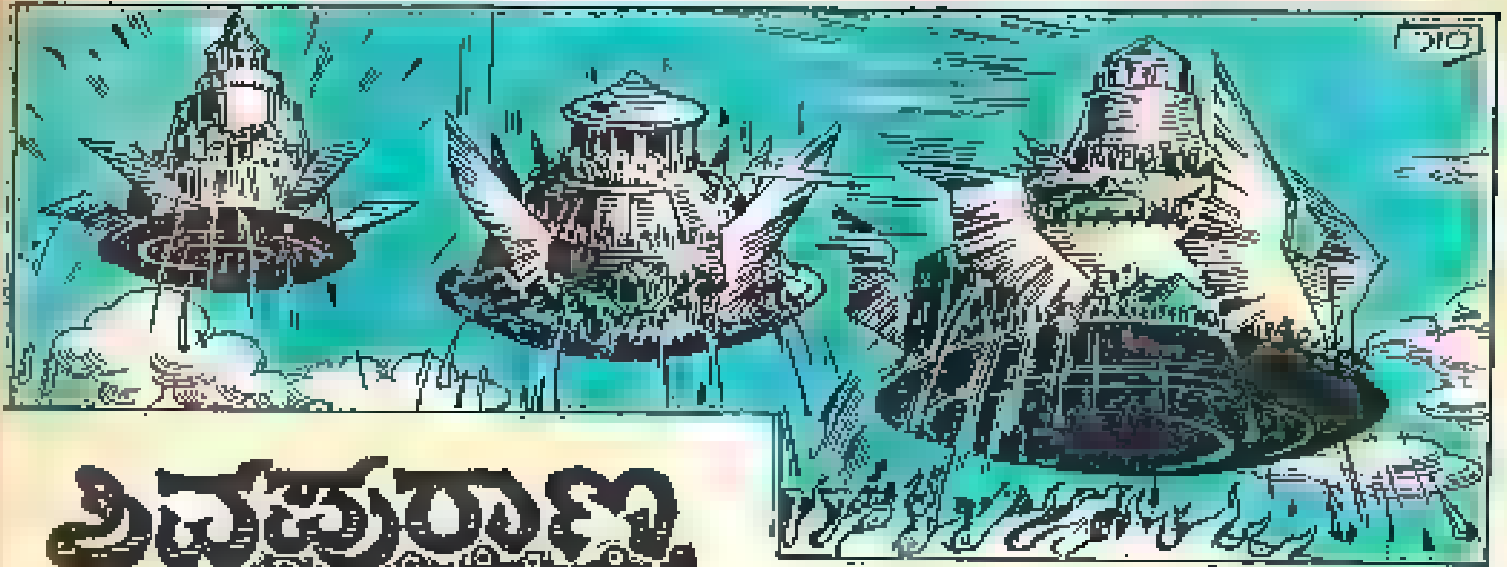
"ಈ ದಿನ ನಡೆದ ಅವಮಾನವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರಲಾರೆನು. ತರಬೆಳೆಲ್ಲ ಈಗ ಬೇಡ. ಈ ದಿನ ನಡೆದುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರವೇನೆಂದು ಆಲೋಚಿಸಿಯೇ ಹೇಳು. ಸುಧೇಷ್ಠಗಿಂತಲೂ ನಾನು ಚೆನ್ನಾಗಿರ್ದೇನೆಂದುಕೊಂಡು ಒರಾಟನು ನನ್ನನ್ನು ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ನೋಡಿದ. ಅವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೀಚಕ ನನ್ನ ಬೆನ್ನು ಬಿತ್ತ. ನನಗೆ ಐದು ಮಂದಿ ಗಂಧರ್ವರು ಗಂಡಂದಿ ರಾಗಿರುವರೆಂದೂ ಅವರು ನನ್ನ ವ್ಯಾಘ್ರ ತೆಗೆಯುವರೆಂದೂ ಒಲೆಯ ಮೂತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ ನೋಡಿದೆ. ಅವರೇ ಆ ಮೂರ್ಖ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಸುಧೇಷ್ಠ ಅವನಿಗೆ ಸಹಾಯಕಳಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಮಧು ತರಲಿಕ್ಕಾಗಿ ಅವನ ಮನೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ. ಅವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆಬೀಳಲು ಬಂದ. ನಾನು ಓಡಿಬಂದು ರಾಜ ಭವನದೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕೆ. ಎಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಆ ದುರಾತ್ಮದವನು ನನ್ನನ್ನು ಕುಲಿಸಿದ ಒಡೆದ. ಈ ಮಹಾದುಷ್ಕನನ್ನು ನೀನು ಗಡಿಗೆ ಒಡೆದ ಹಾಗೆ

ವೃದ್ಧಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡದೆಹೋದರೆ ನಾನು ವಿಷಕುಡಿದು ಸಾಯುತ್ತೇನೆ." ಎನ್ನುತ್ತಾ ದ್ರೌಪದಿ ಭೀಮನನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಆಲಿಂಗಿಸಿಕೊಂಡು ಗಳಗಳನೆ ಅತ್ತಳು.

ಭೀಮನು ಅವಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಓದಿದು ಕೊಂಡು, ಕಣ್ಣೀರು ಒರೆಸಿ, ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ "ಅಗಲಿ. ನೀನು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಅವನನ್ನು ಕೊಂದು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಅವಳಾಗಿ ನೀನು ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಆಳುಮೋರೆಯಿಂದಿರುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಅರಳಿದ ಮುಖವೊಂದಿಗೆ, ನಗುತ್ತ ಸಂತೋಷ ಪಡಿಸುವವಳಂತೆ ಆ ಕೀಚಕನನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ. ಅವನ ಕೊಠಿಗೆ ತಿರುಸ್ಸುವವಳೆ ಹಾಗೆ ಆಭಿನಯ ಮಾಡು. ನರ್ತನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಹಗಲು ವೇಳೆ ಸ್ತ್ರೀಯರು ನಾಟ್ಯವಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಡು ಗೀತು ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಂಚ ಕೂಡಾ ಇದೆ. ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳು. ಮೂರನೆಯ ಕಣ್ಣಿನವನಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ, ಅಲ್ಲಿ ಕೀಚಕನನ್ನು ಅವನ ತಾತಮುತ್ತಾತರ ಬಳಿಗೆ ಕಳಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೇನೂ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲವೇಡ" ಎಂದನು.

ಹೀಗೆ ಮಂತ್ರಾಲೋಚನೆಯಿಂದ ದ್ರೌಪದಿಯೂ ಭೀಮನೂ ಆ ರಾತ್ರಿಮಗ್ಗು ಕಳೆದರು.

ಶ್ರೀಪುರಾಣ

೧೬

ಬ್ರಹ್ಮನು ತಾರಕಾಸುರನ ಕುಮಾರರು ಮಾಡುವ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಅವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, “ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸಾಕುಮಾಡಿರಿ. ನನಗೆ ಒಹಳ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಏನು ವರಗಳು ಬೇಕು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ದೇವಾ, ರಥವಲ್ಲದ ರಥದ ಮೇಲೆ, ಬಿಲ್ಲಲ್ಲದ ಬಿಲ್ಲಿಗೆ, ಬಾಣವಲ್ಲದ ಬಾಣವನ್ನು ಸಂಧಿಸಿ ಹೊದೆಸರೆ ಹೊರತು, ನಮಗೆ ಸಾವು ಬಾರದಂತೆ ವರ ಕೊಟ್ಟು ಅನುಗ್ರಹಿಸಬೇಕು ನಮಗೆ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳು, ತೇಜಸ್ಸು, ಬಲ, ಐಶ್ವರ್ಯ, ತ್ಯಾಗ, ಭೋಗ ಭಾಗ್ಯ ಶಿವಭಕ್ತಿ, ಇವುಗಳೊಂದಿಗೆ ಚಿನ್ನ, ಬೆಳ್ಳಿ, ಕಬ್ಬಿಣಗಳಿಂದಾದ ಪುರಗಳು ನಮ್ಮ ನಿವಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕು.” ಎಂದು ಮೂವರು ಕುಮಾರರೂ ಬ್ರಹ್ಮನೊಂದಿಗೆ ವರ ಕೇಳಿದರು.

ಬ್ರಹ್ಮನು ಅವರು ಕೋರಿದಂತಹ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಮೂರು ಪುರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ದೇವಶಿಲ್ಪಿಯಾದ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅಂತರ್ಧಾನನಾದನು.

ವಿಶ್ವಕರ್ಮನು ಚಿನ್ನದಿಂದಲೂ, ಬೆಳ್ಳಿಯಿಂದಲೂ, ಕಬ್ಬಿಣದಿಂದಲೂ ಮೂರು ಮಹಾಪುರಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿ ತಾರಕನ ಕುಮಾರರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದನು. ಅವುಗಳು ಶ್ರೀಪುರಗಳೆಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದವು. ಈ ಶ್ರೀಪುರಗಳಿಗೆ ಕಾಮಗಮನವಿದ್ದಿತು, ಅವುಗಳು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಂತಿರುವವು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂ, ಮರಗಳೂ, ಕೆರೆಗಳೂ, ಧನಧಾನ್ಯಗಳೂ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದವು.

ಯಾವ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವುದರ ಕೊರತೆಯೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಚಿನ್ನದಿಂದಾದ ಪುರದಲ್ಲಿ ತಾರಕಾಕ್ಷನೂ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಪುರದಲ್ಲಿ ಕಮಲಾಕ್ಷನೂ, ಕಬ್ಬಿಣದ ಪುರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾಲಿಯೂ ನಿವಾಸಗಳನ್ನು ವಿರ್ವಡಿಸಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳಿಂದ ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಿಂದ ತಿರುಗತೊಡಗಿದರು. ಈ ಶ್ರೀಪುರಾಧೀಶರಿಂದಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಲೋಕದವರಿಗೂ ಕಷ್ಟಗಳೇ ಬರತೊಡಗಿದುವು.

ಈ ಶ್ರೀಪುರಗಳನ್ನು ಜಯಿಸಲು ಇಂದ್ರನೇ ಮೊದಲಾದ ದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಅವ

ರಬ್ಬ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಶ್ರೀವರಾಸುರರು ನಮ್ಮನ್ನು ಒಬ್ಬರ ಬಾಧೆ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಾರಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆ ಮಂದಿರಗಳ ಮೇಲೆ ಎರಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೆಲಸಮ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಭೀತಿಯಿಂದ ಇತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದನ್ನು ನಿವಾರಿಸಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಪಾಡಬೇಕು" ಎಂದು ಮೊರೆಯುತ್ತಿರು.

"ಶ್ರೀವರಾಸುರರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸಾಯುವ ವರಕ್ಕೆ ನಾವು ಅವನ ಅರೋಪನೆಯನ್ನು ಕೇಳೋಣ. ನಡೆಯಿರಿ" ಎಂದು ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ದೇವತೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು.

ಶಿವನು ಅವರು ಒಡ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡ ಮೇಲೆ, "ಈ ಶ್ರೀವರಾಸುರರನ್ನು ನಾನು ಕೊಲ್ಲಲಾರೆ. ಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಕೆಮ್ಮಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ ನೀವೇ ಅವರನ್ನು ಹೊಡೆದರೂ ಕೊಲ್ಲಿರಿ." ಎಂದನು.

ಶ್ರೀವರಾಸುರರಿಗೆ ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ವರಗು ಬ್ರಹ್ಮನು ಶಿವನಿಗೆ ಹೇಳಿ, "ನನ್ನ ಕೇವಲ್ವ ಕೂಡಾ ನೀನೇ ತಡೆದುಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕು" ಎಂದನು. ರಥವನ್ನವ ರಥವೂ, ಬಿಲ್ಲು, ಬಾಗವನ್ನವ ಬಾಗವೂ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಂದ ಶಿವನು ಭೂಮಿಯನ್ನು ರವವನ್ನಾಗಿಸಿ, ವೇದಗಳನ್ನು ರವದ ಕುದುರೆಗಳನ್ನಾಗಿಸಿ, ಸೂರ್ಯನಾದರನ್ನು ರವದ ಚಕ್ರಗಳನ್ನಾಗಿಸಿ, ಮೇರುಮಲೆಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚಲಾಯಿತು. ಅದಿಶಂವಾರ ಸಾಗಲಾಯಿತು ಮಡಿತಾಯಿತು, ಎಷ್ಟುಮಂದಿ ಯನ್ನು ಸಾರಾಯಣಾಸ್ತವನ್ನಾಗಿ ಕ.ವಂಶಿಗಳಿ ಶ್ರೀವರಗಳನ್ನು ಹೊದಿದವರು ಆ ಮಲೆ ಮೂಲ ವುರಗಳೂ ಒಂದಿಯಾಗಿ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಉದುರಿಹೋದುವು. ಶಿವನಿಗೆ ಶ್ರೀವರಾಸುರನು ಹೆಸರು ಬಂದಿತು.

ಒಗೆ ಶ್ರೀವರಾಸುರರು ಸಾಕವಾಗಿ ಮೋದಮೇಲೆ ಜಾಗರಣನೇಬ ಪಡೆದಿದ್ದು ರಾಕ್ಷಸರು ತಂದಿದ್ದು, ಎಲ್ಲವುಗಳನ್ನು ಶಿವನಿಗೆ ಕೊಡಲು ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಈ ಜಲಂಧರನ ನಿಜವಾದ ಹೆಸರು ಸುಂಕರ ಅವನು ಒರಗ್ಗುಕಿವುಪಿನ ತತ್ವನೆಯ ಮಗನು. ಅಗ್ನಿಜ್ವಲನ ಕುಮಾರ ಅವನು ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕೊಂದು ಒಂದುಘೋರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ, ದೇವರು ಗಣಂದಾಗಿ, ರಾಕ್ಷಸಗಳಾಗಲಾರಾಗಿ, ಸಾಗರ ಮಹಾಸಮುದ್ರ ಮೊದಲಾದ ಯಾವುದರೂ ತನ್ನ ಸಾವು ಬಾರದಂತೆಯೂ, ನೀರೋಳಗೆ ನೀವು, ಷಡ್-ಬಾತುಕೊಂಡುಮುತಿಯೂ ಪರಗಳನ್ನು ಬಿಡದಿದ್ದನು. ಈ ಬಗೆಯ ವರ ಬಲಗಳಿಂದ ಅವನು ಎಂಟು ದಿಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಗೆದ್ದು ದೇವೇಂದ್ರನೇ ವರ ಲಾದವರನ್ನು ಸ್ವರ್ಗದಿಂದ ಓಡಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಇರ ಕೊಂಡು ಮೂರು ದೊಡ್ಡಗಳನ್ನೂ ೨೪ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಈ ಜಲಂಧರಾಸುರನ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಮು

ಕೈರಾಸದಿಂದ ಶಿವನೂ, ವೈಕುಂಠದಿಂದ ವಿಷ್ಣುವೂ
ಒದಿಹೋಗಿ, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಮಾನಸರೋವರ
ಮೊಳಗೆ ಅಡಗಿಕೊಂಡರು. ಅಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ
ಳಿಗೆ ಗುಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಪರಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು
ಕುರಿತು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿದರು. ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ವರೂ
ವನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಬಿತ್ತ
ರನ್ನೂ, ಶಿವನಿಗೆ ತ್ರಿಕೂಲವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು "ನೀವು
ಒಬ್ಬರ ಆಯುಧವನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಪಡೆದು
ಕೊಂಡು ಜಲಂಧರನನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಡುವಿರಿ"
ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದ್ವೈತನಾದನು.

ಶಿವನೂ ವಿಷ್ಣುವೂ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ತಮ್ಮ
ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಜಲಂಧರ
ನನ್ನು ಹೊಂಚುಕಾಯ ತೊಡಗಿದರು.

ಆಗ ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ನಾರ
ದನು ಜಲಂಧರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ಜಲಂಧರಾ,
ನಮೂ, ವಿಷ್ಣುವೂ ಮಾನಸರೋವರದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ
ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಜಲಂಧರನು ಕೊಡಲೇ ಮಾನಸರೋವರಕ್ಕೆ
ಹೋಗಿ ನೋಡಿದ್ದಿ ಮುಳುಗಿ ಶಿವವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು
ಹುಡುಕ ತೊಡಗಿದನು. ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದು
ಶಿವನೂ ವಿಷ್ಣುವೂ ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಜಲಂಧರನು
ಮೇಲೇಳುವುದನ್ನೇ ಕಾದಿದ್ದರು. ಶಿವನ ಕೈಮುಳ್ಳ
ವಿಷ್ಣುವಿನ ಚಕ್ರವೂ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಶಿವನ
ಕೂಲವೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದುವು.

ಮಾನಸರೋವರದೊಳಗಿಲ್ಲಾ ತಡಕಾಡಿದ
ಮೇಲೆ, ಶಿವ ವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು ಎಣಗದೆ ಬೇಸರದಿಂದ
ಜಲಂಧರನು ತೀರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮೇಲೆದ್ದನು. ಕೊಡಲೇ
ಅವನಿಗೆ ಹುಗೆ ಬೀಕಾದವರಬ್ಬರೂ ಕಾಣುವರು.
ಅವನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅವರೊಡನೆ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ
ಕಳುಹಿದ್ದನು ಅವರಬ್ಬರೂ ಅವನನ್ನು ಎರಡು
ಖಂಡಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟರು.
ಯೂರಿಂದಲೂ ಸಾಯಲಾಗದಂತಹ ವರವನ್ನು ಪಡೆದ
ಜಲಂಧರನು ಸತ್ತುಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಮೂರು
ಲೋಕಗಳೂ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಲಿದುವು.

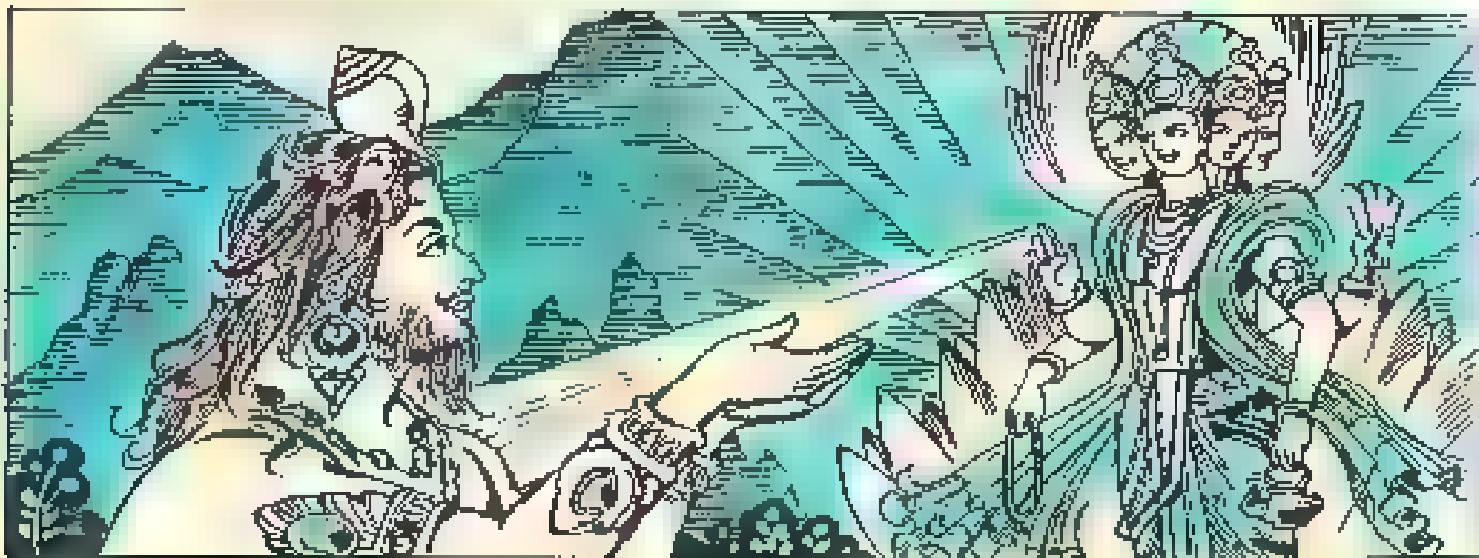
ಕಲ್ಕಚ ಪ್ರಾಚಾರಿಕೆಯ ಮಗಂದಿರಲ್ಲಿ ವಿಪ್ರಜಿತ್ತು ಎಂಬ ದಾನವನೊಬ್ಬನಿದ್ದನು. ಆ ವಿಪ್ರಜಿತ್ತುವಿಗೆ ದಂಭನೆಂಬ ಮಗನಿದ್ದ. ದಂಭನು ವಿಷ್ಣುವಿನ ಪರಮ ಭಕ್ತ. ಯಾವಾಗಲೂ ವಿಷ್ಣು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದೇ ಅವನ ಕೆಲಸ. ಆದರೆ ಈ ದಂಭನಿಗೆ ಒಂಕು ಕಾಲ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕುರಿತು ದೀರ್ಘಕಾಲದವರೆಗೆ ಘೋರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ವಿಷ್ಣು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ ಏನು ವರ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ಮಹಾವಿಷ್ಣುವೇ ಬಲ ಶರ್ಯ ಪರಾಕ್ರಮ ಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಸಮಾನನಾಗಿ, ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಜಯಿಸಬಲ್ಲವನಾಗಿ, ಯಾರಿಗೂ ಸೋಲದವನಾಗಿ, ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿರುವಂತಹ ಮಗನನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು” ಎಂದು ದಂಭನು ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ಕೇಳಿದನು. ವಿಷ್ಣು ದಂಭನು ಕೋರಿದಂತೆಯೇ ವರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ದಂಭನು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಈ ಶುಭ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ತರುವಾಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲದ ಮೇಲೆ ದಂಭನ ಹೆಂಡತಿ ಗರ್ಭಿಣಿಯಾಗಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಂಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಮಗನನ್ನು ಪಡೆದಳು. ಮಗನಿಗೆ ಶಂಖಚೂಡನೆಂದು ಹೆಸರಿಟ್ಟು ತಾಯಿ ತಂದೆ

ಯಾರು ಆತ್ಮಂತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿದರೆ ಶಂಖಚೂಡನು ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಕುಶಾಚಾರ್ಯ. ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಗಳನ್ನೂ ಕಲಿತುಕೊಂಡ ದೊಡ್ಡವನಾದನು. ಅನಂತರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗೂ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ವಿಂಧ್ಯಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಅತೀದೀರ್ಘವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ನಿರಾಹಾರದಿಂದ ಒಂಟಿಗಾಲಿಹ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಶಂಖಚೂಡನು ಮಾಡುವ ಕಲ್ಪ ವಾದ ತಪಸ್ಸಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನು ಮೆಚ್ಚಿ ಅವನಿರಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ, “ಅಪ್ಪಾ, ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ವರವನ್ನು ಕೇಳು” ಎಂದನು.

“ದೇವಾ, ನಾನು ದೇವ, ರಾಕ್ಷಸ, ನಾಗಿ, ಮಾನವ ಗಣಗಳನ್ನು ಜಯಿಸುವಷ್ಟು ಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಯಾಗಬೇಕು. ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನೂ ಜಯಿಸಿ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಸಕಲ ಭೋಗಗಳನ್ನೂ ಅನುಭವಿಸಬೇಕು. ಇದೇ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ” ಎಂದು ವರ ಕೇಳಿದ ಶಂಖಚೂಡ.

ಬ್ರಹ್ಮನೇವನು ಅವನು ಕೇಳಿದಂತೆ ವರ ಕೊಡುತ್ತ, “ಅಪ್ಪಾ, ನೀನು ಬದರಿಕಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ ತುಲಸಿ ಎಂಬ ಕನ್ಯೆ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೊಂಡು. ನೀನು ಅವಳನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಿ ಎಲಿವಾಗಿರು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯನಾದನು.

23. 13314 2.4.20

On 23.4.20, the first of the four
samples were taken from the
river at the same place as the
first sample. The water was
very turbid and the
samples were taken from the
surface of the water.

The water was very turbid and the
samples were taken from the
surface of the water. The water
was very turbid and the
samples were taken from the
surface of the water. The water
was very turbid and the
samples were taken from the
surface of the water.

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶಿಖರ

ಅಸ್ತು ಮೇಲೇರಿದರೂ

ಕಳುಹಿಸಿದವರು :
ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಜಿ. ನಾಯಕ್

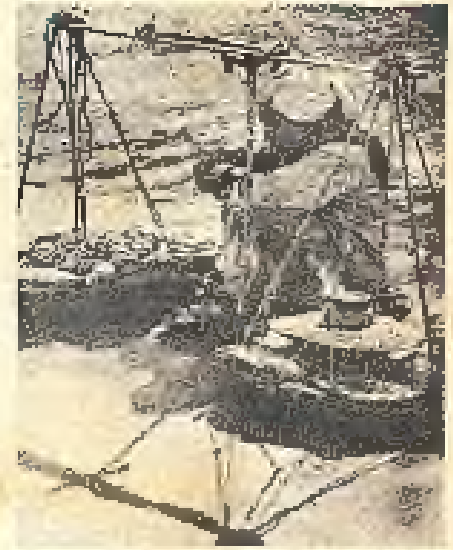

C/o ಪಿ. ಆರ್. ನಾಯಕ್
ಹಿರಿಯ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ

ಪ್ರಸಂಗಿಕ ಕೆಳಗಿನ

ಬಹುಮಾನ
ಮಾಡಿದ ಆರೋಗ್ಯ

ಫೋಟೋ ತೀರ್ಪಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ :: ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೨೦

- ★ ಮೇಲಿನ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಜೂನ್ ೧ನೇ ರೋಳಿಗೆ ತಲಪಬೇಕು.
- ★ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸರಿಹೊಂದುವಂತಿರಬೇಕು. ಗೆದ್ದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಅಗಸ್ಟ್ '೭೨ರ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಚಂದಮಾಮಾ

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಥೆಗಳು:

ಮೂವನ ಸ್ವಭಾವ	...	೩	ಗಂಡವಿಗಾಗಿ	...	೨೯
ದೈವಸಹಾಯ	...	೭	ಖುದ್ದಿ ಬಲ	...	೩೫
ಯಕ್ಷಪರ್ವತ	...	೯	ಜಂಬಕ್ಕೆ ಭೂ	...	೩೯
ಅದಲು ಬದಲು	...	೧೭	ಹೃದಯಫಲಕ	...	೪೩
ಪಂಪಾಬಿಲ್ವಿ	...	೨೩	ಮಹಾಭಾರತ	...	೪೯
ಮುಚ್ಚ ರಾಜ	...	೨೭	ಶಿವಪುರಾಣ	...	೫೭

ಎರಡನೇ ಹೊದಿಕೆಯ ಚಿತ್ರ:

ಗಿಡ್ಡ ಬಾತುಗಳು

ಮೂರನೇ ಹೊದಿಕೆಯ ಚಿತ್ರ:

ಅಟದ ಕೋತಿಗಳು

भारत की सर्वप्रथम व सर्वाधिक लोकप्रिय...

ज्ञानभारती बाल पॉकेट बुक्स

प्रत्येक का मूल्य ₹ २०

● १४वें सेट की पुस्तकें

- सोने की ताबीज
- कासे पहाड़ की जादूगरनी
- परियों का सहकार
- मुनहले दिन भारत के
- मौत के बंगुल में
- अमर महीब बगत सिंह

● १५वें सेट की नवीन पुस्तकें

- मोक्ष चिल्ली की होखियां
- सुनहरे हंस
- कुछ न कुछ
- फटपाच से महल तक
- विश्व विजेता जलसेन
- अलसी राम का सपना

कुछ अन्य लोकप्रिय बाल पॉकेट बुक्स

- 'बहुत कथाएँ' - राम महाभारत (१ भागों में) - माया देव का रहस्य (१ भागों में)
• हाकी यात्रा (१ भागों में) • तेर फिर उड़ गया (दो भागों में)
- 'लोक कथाएँ' - जादू की गुरिया • हो न हो • तीन छेल की मगरी • देव की बेटी
• मुर्गे ने जब ब्याह रचाया • और फिर
- 'हास्य कथाएँ' - बूढ़े से बुद्धिमान • किस्सा भियां मटक का • मुल्ता नासिरुद्दीन के सतीके
• मुल्ता दो धागे के सतीके • सेबाजी राम के सतीके • सेबाजी राम के नये सतीके
• गोपाल कांड के सतीके • गोनू का के सतीके
- 'साहित्यिक उपन्यास' - अमर महीब बगत सिंह • सावान सरोवर • कुबरे की कहानी
• एक भन्ना लुदीराम दोस • दूरे फंसे अच्छे सने • साहसी बातक
- 'उत्तम बाल उपन्यास' - कुददा महलबा • नमस्ते • नन्दे राज कुमार • बातची पदी
• माया महल • मूठों का बादशाह • छतू तेरे की
- 'पौराणिक ऐतिहासिक कहानियाँ' - मुनो कहानी साहस की • उस्तादों के उस्ताद
• चार चोर जोरासी यमिने • ध्यात जी ने कहा था

ज्ञानभारती बाल पॉकेट बुक्स भारत के प्रत्येक प्रमुख पुस्तक विप्रेत, समाचार पत्र विप्रेत, रेडियो और टेलीविजन पर प्रसारित हैं। यदि आपको पुस्तकें प्राप्त करने में कोई कठिनाई हो तो दो रुपये (₹.००) का कमीमांडर भेजकर ज्ञानभारती प्रेम, बाल पुस्तकालय योजना के अन्तर्गत उपहार मालि हुनरे माघ पाँच रुपये तकती की (₹.००) की की. की. के छह सम्बोधक पुस्तकें पर-बेदे प्राप्त करें और साथ ही कड़वा की पत्रिका 'ज्ञानभारती' एवं साथ उपहार बुक्स प्राप्त करें।

मासिक ज्ञानभारती का प्रत्येकधा भंडा मुफ्त प्राप्त करने के लिए कोवल
हमें एक पोस्टकार्ड लिखें:-

ज्ञानभारती बाल पॉकेट बुक्स, विश्वेश्वरनाथ रोड, लखनऊ

advent